PROPERTY OF ACKU

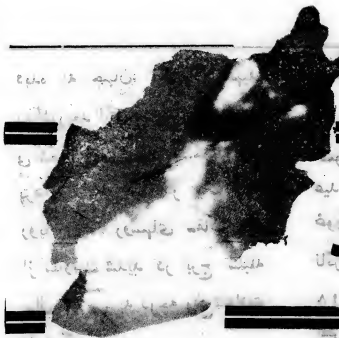

اخبار جهاد

کنړ - مجاهد اژانس :

د کنړ ولایت د اسامه بن زید له غونډ نه په یوه خبر کې ویل شویدی چې په ۲۰-۷-۱۳۶۳ نیټه د هغه غنډ مجاهدینو د سر کابو ولسوالی د ملحدینو پر یوی پوستی بانډی د دوه ساعته عملیاتو په نتیجه کې څوتنه ملحدین مردار کړی ، دوه ټانکسیرې ړوندې شوې او یوه هیلوکاپټر الوتکه د ډیکو یک د مرمی خوړلو په وجه د کنړ په میدانکی زالو یدلی ده .

کابل - اژانس مجاهد :

را پور عملیات جبهه چار دهی به تاریخ ۱۳۶۳-٤-٥ و اصل و ذیلاً تحریر نموده است :

مجاهدین قهرمان تحت فرمانده محمد داود بالای پوسته جکشن برق خواجه مسافر ساعت (۸) بجه شب حمله نموده که درین حمله یک عراده تانک دشمن تخریب و (۸) نفر عسکر کارملی به هلاکت رسیدند .

بتاریخ ۱۳۶۳-٤-۱۸ مجاهدین قهرمان در منطقهٔ کارته چهار بالای خانهٔ یک نفر عضو خاد که در آنجاعدهٔ زیا د ملحدین شراب خوری می نمودند حمله ور گردید . که در نتیجه عده زیاد آن مردار و یا شدیداً مجروح گردیدند .

کابل - اژانس مجاهد :

را پور عملیات جبهه ده سبز به تاریخ ۱۳۶٤-۷-٤ و اصل و چنین می نگارند .

بتاریخ فوق مجاهدین قهرمان راه حق اسلام تحت فرمانده زمری خان یک عملیات موفقانه در منطقه هود خیل کابل بالای روسها نموده که در نتیجه تلفات دشمن قرار ذیل است .

به تعداد (۱۳) نفر ملحدین مردار و به تعداد (٦) نفر شدیداً مجروح گردیدند .

و از برادران مجاهد دو نفر مجاهد هریک بریالی ولد راز محمد و نصیر احمد ولد محمد حسین به درجه اعلی شهادت نایل گردیدند .

غزنی- اژانس مجاهد :

را پور عملیات تاریخی ۵-۷-۱۳۶۳ مجاهدین ولسوالی مقر ولایت غزنی واصل و چنین تحریر نموده است :

بتاریخ فوق مجاهدین سربکف راه حق اسلام تحت فرمانده مجاهد دلیر برادر بلال بالای ملحدین فرقه (۱٤) غزنی حمله ورگردیدند که در نتیجه تلفات دشمن قرار ذیل است :

۱- دو موضع مستحکم دشمن توسط راکت های مجاهدین تخریب گردیدند .

۲- به تعداد «۵» نفر عساکر کارملی به هلاکت رسیدند . و به تعداد سه ۳ نفر مجاهدین مجروح گردیدند .

به تاریخ ۱۳۶۳-۳-۱۱ مجاهدین راه حق بالای ملحدین ولسوالی ناوه حمله ور گردیدند که در نتیجه تلفات دشمن :

۱۰- نفر خلقی ها مردار گردید و به تعداد سه (۳) میل اسلحه مختلف المنوع مجاهدین راه حق به غنیمت گرفته است .

غریزی غوښتنې او حتی ژوند ،مال او اولاد د ایډیالونو د غوښتنې لپاره قربانی کړیدی .

د ایډیالونو غوښتنه ترټولو خواکمنه ده :

یووړی انسان معمولاً **دوډی ته** ضرورت لری ، مخکی له دینه چی مذهب او یا کومې فلسفی ته پاملرنه وکړی خو دا د انسانی روحیاتو کوم عمومی قانون ندی چی اقتصادي ارتیاوته پاملرنه کول مونږ ته ترخپلو ایډیالونو ډیر ارځښت لری . او یا د ایډیالونو غوښتنه د اقتصادی شرایطو زیږنده ده . ز مونږ د دغی ادعا دلیل دادی چی ځینی داسی حالتونه سته چی د هغو په واقع کیدو سره مونږ دولږی د غریزی د اقناع لپاره هڅه نه کوو او نه د ځینی نورو مجبورولو غرایزو لپاره چی ز مونږ د ژوند بقا هم ورپوری اړه لری په تیره هغه وخت چی ز مونږ ایډیال له مونږ نه سرښندنه او قربانی و غواړی هغه وخت بیا مونږ دغه غرایز او حتی په بشپړه توګه د خپلو ایډیالونو لپاره قربانوو .

کله چی مونږ ترهرڅه مخکی خپلې اقتصادی ارتیاوی اقناع کوو ، نوکه مونږ دغه کار په شعوری توګه کوو او که په غیر شعوری توګه په حقیقت کی یی د خپلو ایډیالونو لپاره کوو ځکه مونږ د اقتصادی ارتیاو اقناع او ترسره کول د ژوند د بقا لپاره ضروری ګنو او ژوند باید د دی لپاره وکړو چی د خپلو ایډیالونو غوښتنې سره وزسوسره له دی چی د ایډیالونو خواک تل زمونږ په هر څه بشپړ کنترول لری خو مونږ بیاهم له نظره غورځوو . ان تردی چی مونږ خپلې اقتصادی ارتیاوی هم د ایډیالونو په غوښتنه اقناع کوو دا ځکه چی داسی ډیر کم پیښیږی چی د ایډیالونو خواک د دغو ارتیاوله غوښتنې سره مخالف او ضد واقع سوی وی خوکه چیرته مونږ غواړو چی د ایډیالونو په رینبتینو فطری اړیکو له ولږی او نورو اساسی اقتصادی ارتیاوو سره پوه سو ، او د هغی پر اساس یو عمومی قانون را منځته کړو ، نو مونږ باید هغه خاص حالتونه هم په نظر کی ولرو چی په هغوکی انسانی ایډیال د هغه له اساسی اقتصادی ارتیا وسره په تضاد او بر خورد کی واقع کیږی او مونږ وینو چی په دغه راز حالتکی انسان د ایډیالونو د مخالفت پر اساس خپل اقتصادی غوښتنې له نظره غورځوی . د مثال په توګه مونږ باید هغه سړی په نظر کی ونیسو چی له شتمنوالی سره د خپل خالق د رضا ترلاسه کولو لپاره په پرله پسی توګه روژی نیسی او یا د ورځی یوازی یوځل خواړه خوری او یاله نورونه هم د دغه راز سخت ریاضت کولو غوښتنه کوی او یا هغه سړی په نظر کی ونیسو چی د خپل مذهب لپاره شهید کیږی او یا هم د خپل هیواد او ولس لپاره . . یا هغه پیغمبر په نظر کی ونیسو چی د خپل ژوند په قیمت جګړه مار او پت پالونکی خلک یوه خدای ته د بندګی او سرښندنی لپاره رابولی او هیڅوک یی په هیڅ ډول نړیوال قدرت او بی حسابه شتمنۍ له کولو له خپلې ادعانه نشی اړولی او حتی د خوشیو لپاره یی هم له خپل دعوت نه نشی منحرف کولای او یا هغه شهزاده (۱) چی د خپلې پاچهۍ د قصر او مانۍ سوکالۍ ژوند په زښت زیات سخت او له کراوونو ډک ژوند بدلوی په مقابل کی یی څه اخلی ؟ نور هیڅ نه ، یوازی زښتولی او حقیقت . چی د مارکسیزم د فلسفی له مخی مجرد شعارونه دی او هیڅ ارځښت نلری . ولی یو انسان چی د عقل او کمال پو خوالی درلی ته وړسیږی د ژوند با ارځښته خیژونه (دوډی ، کور ، کالی) په بی ارځښته خیژونو (البته د مارکس په نظر) (آزادی ، عدالت . . . .) بدلوی ؟ د مارکسیزم فلسفی چی د انسانی فطرت د تحلیل په هکله کوم نظر وړاندی کړیدی په هغی کی د دغه راز حقایقو یوه معقوله توضیح

ممکن نده .

یو مارکسیست په دغه برخه کی بنایی له ژبات نه زیات همدومره څه ووایی چی هغه سړی چی په خپله خوښه خپل ژوند د خپل ملت او یا هیواد لپاره قربانوی ، هغه دا قربانی د دی لپاره نه کوی چی د ده ایډیال ګنی دی اقتصادی عواملونه پرته د یوه جلا او مستقل ځواک په توګه دیته ارکړیدی ، بلکه د دی عقیدی پربنا دغه قربانی ورکوی چی که دی په خپله له اقتصادی ګټونه بی برخی پاتی کیږی نو ملت او هیواد بی ارومرو له دغی ګټی نه برخمن کیږی خو دغه دول استدلال کول یو مخ اشتباه ده ، ځکه له مور سره په دغه برخه کی هیڅ مرسته نکوی چی دا څرګنده شی چی د ده د قربانی ایډیال ، په حقیقت کی د ځان لپاره ده د دوډی غوښتلو او یا نورو اقتصادی ګټو نتیجه ده ځکه چی ده خو په دغه لاره کی نه یواځی دوډی چی د ده د ژوند د بقا لپاره ضروری وه له لاسه ورکړه بلکه ژوند بی هم له لاسه ورکړ ، چی ده بی د بقا لپاره د دوډی په لاسته راوړلو پسی اړه (تلاش) کوله دلته د هر لوستونکی په ذهن کی یوه ساده او بسیطه پوښتنه منځته راځی ! او هغه دا چی که د یوه انسان د عمل او تحریک آړه پاروونکی قوه دا وی چی د خپل ژوند د بقا او تضمین لپاره په نړه توګه دوډی لاسته راوړی ، نو په پای کی به دی څنګه دیته چمتو سی چی د نورو لپاره د نړی دوډی برابرولو په لاره کی خپل ځان قربانی کړی ؟

که د ده د آړی پاروونکی انګیزی له مخی په دغه عمل قضاوت وکړو ، نو د یوه ساده او پوه سړی عقل هم دا حکم کوی چی دا به غوره وه چی په لږه دوډی بی قناعت کړی وای او ژوند ته بی ادامه ورکړی وای تردی چی خپل ژوندی له لاسه ورکړ او هغه هم د دی لپاره چی بنایی نور زما د دغه عمل له امله په سره ګیډه دوډی وخوری . دغی دول قربانی ته یوازی معنوی او مذهبی ارځښتونه انسان چمتو کولای شی . دا یو مثل سوی حقیقت دی چه ځینی وخت انسان په خپله خوښه سرښندنی ته چمتو کیږی . دغه حقیقت مور ته دا راښیی ، هغه غوښتنه چی دی بی دیته چمتو کړیدی چی د یوی موخی لپاره ځان قربانی کړی ، بنایی د ده لپاره تر ژوندانه ډیره ارځښتمنه وی ، دا که یوازی د ده لپاره ارځښتمنه وی او که د تولنی د نورو وګړو لپاره چی دی ورته ځان قربانوی ، خو په هر حال دا څرګندوی چی په خپل ژوند کی ورته تر هر څه ارځښتمنه ده او ضمناً بی تر تولو غریزو ځواکمنه هم ده دغه مسئله چی د وطن پال له مرګه وروسته د ده هیواد ته اقتصادی ګټه رسیږی ، دا نه ثابتوی چی ده په ریښتینه خپل ژوند د همدغی اقتصادی ګټی لپاره قربان کړیدی ځکه چی مور په دی پوره باور لرو او پوهیږو چی ده په ریښتینه دغه راز ګټه په لغته وهلی وه . د ده عمل د تولنی د یوه غړی په توګه دی سرښندنی ته نسی چمتو کولای ، بلکه د ده د سرښندنی لامل د یوه وګړی په حیث د ده د ایډیال محرکه قوه ده د تولنی د وګړو ګډ عمل باید د انسانی تولنی د هغو قوانینو اطاعت وکړی ، چی د هر انسان لپاره په بیګانه جلا ، جلا امر کوی تولنه د وګړو د یوی دلی نه پرته بل څه نه ده او د تولنی عمل هم د همدغی تولنی د وګړو د مجموعی اعمالو نه پرته نورځه ندی دغه‌نظر به په دی دلالت کوی چی حتی که یووګړی په یوه تولنه‌کی د تولنی لپاره عمل کوی نودی بی یوازی د هغو محرکاتو او غوښتنو پر اساس کولای

(نوربیا)

بسم الله الرحمن الرحیم

نبوی ارشاد

جاء رجل الی النبی ﷺ فقال ، الرجل یقاتل للمغنم ، والرجل یقاتل للذکر ، والرجل یقاتل لیری مکانه ، فمن فی سبیل الله ؟ قال من قاتل لتکون کلمة الله هی العلیا فهو فی سبیل الله .

ترجمه : یوسړی پیغمبر اکرم (ﷺ) ته راغی ٔ ویی ویل : یوسړی د ولجی لاسته راوړو لپاره ، څوک د شهرت لپاره او څوک د خپلی میرانی د ښکاره کولو لپاره جنګ کوی ، له دوی نه د کوم یوه جنګ د خدائی (ج) لپاره دی ؟

نبی کریم (ﷺ) و فرمایل ! یوازی او یوازی د هغه چا جنګ د خدای (ج) لپاره دی چی د خدای (ج) د کلیمی د لوړاوی لپاره جنګیږی .

وجه اشتراک : در خارج از کشور سالانه : ۱۲ دالر
شش ماهه : ٦ دالر
در داخل کشور سالانه : ۳٦ روپیه
شش ماهه : ۱۸ روپیه

آدرس مالک :
الاید بنک پاکستان - پشاور -
شیخ آباد برالج - نمبر جاری ۳۷۱

حضرت ابو بکر صدیق(رض) د خلافت پرمسند ټر کښیناستو وروسته د فرمایل :

خلکو ! ما ته ستاسی د حکومت چاری راوسپارل شوی حال دا چی زه ترتاسو غوره نه یم . ستاسی کمزوری ماته تر هغی خواکمن دی ، خو یی چی حق ورته وانه خلم ، او ستاسی ډیر خواکمن ماته تر هغی کمزوری دی چی حق ترینه وانه خلم .

خلکو ! زه ستاسی تریوه عادی سړی غوره نه یم ، که پر سمه روان وم نو پیروی می وکړئ ، او که پرکږه لاړم نو سم می‌کړئ .

حضرت عمر (رض) د یوی خطبی په ترڅ کی د خپل منصب تشریح داسی کوی :

زما اړیکی ستاسی له مال سره داسی دی لکه د ولی چی له یتیم سره وی . که زه دومره څه و لرم چی گوزاره می پری وشی نوهیڅ نه اخلم ، او که نه کیده د خپل خدمت په بدله کی به‌دومره څه اخلم چی روا وی .

پرما ستاسی یوڅه حقوق دي چی له مایی غوښتلای شئ ـ ماته ښایی څه چی الله تعالی تاسو ته په ځ او ولجه کی در کړیدي ، له هغوئه زیات محصول وانه خلم .

تاسی پر ما حق لرئ چی لاسته راغلی شتمئي له روا کارونو پرته بل ځای ونه لگوم .

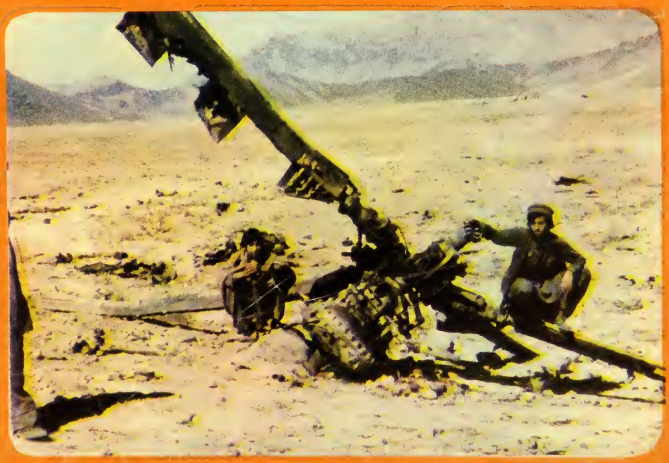

بالاخره دیرش تنه ورسره پاتی شو د ما بنام تر لمانځـه وروسته د تیاری له خو ریدو سره سم دغه دیرش تنه هم بی وفا شو او مسلم ﷺ یی یواځی پر ینبود .

مسلم ﷺ نامیده شو د بنا ربه کوځـو کی یواځـی پاتی شو د یوی ښځی کور ته ورغی او د پناه اخیستلو غوښتنه یی وکړه کله چی هغی ته معلومه شوه چی دا مسلم ﷺ دی نو هغی ورته په کور کی پناه ، ورکړه خو د هغی زوی د ابن زیاد له وېری نه ابن زیاد ته خبر ورکړ ، ابـن زیاد «محمد بن اشعث» ته حکـم وکړ چی مسلم ﷺ گرفتار کـړه او را یی وله ابن اشعث له شپیته او یا سپرو سره یوځای هغه کور ته وزو رسیده، کله چی مسلم ﷺ دا سونـو شـور او ځـوږ واو ریده پلاس کی یی توره را واخیسته او بهر را ووت نه هغوی سره یی په جگړه پیل وکړ خو په پای کی د زخمونو له لاسه نا توانه شو څرنگه چی ابن اشعث هغه ته دامان ورکولو وغده ورکړه نو هغه هم تسلیمیدو تـه چمتـو شـو کله چی بیا ناڅا په لښکریانو په هغه حمله وکړه او توره یی ور ځغه واخیسـته نو دی پوه شو چی له ما سره ټگی وشوه هغه ابن اشعث ته ووېل :

« یقیناً چی ته به اوس ما له وژلو څخه بچ نکړای شی نو زما غوښتنـه دا ده چی ته حضرت امام حسین ﷺ ته دا پیغام ورور سوه ، چی د کوفی د خلکو د وفا داری په لا فوتیر نه وځی هغوی ستاسی مخالفت ته ملاتړ لی ده له خپلی کورنی سره ییر ته وطن ته لاړشه » .

ابن اشعث دا خبره ومنله او د «ایاس طایی» په لاس یی په همدی مضمون یو لیک حضرت امام حسین ﷺ ته ولیږه بیا هغه مسلم ﷺ ابن زیاد ته وروست د کوفی والی له هغه نه پوښتنه وکړه چی تا د کوفی په خلکو کی ولی تفرقه اچوله ؟ مسلم ﷺ ځواب ورکړ : ته غلط پوه شوی یی زما هیڅکله هم دا مقصد نه وه د کوفی د خلکو دا نظر وه چی ستا پلار د هغوی مشران او نور خلک وژلی وو او د خپلی حکمرانی په وخت کی یی د «قیصر او کسری» «دو دو نه را ژوندی کړی وونو له دی کبله موږ دلته راغلو چی عدل او انصاف ټینگ کړو او خلک په قرآن او سنت باندی عمل کولو ته را وبولو »

ابن زیاد د هغه پـه دی خبره سخت په غوسه شو او یوه عسکر ته یی حکم وکړ چی بام ته یی وخیژ وه او سر ئی ترینه غوڅ کړه عسکر فوراً د هغه حکم پرځای کوی د شهادت په وخت کی مسلم ﷺ په پر له پسی توگه تکبیر ، استغفار او درود وایـه .

دغه در دونکی سانحه د (۶۰) ه کال په نهم د ذالحجی پیښه شوه . ها ئی بن عسر وه هم ورپسی په شهادت و رسیده ابن زیاد د دغو د وارو شهیدانـو سرو نه د یزید دربـار دمشق ته ورولیږل . یزید یی په ځواب کی د خـو شی اظهار وکړ اولیک یی وز ولیږه چی : ما ته معلومه شویده چی حضرت امام حسیـن ﷺ عراق ته روان شویدی ته په کلـکـه د هغـوی د اعمالـو د جاسـوسـی انتظام وکړه په هر چا چی لږه اشتباه هم وشوه سمد لاسه یی بندی کړه او کله چی پری د بغاوت جرم ثابت شو نو وی وژنه ، ترڅو پوری چی ستاسو په مقابل کی چا توره نه وی را ایستی تاسو هم دا کارمه کوی ما له تولو حالاتو څخه وخت په وخت خبروی .

حضرت امام حسین ﷺ د خپل تره زوی د لمړی لیک په رسیدو سره کوفی ته د تلو تیاری و نیو حضرت عبدالله ابن عباس ﷺ او

عبدالله ابن عمر رضي الله عنه دی ایساروی، ابن عباس رضي الله عنه ورته وویل چی که له دی ځای نه ځی نو یمن ته لاړشه هلته ستاسو مخلص حامیان هم شته عبدالله بن زبیر رضي الله عنه ورته وویل، چی د کوفی سفر پریږده خلکو ته د خلافت دعوت ورکړه موږ به ستا مرسته وکړو خو هغه سره له دی هم د ټلو اراده وکړه او په (۸) د ذالحجی (۶۰ هـ کال) له مکی نه عراق ته روان شو په «صفاح» ئو می ځای کی مشهور شاعر (فرزدق) نه یی د کوفی د حالاتو پوښتنه وکړه هغه ورته په ځواب کی وویل چی د کوفی د خلکو زړونه له تا سو سره دی خو توری یی له بنی امیه وسره .

د حضرت امام حسین رضي الله عنه قافله چی مخکی لاړه نو له مدینی نه یی د تره د زوی عبدالله بن جعفر لیک په لاس ورغی چی په هغی کی یی لیکلی وو: تا سو ځربیر ته را شی . ځکه چی هلته ستا سو د هلاکت او دا هل بیت د بربادی ویره ده بیا په ځپله ابن جعفر د مدینی د حاکم عمرو بن سعد دا پیغام حضرت امام حسین رضي الله عنه ته ورو رساوه چی تا سو له ده سره یو ځای را شی زه تا سو ته امان درکوم او د مرستی کولو ژمنه در سره کوم. خو حضرت امام حسین رضي الله عنه ابن جعفر رضي الله عنه ته ووویل «ما په خوب کی د رسول الله (صلعم) زیارت وکړ . هغه (صلعم) ما ته د یوه کار کولو حکم کړیدی هغه کار به زه حتما کوم که څه هم د هغی نتیجه هیڅ وی» .

ابن جعفر د یته لاړ شو چی بیر ته لاړ شی خو خپلو زامنو عون او محمد ته یی د حضرت امام حسین رضي الله عنه سره د ټلو حکم ورکړ او په خپله بیر ته مدینی ته لاړ .

حضرت امام حسین رضي الله عنه د مسلم رضي الله عنه له شهادت نه په(ثعلبیه) کی دد وه اعرابیانو له خوا خبر شو حضرت امام حسین رضي الله عنه (انا لله وانا الیه راجعون) ووایه ټولو ملګرو یی د بیر ته راګرځیدو مشوره ورکړه ، خو د مسلم رضي الله عنه ورو لو یی په کلکه مخالفت وکړ ځکه چی په هغوی کی د انتقام جذبه موجوده وه ، په همدی ټوګه د اهل بیت قافله مخکی لاړه او له څو چینو نه چی تیره شوه ، نو خلک ولړه ، ولړه ، ور سره یو ځای شول .

په دغه وخت کی د حضرت امام حسین رضي الله عنه رضا یی ورور عبدالله بن یقطیر د کوفی شا وخوا ته رسیدلی و هغه ته حضرت امام حسین رضي الله عنه د مسلم رضي الله عنه په نوم لیک ورکړی واو کوفی ته یی لیږلی و د پولیسو اعلی افسر حصین بن نمیر هغه و نیو او ابن زیاد ته یی ولیږه ابن زیاد هغه ته حکم وکړ چی د بام سر ته وخیژه او پر حضرت امام حسین رضي الله عنه لعنت ووایه ، ابن یقطیر بام ته وخوت او د کوفی او سیدونکو ته یی وویل « حضرت امام حسین رضي الله عنه تشریف را وړی د ابن زیاد په مقابل کی تا سو له هغه سره مرسته وکړی » ابن زیاد په غوسه شو او حکم یی وکړه چی له بام نه یی لاندی را وغور ځوی . ددی حکم تعمیل وشو ، عبدالله ئی لاندی را وغور ځا وه ، د مرګ سلګی یی وهلی او زګیر وی ئی کول د خلکو له جملی څخه یو سړی وروړاندی شو ، په توره یی ذبح کړ او له دغه کړاو څخه یی وژغوره پر دغه وخت یوا ستا ځی په لار کی د حضرت امام حسین رضي الله عنه قافلی ته په سخه ورغی او هغوی ته یی د مسلم رضي الله عنه وروستی وصیت وا وراوه په دی ټوګه حضرت امام حسین رضي الله عنه ته د مسلم رضي الله عنه د شهادت خبره یقینی شوه تر

دی وروسته حضرت امام حسین ﷺ خپلو مګرو ته وویل : زمونږ پلویانو زمونږ ملګرتیا پر ینبوده نو هر څوک چې ځی لاړ دی شی زمونږ لخوا به پر هغوی الزام نه وی ، ددی وینا په او ریدو سره یو شمیر خلکو په ټیر ته تلو پیل وکړ له هغه حضرت سره یواځی یو څو مخلص سړ ښندونکی ملګری پاتی شول .

د هجرت (٦١) کال او د محرم میاشت پیل شوه ابن زیاد د حضرت امام حسین ﷺ د شهادت نقشه او پلان برا برا وه د همدی مطلب لپاره هغه حجاز ته تلونکی لاړی او د کوفی په شا وخوا کی لښکری خبرې کړی تر څو چې له یوه نه یوه لښکر سره مخا مخ شی ابن زیاد ثراف نو می ځای ته د حربن یزید تمیمی په مشری یو لښکرو لیږه (وروسته بیا وویل چې د حضرت امام حسین ﷺ د قافلی مخه ونیسه، حضرت امام حسین ﷺ عراق لښکر ته د هغو له خوا د وړاندې ټولو لیکونو یادو نه وکړه ، له دی امله هغه وغوښتل چې ټیر ته د حجاز په لور سفر وکړی خو د لښکر مشر (حر) ې سزاحمت وکړ او ورته ې وویل :

« ما ته د جنګ کولو اجازه نشته خو دا تاکید را ته شویدی چې دوی بندیان کړه او کوفی ته ې را وړله ، ددی لپاره به دا ښه وی چې اوس تاسی یوه داسې لاره غوره کړی چې د عراق او حجاز تر منځ وی ، زه به په دغه وخت کی ابن زیاد ته یو خط ولیکم او تا سو ې یزید ته ولیکی ګوندی د خیر کومه لاره پیدا شی » .

حضرت امام حسین ﷺ د هغه دا خبره و منله او شمال ته د ټینوا په لوری روان شو د حر لښکر ورسره روان وو ، کله چې د اهل بیت د قافلی مخ د عربو د دښتی په لورو ګرځیده نو حر ټیر ته د هغوی مخه د کوفی لوری ته را وارا وه په دی توګه هغوی ټینوا ته ورسیدل او هلته ې خیمی و وهلی په همدی ځای کی حر ته د ابن زیاد لیک ورور سیده (حر) چې د ابن زیاد لیک خط ولوست نو حضرت امام حسین ﷺ ته ې وویل : ما ته حکم شویدی چې تا محاصره کړم او په داسی ځای کی د کوزیدو اجازه د رنکړم چې هغه سمسور وی او او به ولری نو له دې امله زه اوس تاسی په دی ځای کی نه پر یږدم » .

د حضرت امام حسین ﷺ یو سر ښندونکی ملګری زهیر بن قین هغه ته مشوره ورکړه چې موږ د (حر) له لښکرو سره همدا اوس ولی خپله فیصله ونکړو خو حضرت امام حسین ﷺ وفرمایل: « زه په جګړه باندی لمړی پیل نکوم » . قافله روانه شو او لږ شیبه منزل نه وروسته د فرات سیند ته نژدی د کربلا دښتی ته ورسیده، حر را مخکی شو او هغوی ې ایساریدو ته مجبورکړل همدا رنګه د حضرت امام حسین ﷺ کاروان د محرم په د ویمه هلته خیمی ووهلی. بله ورځ عمرو بن سعد له څلور زره لښکر سره هلته را ورسیده ، هغه حضرت امام حسین ﷺ ته یو سړی ورولیږه او پوښتنه ې ورڅخه وکړه چې تاسی د څه لپاره راغلی یی .

حضرت امام حسین ﷺ ځواب ورکړ چې (ستا سو ښاریانو ما ته ې شمیره لیکو نه را استولی وو او وزه ئې را غوښتی یم که تاسی زما په را تګ خوښ نه یی زه به پیر ته مکی ته لاړ شم) عمرو ، ابن زیاد له دی خبرو څخه خبر کړ ، هغه ورته په ځواب کی داسی لیک ورو امتا وه :

« له حضرت امام حسین ﷺ او د هغه له ټولو ملګرو نه د یزید لپاره بیعت واخله که هغوی بیعت وکړو بیا به ګورو چې نور څه وکړو ، او پر هغوی د فرات د سیند او به هم بندی کړی »

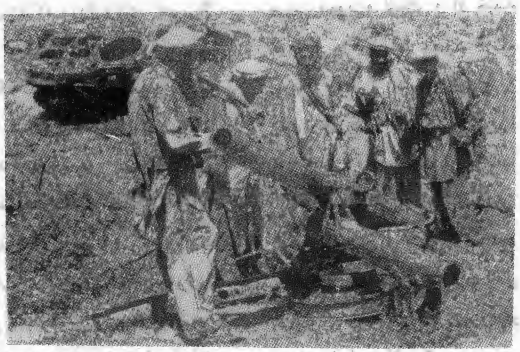

همدا رنګه عمرو بن سعد د محرم په او مه نیټه پنځه سوه سواره د فرات سیند ته ولیږل او دا تاکید یې پرې وکړ چې حضرت امام حسین رضی الله عنه او د هغه ملګرو ته یو ځای ځکې او به هم ورنکړي، کله چې د هغوی ټنده زیا شوه، نو حضرت امام حسین رضی الله عنه خپل میرئ وزور حضرت عباس ابن علي رضی الله عنه له پنځوس ټنو سره یو ځای د اوبو را وړلو لپاره ولیږه، هغوی له دښمن سره په جګړه، جګړه کې مشغولنه له اوبو څخه ډک کړه.

د حضرت امام حسین رضی الله عنه او د عمرو تر منځ یواځې خبرې اترې وشوې چې د هغې په نتیجه کې ابن سعد، ابن زیاد ته ځواب ور ولیږه چې حضرت امام حسین رضی الله عنه په دې درې خبرو کې د یوې د منلو ډمنه کړیده:

(۱) له کوم ځای نه چې راغلی دی نو همغلته به بیر ته لاړ شي.

(۲) د مسلمانانو یوې داسې سرحدي سیمې ته به لاړ شي چې زموږ زړه یې وغواړي.

(۳) د یزید دربار ته به لاړ شي او له هغه سره به خپله خبره فیصله کړي.

ابن زیاد له دې خبرو لمړی متاثره شو خو وروسته د شمر بن ذي الجوشن، په لمسه یې عمرو ته داسې ولیکل: حضرت امام حسین رضی الله عنه او د هغه ملګرو ته دا ووایه چې بې له کوم شرط څخه وسله وغورځوي، که یې وسله نو ما ته یې را ولیږه او که انکار یې وکړ پر هغوی حمله وکړه تر وژلو وروسته یې مثله کړه او پر سړي یې اسو نه وګرځوه ځکه چې باغي دي».

شمر دا لیک را واخیست، شمرو ته وغږېد؛ او ورته یې وویل چې: ابن زیاد دا تاکید کړیدی چې که شمرو ددې حکم له منلو څخه انکار وکړنو ته د پوځ قوماندې په لاس کې واخله او هغه ووژ نه کمه چې شمر د قوماندانۍ د غوښتنې یادو نه وکړه نو عمرو له خپل انجام څخه و ویرېده او په ډیره ټوره سخي یې د حضرت امام حسین (رض) قتل ته چمتوالی ښکاره کړ. هغه د محرم د لسمې په ما ښام د جګړې په ټیارې بوخت شو عمرو په دې شپه د حضرت امام حسین (رض) کیږ د یو ته ورغې او اخطار یې ورکړ چې تا سو باید له کوم شرط نه پر ته وسله وغورځوي، او که نه نو جګړې ته تیار شي.

د رسول الله لمسې ځواب ورکړ «چې موږ به ستا سو په غوښتنه فکر وکړو او سهار په قطعي ځواب درکړو». بیا هغه (رض) ځپلو ملګرو ته وفرمایل!: (زما او د دښمن ترمنځ سبا د وروستۍ پریکړې ورځ ده د هغوی کار پوازي له ما سره دی، نو له دې امله زه تاسې په خپلې سره رخصتوم، زما د کورنۍ له غړو سره شپې په ټیاره کې یوه خوا اوبله خوا لاړشي)

د دې خبرو په اوریدو سره ټولو په یوه اواز وویل: ترڅا

وروسته که سوړۍ وندی هم پاتی شو ټوخه به وکړو ، سوږیه متاثر څنګ ستاله دښمنا ټوسره وجنګیږو که هر ډول حالت په تاراشی هغه دی په سوږ هم راشی) .

حضرت امام حسین (رض) د خپلو ملګرو له دی خبرو ډیر زیات متاء ثره شو او هغوی ته یی د جنګ لپاره دچمتوکیدو حکم ورکړ دهغه(رض) زوی زین العابدین علی (رح) په خیمه کی ناروغه پروت و دهغه ټرور زینب(رض) د ناروغ پالنه کوله په خواکی یی د حضرت ابو ذر غفاری(رض) مړنی «جوین» ناست و او خپله توره یی پاکوله ، حضرت امام حسین (رض) دا شعروایه : (ای زمانی ډیر افسوس دی پرتا ! څومره بی وفا ملګری یی ، سبا سهار او ما بنام به څومره څوانان ستاله لاسه ووژل شی ، زمانه د چا بدل قبلوی ، اوس ټوله معامله د خدای (ج) په لاس کی ده . هر ژوندی د مرګ په لاره روان دی) .

د دی اشعاروپه اوریدو سره حضرت زینب (رض) په ژړا پیل وکړ حضرت امام حسین (رض) هغی ته د صبر اوزغم تلقین ورکړو او ورته یی وویل : «ای زما خوری ستادی په خدای (ج) سوګند وی چی زه مړشم ته دګر یوان مه څیروه خپل مخی دی په نوکانو مه نوکاری کوه ، ژړا چغی او کوکاری هم مه کوه.»

بیاهغه (رض) ټوله شپه په خیمه کی په لمانځه ، دعا او استغفار ونه کړه، ملګری یی هم په عبادت او استغفار لګیاوو ، د دښمن سپاره د خیمو څنګ ته ګرځیدل چی چاته د تیښتی لاره پیدانشی . نورینا

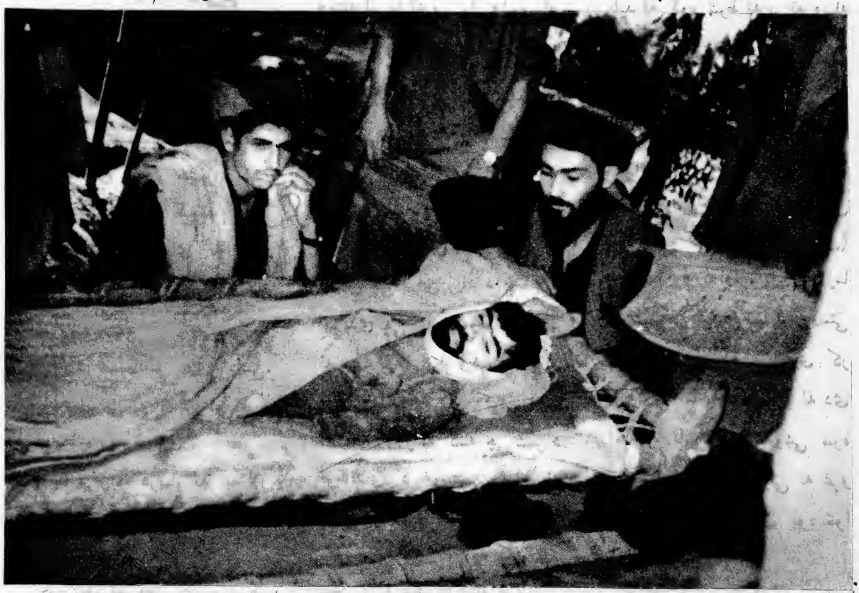

د رعکس جسد مطهر شهید ی از سلالهٔ بزرگوران را میبینید .

نقش روس
در تشکیل اسرائیل

تتبع و نگارش : سعید رسول

اطلاع حادثه کشتار (دیر یاسین و ناصرالدین) و عدم تکافوء عده عرب با یهود ـ این فشار را دوچندان کرد .

انگلستان اعلام کرد که اعزام نیروبه فلسطین قبل از پانزد هم ماه می که موعد خروج اخرین سرباز انگلیس است را تجاوز وتعدی بخود تلقی میکند وبا قدرت انرا سرکوب می نماید .

قوای انگلیس با برنامه و نقشهٔ مخصوص که سنجربه استحکام مواضع یهود و تسلط انان بر شهر های مهم می شد ـ خاک فلسطین را تخلیه میکردند . وقتیکه میخوا ستندیک منطقهٔ عرب نشین را تخلیه کنند از ورود نیرو های عربی جلوگیری میکردند و دست یهود را کاملاً برای تصرف ، ان با ز می گذاشتند .

فرمانده قوای انگلیس به انجمن محلی (حیفا) قول داد که تامام آگست امنیت (حیفا) را حفظ میکند و به همین دلیل مانع ورود قوای عربی به (حیفا) و دهات یهودی اطراف ان می شد و دهات عربی (حیفا) را خلع سلاح کرد . ناگهان قوای انگلیس (حیفا) را تخلیه کرده با نقشه قبلی ، یهود را کاملاً برسر عرب مسلط گذاشتند و رفتند .

تخلیه فلسطین تقریباً در همه جا با نقشه مخصوص استعمار گران بهمین صورت انجام میگرفت.

روز موعد تخلیه کامل (۱۵ می) فرا رسید در حالیکه تمام قسمت هاییکه از قرار تقسیم برای یهود تعین شده بود با اضافه منطقه های وسیعی از دولت عربی مثل (یافا) وغیره زیر تسلط یهود ماند .

به مجرد اعلام تقسیم فلسطین قوای انگلیس (تل او یو) را تخلیه . با خروج قوای انگلیس از (تل او یو) امواج پناهندگان یهودی که پس از خاتمه جنگ جهانی دوم در شهر های مختلف تحت تعلیمات نظامی بود ند به این شهر سرا زیر شد ند و سلاح های زیادی جهت انان ارسال شد . علاوه بر سلاح های ارسال شده ساز مانهای صهیونست تعداد زیاد سلاح و مهمات از اردو گاه های انگلیس تسلیم شدند . سا زمانهای صهیونست ـ با الاخص سا زمان (ارگون) بـر اردو گاههای قوای انگلیس حملات تصنعی نمود راه کار وا نهای انگلیس در حال خروج را سد نموده و پس ازیک نبرد تصنعی که بدون قتل و زخمی شدن فیصله می‌یافت سلاح هارا تصاحب می نمودند .

نیمه شب پانز ده ماه می ۱۹۴۸ رئیس دولت سرپرست با اعلان پایان دوره سرپرستی و تشکیل دولت اسرائیل از بند ر (حیفا) به سوی انگلستان حرکت کرد . در همان ساعت نیروی های عرب از شمال و مشرق و جنوب بـداخـل فلسطین خزیدند و دول عرب در همان ساعت بیانیه یی که عوامل اعزام نیروبه فلسطین را تشریح میکرد ، منتشر کردند

ومتن بیانیه رابرای تمام دول عالم دبیر کل سا زمان ملل فرستادند . این بیانیه تمام دوران جدید فلسطین را از ابتدای شروع انقلاب عرب با وعده های انگلستان گرفته و به اغلب حوادث مهم فلسطین از قبیل : وعده های کاذب انگلستان ، کتاب سفید سال ۳۹ ـ عهد شکنی های انگلیس ـ ایجاد اتحادیهٔ دل عربی و هدف آن ـ کوشش های مذبوحانهٔ امریکا و ملل متحد ـ قرار تقسیم ظالمانه سا زمان ملل ـ تجاوز و تعدی به اساس و پایه های ان سا زمان ـ آشوبهای ناشی از ان قرار و . . . اشاره کرده سپس میگوید :

اینک که دوران سرپرستی ، بدون اینکه فلسطین اثری از حکومت قانونی که حافظ حقوق و جان و مال مردم وصلح و امنیت باشد بجایان رسیده ـ حکومت های عرب اعلام می دارند که به مقتضای (منشور ملل متحد) با حق تعین سر نوشت فلسطین بخود مردم می رسد .

امنیت فلسطین کاملا مختل شده ـ نظم و نظام کشور بهم خورده تجاوزات صهیو نیزم با همکاری دول استعمار گردوصد و پنجاه هزار عرب را از آشیانه و دار ودیار خود بیرون و آواره و ویلان نموده است .

حوادث اخیر کاملاً پرده از روی منویات فاسد صهیونیست ها برداشت و جنایت های وحشیانهٔ انها مخصوصاً در دیریا سین و ناصرالدین و تجاوزاتی که در بیت المقدس سه قنسل گری های دول عرب کردند مقاصد پلید استعماری تجاوزکارانه انهارا برهمه کس روشن نمود .

. . . . دول عضو اتحادیه عرب مسؤول حفظ امنیت در داخل مناطق عربی هستند و حفظ امنیت فلسطین و دیعه مقدس بگردن انها است . برای سر و سامان دادن به فلسطین و جلو گیری از پیش آمد های که درد را غیر قابل علاج میکند و جلو گیری از سرایت این درد به ممالک عربی چاره ای جز دخالت مستقیم در فلسطین نمی بینند .

بالاخره نیروهای عربی وارد فلسطین شدند و دولت های عرب محاصره فلسطین را رسماً اعلام کردند و تمام کشتیهای که در ابهای اقلیمی عرب پیدا می شد باز رسی می نمودند سربازان مصر بهمراه عده یی از نظامیان سعودی و جمعی از دا و طلبان سودان ـ و مصر از مرز فلسطین گذشته تقریباً تمام منطقه بغیر از چند مستعمرهٔ دور افتاده ، تحت سیطره قوای مصر در امد . نیروی عراق پس از عبور از مرز ، مستعمره یهودی را در کنار نهر (یرموک) باد گرفته به پیش رفتند . قوای عراق مستعمرات و دهات فرا و ان یهودی را متصرف شدند . سر بازان سوریه و لبنان نیز به موفقیت های شایان دست یافتند . لشکر اردن نیز از خود رشادت و مردانگی نشان داده در قلب دشمن پیشرفت ـ

درظرف دو هفته جنگ علیرغم فدا کار یها و از خود گذشتگیها و استحکامات عملی و سنگرهای نظامی یهود ـ سربازان عرب بر تمام منطقه که در قرار تقسیم برای هریک معلوم شده بود به استثنای (یافا) و (الجلیل غربی) مسلط شدند و نزدیک بود ، مرکز یهود (تل او یو) فتح گردد ومقاومت انان بکلی درهم شکسته شود .

در چنین وضعی یهود از دول استعماری همکار شان طلب مداخله نمود . بنا بر سر درخواست امریکا و موافقت انگلیس و روسیه شورای امنیت ملل متحد تشکیل جلسه داد .

در سال ۱۹۴۸ م اسرائیل که به اراده و لطف استعمار بوجود امده بود دز و زطهٔ هلاکت قرار گرفت . جنگ اعراب و صهیو نیزم درین سال مشتعل گردید اما استکبار جهانی منجمله روسیه بالشوبکی

نگذاشت این طفلک نوزاد استعمار هلاک گردد. با آنکه صهیونیزم غاصبا ازطرف انگلیس برفرق اعراب جاداده شد اما نقش روس در تولد و دفاع ان در همین مقطع خاص زمانی با اهمیت تر و حیاتی تر بود.

روسیه شوروی که در طول جنگ هم با اسرائیل همکاری نموده بود به دفاع از صهیونیزم برخاست. گرومیکو که در انوقت نماینده شوروی در ملل متحد بود به تاریخ ۲۱ می ۱۹۴۸م به دفاع از اسرائیل گفت: (.. موقف که دول عربی در قبال مسألهٔ فلسطین اتخاذ نموده اند ـ مخصوصاً این حقیقت که دولت ها ـ یا اقلاً عدهٔ از انها به اعمال مثل فرستادن لشکر بر اسرائیل و اعمال نظامی دست زده اند قابل تأیید نیست. . . . . »

همینکه دول عربی لشکر شانرا به فلسطین فرستادند ـ دولت مصر علی الفور به تمام دول عضو ملل متحد به استثنای روسیه که به حمایت اسرائیل برخاسته بود نامه های فرستاده و طی انها از این تصمیم دولت به انها اطلاع داد که دولت مصر در امور فلسطین بخاطر احترام به قوانین اخلاقی بین المللی و منشور ملل متحد مداخله کرده.

مطبوعات شوروی حملات شدید الحن را بر دول عربی اغاز نموده حملهٔ نظامی شان بر اسرائیل را تقبیح نمود. روزنامه پراودا ارگان نشراتی حزب کمونست روسیه در شماره ۳۰ می ۱۹۴۸ نوشت: «عملیاتی که از طرف دول عرب انجام یافت بجز ازیک تجاوز بلا دلیل چیز دیگری توجیه شده نمیتوا ند»

نشریه (نووی و ریمیا Novye Vremya) که از مسکو نشر میگردید در شماره چهاردهم جون ۱۹۴۸ اش نوشت «. . افکار عامه مردم روسیه تجاوز دول عربی بر دولت اسرائیل را شدیداً تقبیح می نماید. . . . »

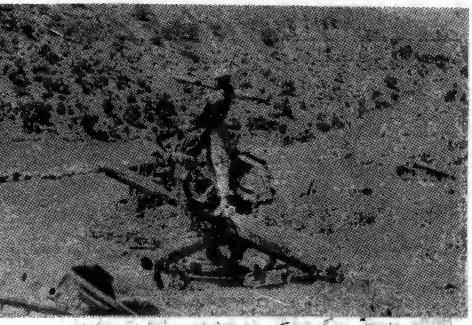

علاوتاً ـ گرومیکو در (۲۹ می ۱۹۴۸) در شورای امنیت ملل متحد اظهار نمود: «این به نفع ملل متحد بصورت عمومی و شورای امنیت ملل متحد بصورت خاص نخواهد بود که تخطی از فیصله های انرا که به قصد خاتمه جنگ صورت میگرد تحمل نماید. ما فیصله نمودیم که باید مسألهٔ فلسطین حل گردد اما دول عربی به این فیصله گردن نمی نهند» از اظهارات وی چنین پیدا است که او بخاطر اعراب از دادیهٔ ان صرفنظر نماید و به فیصله های ملل متحد که چیزی جز از منعکس کننده ارادهٔ استعمار بین المللی نبوده گردن نهند. به نظر (گرومیکو) فیصله ملل متحد بنا بر به رسمیت شناختن دولت غاصب ـ اسرائیل، حق و عادلانه و بخاطر پایان بخشیدن ـ جنگ اعراب و صهیونیزم بوده اما او غافل از این بوده که این فیصله بخاطر پایان بخشیدن جنگ نه بلکه بخاطر پایان بخشیدن به حقوق حقهٔ مردم فلسطین بوده است. گرچه گرومیکو که البته سخن گوی صادق کرملین یا به عبارت ساده رژیم دیکتا توری ستالین بود چنین می اندیشید که جنگ وبخاصمت اعراب و اسرائیل باید خاتمه یابد اما به نظر اعراب این آغاز شدت جنگ و جهاد در راه بدست اوردن حق شان بود.

در زمان جنگ «۱۹۴۸» اعراب و صهیونیزم روسیه شوروی کمک های حیاتی به اسرائیل غاصب

داد . تهیه سلاح های مدرن به اسرائیل از طریق چکوسلواکیا کـه آنهم دربلاک استعماری شوروی قرار دارد از مارچ (۱۹٤۷) اغاز یافته بود . صهیونست ها قیمت سلاح های مذکور را علی الفور پر داخته و آنرا به وقت مناسب به اسرائیل انتقال دادند . تحویل سلاح های مذکور بخاطر قادر نمودن اسرائیل به مقابله با اعراب بلا درنگ صورت گرفت . (شمیـول میکـونـس Shameul Miuknis) رهبر کمونیست های روسیه به اشاره (بن گوریو Ben-Gurio) به تمام ممالک اروپائی شرقی و روسیه سفر نموده درخواست تهیه سلاح به اسرائیل را می نمود . او کمک به موقع بلوک کمونیزم - در رأس شوروی - را طی مصاحبه یی چنین توصیف نمود : «اگر شمادرین مورد باندیشید این تنها روسیه شوروی و چکوسلواکیا بود که از ابتدأ جنگ ۱۹٤۸ - الی اخیر قاطعانه در پهلوی ما قرار داشتند . با انکه انهاروی دلایل خاص این کار را کردند اما این برای ما بی تفاوت بود . انچه ما ضرورت دا شتیم روی هر ملحوظی که بود رسید و ما از و رطهٔ هلاکت نجات یافتیم . همین کافی است .»

به تاریخ ۲۲ ماه می شورای امنیت بنا بر پیشنهاد انگلیس و توافق روسیه - امریکا و سایر قـدرت هـای استعمـاری ، دستـور آتش بس را صادر کرد که از نیمه شب (۲۲) می تا ۳٦ - ساعت بعد شروع به اجرا شود . اما دول رد نمودند که در فلسطین جنگ رسمی بین دو دولت نیست . عرب صاحبان فلسطین بایک جمعیت متجاوز متعدی که امنیت کشور شان رابهم زده و به مرد می که درخانه و اشیانه خود با ارا مش زندگی میکرده اند شبخون زده و انان را آواره نموده اند می جنگند که شرانا نرا کوتاه کنند ؛

دبیر کل اتحادیه عرب جواب ردي به دستور آتش بس شورای امنیت داد که قسمی از انرا ذیلاً میخوانید :

«قاطبهٔ عرب از استقرار صلح در فلسطین استقبال میکنند و چیـزی در نظر انهـا محبوبتر از آنکـه شواری امنیت جـواب مثبت بخواسته هاي آنان بدهد ، نیست و اگر عـرب می دانستند که باتش بس غارت و تجاوزات یهود خاتمه می پذیرد رفتار انها طور دیگری می بود . واینک چند سوال ازان شورای محترم می نماییم :

۱- ایا اجـرای آتش بس جلوسیل ورود یهود های غیر ساکنی را میگیرد.

۲- ایا قبول آتش بس - مانع رسیدن اسلحه از طرف دول استعمار گربه یهود خواهد شد .

۳- ایا با خاتمه یافتن جنگ ، یهودیان دست از چپاول و اخلال و تجاوز می کشند . وآیا خطر تازه ای برای عرب پیش نمی اید .

بهر صورت اتش بس با راول با ورود (کنت برنادوت) نماینده ملل متحد در پا یتخت هـای دول عرب در تاریخ (۱۱) جون ۱۹٤۸ برخلاف میل و اعتماد عرب از طرف هر دو جانب متخاصم پذیرفته شد و مدت آن ، چهار هفته تعیین گردید تا در طول آن فاجعهٔ فلسطین خاتمه یافته دست تجاوز از یخن عرب کوتاه گردد .

در موعد مقرر جنگ متوقف گشت و محیط آرام گرفت . حوادثی که در دوره آتش بس بوقوع پیوست روشن نمود که آتش بس فقط یک حیله بوده که بمنظور تحکیم و تقویت جبهه یهود انجام شده است .

طبق نقشهٔ استعمار گران - یهود بقدر کافی ازین فرصت بهره برداری کرده همه مقررات آنرا زیر پا گذاشته خود را کاملاً تقویت نمودند که آثارآن در جنگهای بعدی مصائب سنگینی بود کـه

بر عرب وارد آمد . با آنکه به موجب مقررات ترک مخاصمه ، طرفین مؤظف بودند در زمان اجرای آن از اقدام به تقویت نیروهای نظامی شان خود داری نمایند ولی اسرائیل ازین فرصت استفاده کرد و پناهندگان یهودی قرس را که مخفیانه وارد فلسطین شده بودند به استخدام در آورد ، تعلیم داد و بسیج کرد .

اسرائیل به این قناعت نکرد و مقدار هنگفت سلاح و مهمات در طول چهار هفته آتش بس از روسیه چکوسلواکی ، رومانی ، فرانسه ، انگلستان و امریکا بدست آورد . سیل سلاح ، مهمات ، طیارات جنگی ، توپهای سبک و سنگین و سربازان مسلح و افسران کار دیده و کار آزموده از زمین و آسمان و دریا بطرف یهود فلسطین سرا زیر شدند . (۱)

اسرائیل به تعداد بیست و پنج فروند طیاره تنها از چکوسلواکی خریداری و بصورت فوری وارد نمود . (۲)

یهود ان در طول ایام ترک مخاصمه با وارد نمودن سلاح و قوای بشری تازه توازن قوایین یهود و عرب را به نفع خود برهم زده قدرت تجاوزی شانرا تقویت بخشیدند .

جنگ به حمله قوای اسرائیل به اورشلم در نهم جون مجدداً شروع شد . در ۱۱ و ۱۲ همین ماه نیروی تقویت شده اسرائیل به شهر های (اللد) و (رومله) حمله کردند و پیش از اشغال مناطق مذکور اعراب را مجبور کردند این دو شهر را تخلیه کنند . سقوط این دو شهر بدست یهود و شکست لشکر اردن درین جبهه باعث شد که نیرو های عراق هم از (رأس العین) و قسمتی از (مرج ابن عامر) عقب نشینی کنند و به تصرف یهودان درآید . در شمال هم ارتش نجات فلسطین از قسمت های غربی و مرکزی (الجلیل) عقب نشست و شهر های (صفد ، ناصر و شفا عمر) به چنگ یهود افتاده و جمعیت خیلی زیادی از عرب را آواره و ویلان کردند .

شورای به اصطلاح امنیت ملل متحد . بمحض تجلیه و تشدید جنگ در پا نزده هم جون بار دیگر با چشم پوشی کامل از تخلفات یهود از مفاد قرار داد (آتش بس اول) فیصله نمود که طرفین مخاصمه باید از جنگ دست بکشند . شورای سیاسی عرب در هفد هم جون برخلاف افکار عامه عرب قرار شورای امنیت را پذیرفت اما درعین حال آنرا طی نامه یی به آن سازمان غیر عادلانه خواند . در نامه مذکر شدم بود که «تنها تفسیری که دول عرب از رفتار نامناسب شورای امنیت می تواند بنماید این است که بعضی ازدول بزرگ استعماری علاقه دارند بر خلاف حقوق عرب و مقتضای اصول بشریت بهرد...

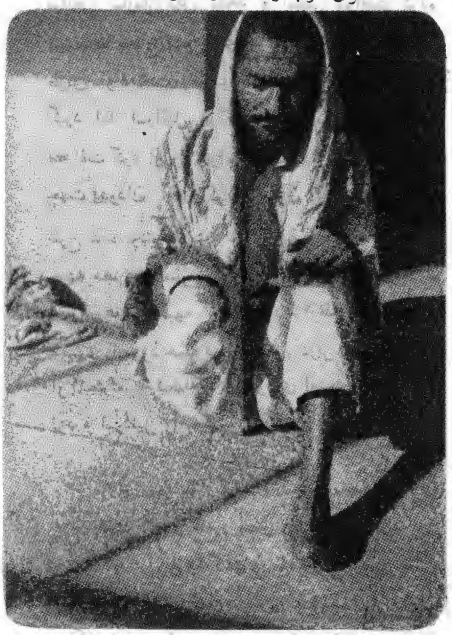

نمونه یی از عدالت کمونستها (!)

ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون ٥

شہید پیغام

PROPERTY OF ACKU

را بر فلسطین مسلط کرده و صهیونیزم را به هدف نا مشروع اش برسانند . . »

(کنت بر نادوت) میانجی سازمان ملل متحد ، که به فعالیت های خود ادامه میداد در ۱۰ ستمبر گذارشی را که در بارهٔ فلسطین تهیه کرده بود تکمیل کرد . از اینکه گذارش مذکور از یکطرف به ضرورت تاسیس حکومت یهود اشاره کرده بود و از طرف دیگر محدودیت مهاجرت یهودی به فلسطین و عودت آوارگان عرب بود بالقوه محکوم گردید .

یهود از همان ابتداء مقررات ترک مخاصمه را مراعات نمی نمودند اما در (۱۵) ماه اکتوبر ترک مخاصمه به شدت نقض شد . چون ارتش مصر هنگام ورود به فلسطین از حمله بر املاک یهودیان اجتناب کرده انهارا دور زد و پشت سرگذاشت . در ضمن میانجی سازمان ملل متحد و مصر موافقت کرده بودند ما یحتاج یهود های عقب جبهه این مناطق از طریق هوا تحت نظارت سازمان ملل متحد صورت گیرد اما اسرائیل با کنترول سازمان ملل متحد مخالفت کرد از راه هوا اقدام به ارسال از وقه جهت یهودان اقدام کرد . چون پلان بنه ، دقت طرح شده بود طیارات اسرائیل با رسیدن بر فراز جبهه مصر به بمبار دو منطقه آغاز نمود و یهود های که در عقب جبهه مصر بودند ازقفا سر بازان مصری را مورد حمله قرار دادند . درین وقت گرومیکو از (احترام به فیصله های شورای امنیت) هیچ حرفی نزد و اسرائیل را محکوم نساخت .

قوای اسرائیل در ۲۳ دسمبر مجدداً به ارتش مصر حمله و در قلمرو مصر رخنه کرد . نیروی هوائی اسرائیل فرود گاههای (العریش) و (رفع) را بمبار دمان کرد . قوای مصری شکست خورد وان مملکت در ۲۴ فبروری ۱۹۴۹ تحت نظارت سازمان ملل متحد قرار داد آتش بس را در (روس) با یهود امضاء نمود . در سوم اپریل همین سال قرار داد آتش بس بین اردن و اسرائیل به امضاء رسید و ضمن آن مرز های منطقه یهود مشخص شد . لبنان در ۲۳ مارچ و سوریه در ۲۰ جون ۱۹۴۹ قرار داد آتش بس را با اسرائیل امضاء کردند .

جنگ فلسطین یک فاجعه در دانگیز است . محرومیت ملتی رانده از سرزمین خویش و تلاش ملتی دیگری که قصدریشه دواندن در همان سر زمین را دارد .

سربازان اسلام بعد از شکست و نابودی دشمن اشیای کار آمد خود را از وسایل مخروبه دشمن تهیه می نمایند

ژباړه : د «محمد لسیم ستانیزی

دمارکسیزم اشتباه

هغه عوامل چې مارکسي الواک یې د ملو وړخرګندکړي

د مارکس (Marx) الواک یوه سطحي لوستونکی ته د ملو وړښکاري او ظاهر بین کسان پرې تیروزی . دا ځکه چې :

(۱) دولیږی غریزه په طبعي توګه مجبورونکی ده او دوګړی په ژوندکی د هغه د ژوند له پیله را پیدا کیږی همدارنګه په تولنیزه توګه د انساني ډلو په ژوند کی هم له هماغه پیلیز پراو ځخه را پیدا کیږی چې د فکری ودی له پلوه د ماشوم توب په پراوکی پرتی وی، پر دغه وختکی د انساني ډلو ایډیال ځانته یوه ځرګنده بڼه نه وی غوره کړی ، او همدارنګه د ایډیالونو غوښتنی هم له غریزی غوښتنونه مشخصی او جلاسوی نه وی .

(۲) خلک ځکی له دینه چې د خپلو ایډیالونو سملاسی او مستقیمی ارتیاوی اقناع کړی لومړی د خپلی ولیږی غریزه اقناع کوی اوروسی د نورو غریزی غوښتنو په اقناع پیل کوی ځکه چې دوی باید لومړی خپل ژوند خوندی وساتی او هغه هم د دی لپاره چې د خپلو ایډیالونو د ترسره کولو لپاره د ژوند بقا او پایښت ته اړدی .

(۳) دوګړی ایډیال د خپلی پوهی په پلیزو پراووونوکی دیر لوړا او عالی نه وی له همدی امله د ده د بنیادی اقتصادی ارتیاو د ارضا او اقناع په جهت کی حرکت کوی. یا په بله وینا د ایډیالونو غوښتنې د بنیادی اقتصادی ارتیاو د ترسره کیدو د هیلی ترسیوری لاندی وی ، او حتی که د وګړی ایډیال دیر لوړا و عالی هم وی او دښکلا معیار ته رسیدلی وی ، دی بیاهم په عمومی توګه دیته اړدی چې خپلی اقتصادی ارتیاوی ترسره کړی، دا ځکه چې د دغو ارتیاوو ترسره کیدل د ده ایډیال او موخی ته ګټور دی . په دی توګه د ده په هغه کړنلو د اغیزه کوی چې دی یې د خپل ایډیال د لاسته راوړلو لپاره له تولو ځانګړتیاو سره ، ترسره کوی .

(٤) په یوه تولنه کی د ناوړه اقتصادی شرایطو د منځته راتګ عوامل د ناسمو ایډیالونو دحکومت نتیجه وی .

کله چې د یوی تولنی چاری د ناسمو ایډیالونو پربنا روانی وی، نو هلته ناوړه اقتصادی شرائط هم منځته راځی ، هغه وخت چې موږ د اقتصادی شرایطو په ناوړتیا پوه سولو سملاسی ورسره په حاکم ایډیال کی د نیمګړتیا او کمزورتیا هغه عناصرهم پیژندلای سو چې دغه اقتصادی ناوړه شرایطې را منځته کړیدی . تردی وروسته بیا موږ له دغه ایډیال سره ناخوښه کیږو او کرکه ترینه کوو ، چې په نتیجه کی د یوه سیاسی بدلون لپاره لاری چاری اوهواریږی ، د دغه سیاسی بدلون موخه

داوی چی د موجوده نیمګړی ایډیال پرځای بشپړ ایډیال (چې تر زیاتی اندازې پورې ز مور له طبیعت سره د هغو تجاربو له مخې چې لاسته مور اوږیدی توافق ولري) حاکم کړي . مور هڅه کووچې په نوی ایډیال کی هغه نیمګړتیا او نقص پرې نړد و چې په مخکینی ایډیال کی موجودو او ناوړه اقتصادی شرایطي را منځته کړی وو که مور د دغو معیارونو پر بنا استدلال و کړو چې دا زمور اقتصادی ارتیا وی دی چې ز مور د ایډیالونو په بڼه وده کوی) نوی دلیله جوته ده چې مور به په خپل استدلال کی ښوليدلی یو .

د انسان فعالیت د دوه پولو غوښتنو د ترکیب نتیجه ده : **لومړی د ایډیالونو غوښتنه او دویمه د غریزو د اشباع او اقناع غوښتنه** ، چې د انسان زیاتی اقتصادی ارتیاوی هم د هغې **غوښتنې زیرلړ دی** . خو دا تل وروستی غوښتنه ده چې د لومړی لپاره یې دوسیلې په توګه کار کړیدی، نوله دی امله فرعی غوښتنه (دویمه غوښتنه) هیڅکله هم د انسان د فعالیت اساسی او بنیادی لامل نشی کیدای سره له دی چې د انسان لپاره یوډیخیز (طبعی) او داخلی مجبوریت هم دی اوله هغه راهیسی موجود دی چې حاکمه غوښتنه (د ایډیالونو غوښتنه) لاپه بشپړه او څرګنده توګه پیژندل شوی نه وه .

دولیزی غوښتنه تر هرڅه څواکمنه نده :

په دی کی شک نشته چې دولیزی غوښتنه په خپل ذات کی مجبوروونکی ده خو که ارتیاسو ورته پینبه شی نو مور یې په بشپړه توګه اجبار تر تسلط لاندی راوستلی سو .

مور تر هرڅه لومړی دولیزی دا قناع لپاره هغه وخت اقدام کوو چې ز مور ایډیال یې و غواړی خوکه چیرې ز مور د ایډیال غوښتنه څه ښل شان وی نو هغه وخت بیا دولیزی اقناع ز مور وروستی اواخرنی هیله وی .

هر وخت چې د خلکو ایډیالونه تهدید شوی دی نو دوی دیته چمتو شوی دی چې ولیزی له اجبار سره مخالفت وکړی . په ډیر لږ څوراک قناعت کوی او هر ډول سرښندنی ته چمتو کیږی اوان تردی چې ځینی وختونه د خپلو ایډیالونو د غوښتنو لپاره ترمرګه پورې هم ځان وړی ساتی .

دا او داسی نور یې شمیرسنالونه مور ته رابنی چې د انسان لپاره ډیره بنیادی او ډیره نهایی غوښتنه ده نه دولیزی ، ځکه تش د خپلې ټولنو لپاره هیڅوک هم ځان په شعوری توګه نه وژنی . مور تل خپلې اقتصادی ارتیا وی هدف ته د رسیدو لپاره د یوی وسلی په توګه ترسره کوو او هدف موتل ایډیال وی . د دی حقیقت له موجودیت سره سره دا هم ووواقعیت دی چې ځینی وختونه د اقتصادی لورتیا غوښتنه په خپله زمور ایډیال بڼه غوره کوی په دغه راز حالتونوکی مور په دی نسو توانیدلای چې دشتمنی لرلوهیلی مخنیوی وکړو ، ځکه چې مور د دغی هیلی په وراندی بله لوړه هیله نلرو چې دا د هغی لپاره وسیله کړو بلکه همداسو په خپله هدف او موخه گرځیدلی ده . زمور د فعالیتونو وروستی هدف ایډیال دی انسان یې شمیره فرعی او ضروری اهداف لری چې باید مخکې تردی اساسی هدف ته ورسیږی ترسره یې کړی د هر فرعی اوآنی هدف ترسره کول د وروستی او اساسی هدف د لاسته راوړلو لپاره د بنسټ یوه ډبره ده داد ایډیال لپارهګټور دی خوځرنګه چې ایډیال له دوی نه پرته نه ترسره کیږی نو دا په خپله د ایډیال د ترسره کیدو په اندازه اهمیت او ارځښت پیدا کوی .

په دغه راز حالتګ مور تر هرڅه مخکې همدغه (فرعی او ضروری هدف) ته پاملرنه کوو . دا مور ته داسی څرګندیږی لکه چې مور دغه هدف ته له ایډیالونو څخه زیاته پاملرنه کوو په حقیقت کی که چې مور هڅه کوو چې یوهدف

تر سره ، کړو نړیوو دغه راز عمل یوازی د خپل ایډیال دلاسته راوړلو لپاره تر سره کوو . همدغه مسئله زمونږ د اقتصادی ارتیاوو د پوره کولو په پیښه هم صدق کوی . کله چی ز مونږ اقتصادی ارتیاوی د ایډیال لپاره د یوی مرستیالی وسیلی په توګه تهدید سی نو په خپله د ایډیال هوسه ارځښت پیدا کوی خوکه چیری دوی ته زیاته پاملرنه ددی لامل سی چی ایډیال له نظره ولویږی ، نو خپل ټول ارځښت له لاسه ورکوی ، چی په دی توګه وروسته بیا مونږ د ایډیال ارتیاوی د دوی په بیه ترسره کوو . مونږ د ایډیال لپاره د اقتصادی ارتیاو د اجبار پنه وړاندی مقاومت او فعالیت کوو . له نیکه مرغه زمونږ غریزی غوښتنی په خپله داخلی او بیولوژیکی اجبار لری ، څرنګه چی د دغو غرایزو اقناع او اشباع د ژوند د بقا او پایښت لپاره هم ضروری ده نو دیته اړیو چی ددغو غرایزو غوښتنوته مثبت ځواب ووایو که څه هم کوم بیولوژیکی اجبار وړپوری تړلی نه وی خو د دغه اجبار له شته والی سره سره هم مونږ د هغوی اقناع او ارضا یوازی له هغوی نه دراو لاړسو اجبار لپاره کاو نه کوو بلکی د دی لپاره پی کوو چی د خپل ایډیال لپاره کار وکړای سو زمونږ

داهم د مارکسیزم مرسوغات ؛ چې کوونډاسی کسان یې بې کوره کړی دی .

د دی ادعا ثبوت دا دی چی که داسی نه وی نو هرکله چی ز مونږ ایډیال دا غوښتنه کړیده چی له نظره یی و غورځوو ، نو مونږ داکار کړیدی . که ز مونږ د ایډیال غوښتنه دا وی چی مونږ یوځه قربانی ورکړو نومونږ په دغه لاره کی هر ډول اقتصادی گټی تر پښو لاندی کووا وله هر ډول غریزی غوښتنو سره مخالفت کوو هر ډول سرښندنه کوو او حتی د خپل ژوند بایللوته هم چمتو کیږو پرته له دینه چی دی مسئلی ته پام وکړو چی زمونږ ایډیال سم دی که ناسم لوړ او شریفانه دی که تیټ او رذیلانه ، یوازی د ځان غوښتنی پرښتې ولاړ دی او که دولس غوښتنی ، په هرچاکی چی د پانګی او شتو د را ټولولواو ساتلو هیله او غوښتنه موجوده وی ، نو لامل پی دا دی چی په انسان کی د ژوند د بقا او ساتنی غوښتنه موجوده ده ځکه هغه بنیادی اقتصادی ارتیاوی چی د ژوند بقا تضمینوی ، هغه خو په بشپړه توګه اقناع سویدی نو په داسی حالت کی چی یوسړی وروسته له دینه هم چی په بشپړه توګه په دی پاډه دی چی دی او کورنی به پی په ګرد ژوندکی هم د ژوندانه د بنیادی اقتصادی ارتیاولهستونزو

سره مخامخ نسی او بیایی هم دپانګی تولولو ته سولی وړی دی دا په حقیقت کی د ده د بنیادی اقتصادی ارتیاو غوښتنه نده ، بلکه د ده د ایډیالونو غوښتنه په نامه توګه په کار اچول سویده یا په بله ویناله وسیلی نه یی غایه او هدف جوړ کړیدی ، په دغه راز حالت کی د پانګی را تولول او ساتل په خپله د ده لپاره د لوړ ایډیال حیثیت غوره کوی .

دولړی غریزه د ایډیالونو ترغریزی لاندی تپته پوری کی ده

په دی کی شک نشته چی د انسانی ژوند په تاریخ کی دولړی غریزه او غوښتنه د ایډیالونو ترشاشتی مخکی پیدا سویده ، ایډیالونه یواځی په انسان پوری مختص دی دولړی غریزه په حقیقت کی هغه وخت منځ ته راغلی ده چی لومړنی حیوان د خپلی پرمخ پیدا سو د انسانی ټولی د ژوند په تاریخ کی هم دولړی غریزه هغه وخت مینځته راغلی وه چی ایډیالونو لا خالته یو داسی واضح شکل نه و غوره کړی چی له غریزی غوښتونه یی توپیر وسی . خوسره له دی هم د ایډیالونو له غوښتنی نه دولړی د غریزی تقدم مور ته د تکامل ( ) د قانون له مخی دارا ښی چی دولړی غریزه د ایډیالونو په وراندی د یوی ډیټی پوړی خو-و ګټورې وسیلی حیثیت لری . دا خکه چی تکامل ( ) باید تل د یوه غوره او عالی څیز په لوری په حرکت کی وی .

د تکامل پروسه او جریان د یوی ونی له ودی او تکامل سره ورته والی لری ، کله چی مور د تکامل په دغه جهت کی پرمخ څونو په دی لړی ډیرو ګران ببه اوارخښتنا کونتاینجوته رسیږو ، مور خپلی وارې کارونه د دی لپاره سرته رسوو چی لوړو نتاینجوته پری ورسیږو په دغه راز پروسه کی ز مور آره موخه هماغه لوړه نتیجه او هدف وی ، که څه هم هغه د یولړ کارونو او عملیولړ سرته رسولو ته وروسته را څرګندیږی همدغه مثال بیا په و نه بڼه تطبیق کیدای شی ، سره له دی چی ګلان ، میوه او تخم په ونه کی تر هر څه وروسته وده کوی او څیږی ، خو دنیالی له اینبودلو څخه دودی له کولو نه ز مور هدف ، ګل ، میوه او دانه وی چی په ونه کی تربل هر څه با ارخښته محصول دی . دوی دودی ټوله عملیه د همدغه هدف (با ارخښته محصول) د لاسته راوړلو لپاره سرته رسیږی .

همانګی چی په حیوانی ټرۍ کی د غریزو غوښتنی د مادی پرقوانینو باندی وا کمنی درلوده د ایډیالونو غوښتنه هم په انسانی مرحله کی د غرایزو پر قوانینو وا کمنی لری.

هغه غوښتنه چی ژوندانه دتکاملی قانون پر بنا په انسان کی وده کوی هغه باید د انسان په غوښتنو کی ترټولو لوړه او حاکمه غوښتنه وی .

دغه نظر یوازی یوه فرضیه او تیوری نده بلکه مور په رښتینه د خپل ورځنی ژوند په تجاربو کی ډیر ځله لیدلای سو خلکو ډیر ځله په وګړیزه او ډله ایزه توګه خپلی

پاتی په (١٠١) مخ کی

وحدت و یکپارچگی در تیوری و عمل

محمد معروف «فروغگر»

نفاق چیست و منافق کیست ؟

حضرت رسول ﷺ : پیامبر بزرگوار اسلام فرماید :

اربع من کن فیه کان منافقا خالصاً ومن کانت فیه خصلة منهن ، کانت فیه خصلة من النفاق حتی یدعها :

اذا اتمن خان ــ

واذا حدث کذب ــ

واذا عاهد غدر ــ

واذا خاصم فجر ــ

(متفق علیه ؛ بروایت عبدالله بن عمرو)

ترجمه ؛ اگر چهار خصلت در وجود کسی سراغ شود منافق سره است و اگر خصلتی از این چهار خصلت در کسی وجود داشته باشد ــ در وی خصلتی از نفاق است ؛ تا آنگاه که ترکش کند :

۱ــ هنگامیکه امین گرفته میشود ، خیانت کند .

۲ــ و وقتیکه سخن گوید ــ دروغ گوید .

۳ــ و در اثنائیکه پیمان کند و وعده نماید نیرنگ بازی نماید (بوعده وفا نکند) .

٤ــ و گاهیکه پرخاش کند ، دشنام دهد و تجاوز کند .

بهتر است ، از همه اولتر در قسمت توضیح بخش نخستین این حدیث کمی روشنی انداخته و سپس به ارتباط این بخش به بخشهای دیگر اشاره شود و از میان این همه بخشها چهرهٔ کریه نفاق وهویت کثیف منافق تجسم یابد ؛

ــ امانت که نگهداشت درست پدیده های معنوی و مادی را در بر میگیرد نقش تعیین کنندهٔ در دستبرد های داستان زندگی و انسان ، مجازات و مکافات ، اعتبار و بی اعتباری .... داشته ، ملاك قاطع و فیصله کنی است برای شناخت هدف داران و بی هدف داران و معیار ثابتی است برای برای کفایت و رسوخ ابنای (آدم) در زندگی فردی و اجتماعی ؛ چه بدون آزمایش «امانت» روابط فردی و اجتماعی صبغهٔ اعتماد بخود نگرفته ، جامعه و افراد آن را در کشمکش و چند جهتی قرار میدهد و تا وقتیکه افراد جامعه این مرحلهٔ امتحانی را نگذرانند ، مشکل است به آنها صلاحیت قضاوت داد ؛ زیرا فیصله ها ، قضاوتها و حکمها باید از شخص ، قابل شنید باشد که آن شخص مورد اعتماد کافهٔ افراد جامعهٔ خود بوده ، در سمت مخالف «امانت» که «خیانت» است جبهه گیری نکرده باشد ؛ خدا (ج) میفرماید :

«ان الله یأمرکم ان تؤدو الامانات الی اهلها واذا حکمتم بین الناس ان

تحکموا بالعدل» .

ترجمه : به تحقیق «الله» (ج) به شما امر میکند که امانتهای را به اهل آن ادا نمایید (بدهید) و هنگامیکه بین مردم قضاوت و داوری میکردید به عدل قضاوت نمایید ؛

علاوه بر اینکه سیاق آیهٔ شریف به دو امر مهم و تاکید و تداوم بر آن که عبارت از «امانت و عدالت» است ، صراحتاً و بدون ابهام اشاره میکند ، به این لطیفه نیز اشاره میکند که : شما ، چون در جماعت زیست میکنید ؛ بکوشید در مرحله اول «امین» شمرده شوید و سپس صلاحیت قضاوت برای شما میسر شود ، طوریکه رهبر بزرگ شما ، قدوهٔ انسانیت (حضرت محمد مصطفی ﷺ) نخست «امین» شد و سپس «حکم» و داور بحق.

«امانت» به دو بخش عمده و مهم تقسیم میشود :

(الف) امانت خدایی .

(ب) امانت مردمی .

(الف) امانت خدایی :

امانت خدایی ، در مجموع به کتاب منزل (قرآن کریم) اطلاق میشود ، و این امانت ــ امانت بزرگی است که بحیث ناموس کبری به مومنان داده شده است ؛ خداوند (ج) میفرماید :

انا عرضنا الامانة علی السموات والارض والجبال فأبین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان ... (الاحزاب ؛ ۷۳)

ترجمه و توضیح :

هانا عرضه داشتیم امانت (قرآن) را بر آسمانها و زمین و کوه ها ، پس از برداشتن ــ «بار امانت» شانه خالی کردند و «از پذیرش این امر» ترسیدند و برداشت آن را انسان ! ؛ حافظ در این معنی میگوید : «آسان بار امانت نتوانست کشید ، قرعهٔ فال بنام من دیوانه زدند» !

وجود عناصر «دو رویه» و «دو برچه» در جوامع مسلمان خیلیها خطرناک است و موجودیت همین اشخاص مذبذب و چهتدار (که در ظاهر مذبذب معلوم میشوند و در باطن همسنگر و همکمین با کفار اند و جهت مشخص دارند) سبب آن شده که در برهه های مختلف جامعه و تاریخ ، مسلمانان از پشت سرضر به بینند و تا که دشمن شان را تشخیص میکنند ، کار از کار گذشته باشد . . . . اگر امروز «بیت المقدس» را «یهودی ها» ، «هسپانیا» را «نصرانیها» و «افغانستان» را «روسهای وحشی و لامذهب» در قبضهٔ خود گرفته اند ، نتیجهٔ تلاش همین مزدوران زر خرید کفار و کفار به ظاهر مسلمان است

رویهمرفته کسیکه این «امانت» را با اجرای تمام احکام آن پذیرفت «مؤمن» شد ، کسیکه از آن رو گردانید و به صورت کلی از آن منکر شد ، کافر گردید و کسیکه در ظاهر پذیرفت و در باطن از آن منکر شد ، منافق شناخته شد ؛ محمد علی «صابونی» در کتاب «من کنوز السنة» جایکه منافق را معرفی میدارد ، مینویسد : منافق کسی است که چیزی را آشکار میکند و چیزی دیگری را میپوشد ، که ظاهر آن غیر باطن است (در زبان چیزی میگوید و در دل چیزی دیگری دارد) که اگر ظاهر شود ، همه از وی نفرت خواهند کرد و حتی از روبرو شدن با او انصراف خواهند ورزید .

و نفاق به دو قسم است : نفاق در عقیده که آن «کفر» و «ضلالت» است و نفاق در عمل که آن ریای بدی است که عمل و پاداش عمل را حبط (نابود) میسازد و در حدیث شریف است : «اربع من کن فیه کان منافقاً خالصاً» . . . .

(ب) امانت مردمی :

این «نوع امانت» بنوبهٔ خود به دو شعبه

تقسیم میشود : (امانت مادی و امانت معنوی) : که در امانت مادی معمولاً نقد و جنس و مال منقول و غیر منقول مطرح است و در امانت معنوی «راز های مشروع ، مشوره های مشروع ، پلان بدی های بصد دشمنان اسلام و . . . مصلحتهای شرعی در نظر بوده و شامل» امانت میگردد ؛ تضاوت را بشما وا میگذارم ؛ فرض کنید در جبهه یی از جبهه های اسلام بر ضد طاغوت قرار دارید و قرار است فردا بر یکی از واحد های قوای دشمن «عملیات جریکی» انجام دهید و نقشه و پلانی نیز در دست شما است ، ولی هنگامیکه به محلی میرسید که باید از آنها «عملیات» تان را علیه دشمن آغاز کنید ، میبینید که در محاصرهٔ «دشمن قرار دارید» جنگ شدید بین شما و قوای دشمن در میگیرد و بعد از دادن تلفات سنگین محاصره را میشکنید و سرکفیده و پا شکسته به قرارگاه تان باز میگردید ، بعد از جستجوی متواتر ، عامل این کار را از میان خودتان تشخیص میدهید گذشته از اینکه محکمهٔ انقلابی اسلامی به او چه جزایی مقرر میدارد ، به چه نامی او را خواهید نامید ؟ طبعاً «خائن» ! و کسیکه امانت «راز» را خیانت کرده است ؛ کسی است که در ظاهر با شما و در باطن با دشمن مصلحت دارد و «منافق» است ـ ظاهرش با باطنش وعقیده اش با عملش و . . . تطابق ندارد و زیانی که به شما وارد نموده است از خاصیت ذاتی او میباشد .

خصلت دومین منافق «دروغ» است ؛ هنگامیکه سخن «میگوید» دروغ میگوید ـ میدیم که سخن وقتی پایه و اساس و مصداق عملی یی نداشته باشد با «عمل» نپیوند دو بین تیوری و عمل ایجاد فاصله شود ؛ حکم میکنیم که «سخن» دروغ است وگویندهٔ آن کاذب منافق (در دلش چیزی است و بر زبانش چیزی دیگر) !

منافق برای ثبوت کذبش بصداقت ، به قسم و سوگند توسل میجوید و بکلمات انگیزنده طرف مقابلش را متقاعد میسازد که سخنش را بپذیرد و در این مورد دو جرم دیگری را مرتکب میشود که آن عبارت بوده از «قسم ناحق» و «کمال دوری از رحمت خدا (ج)» ؛ قرآن کریم منافق را در این مراحل چنین معرفی میکند : «پس گشتاندیم «دوری از رحمت خدا (ج)» را بر دروغگویان» ، «پس اطاعت مکن از قسم خور بی ابرو» ! «و خدا (ج) گواهی میدهد که هانا منافقین ، حتماً دروغگویاند».

سومین خصلت منافق شکستن پیمان ومخالفت از تعهد است : منافقین هیچگاه روا نمیدارند که مسلمانان طبق معیارها و مقیاسهای اسلامی در جامعه تبارز نمایند ـ چه در آنصورت ، عزت از آن مؤمنان گردیده ، مقامیرا که منافقین در تلاش آن اندازد دست میدهند ـ ازینرو در تلاش های مذبوحانه شان همیشه میکوشند به مسلمانان ایجاد مزاحمت و سد اندازی کنند ، کار های شان به ثمر نرسد و از نتایج کارهاییکه پیروزی بر آن مرتب است و بروقار آنها میافزاید ، بهره نگیرند بدین ملحوظ درتعهدات و پیمانهای شان که به نفع مؤمنین میپرخد و در حقیقت به نفع خود شان ، از روی لجاجت و اصرار بر جاهلیت ، «نقض پیمان» میکنند و بر تعهدات شان با مسلمین پشت پا میزنند و مسلمانان را در مخمصه یی درگیر میسازند که مثال آن در بحث «امانت مردمی» گذشت :

«قبل از اینکه حادثهٔ اُحد بمیان آید به پیامبر الله اطلاع رسید که قریش با تجهیزات کافی و سه هزار افراد مسلح و مجهز ، جهت گرفتن انتقام کشته‌گان بدر تصمیم حمله بر مسلمانان دارند ؛ پیامبر ﷺ اصحاب و یارانش را ، طی اجتماع عام جمع آوری نمود تا در مورد با آنها مشوره نماید ،

وقتی مسألهٔ چگونگی مقابله با قریش مطرح شد ، نظریات گوناگونی ارائه گردید : جوانان و آنانیکه در جنگ بدر سهم نگرفته بودند . و سینه‌های شان از جذبهٔ رسیدن بمقام والای شهادت لبریز بود ، پیشنهاد نمودند که باید خارج مدینه با قریش مقابله کنند ــ در این میان گروه منافقین که در رأس آنها «عبدالله بن ابی» قرار داشت نظری مشابه نظر پیامبر ﷺ ابراز نموده و از نظریه جنگ با قریش از داخل مدینه پشتیبانی بعمل آورد ؛ گر چه نظر منافقین به سرکردگی عبدالله بن ابی در ظاهر با نظر حضرت پیغمبر ﷺ موافق بود ولی هدف و منظور منافقین از طرفداری این نظریه ، جز مصئونیت شخصی (و سرکوب نمودن روحیهٔ جوانان شائق شهادت) چیزی دیگری نبوده و بطور مسلم با هدف طرفداران صادق و مخلص نظر پیامبر گرامی اسلام جداً متمایز بود .

بعداً پیامبر ﷺ بنا بر اینکه ، اکثریت صحابه کرام از نظریهٔ مقابله با قریش در خارج از مدینه جانبداری نمودند ، برای بیرون رفتن از مدینه و مقابله با قریش «در خارج از مدینه» آماده شدند و هدایت دادند تا همه آماده شدند در اثنای حرکت از مدینه ، منافقین نیز «نظر به تعهدی که شده بود» بطور کاملاً فریبکارانه ، با مسلمانان یکجا از مدینه خارج شدند ، ولی در خارج از مدینه ، «عبدالله بن ابی» بعد از تحریکات زیادی که در صفوف مسلمانان براه انداخت «تاصف یکپارچهٔ مجاهدین را پارچمبازد و اهداف منافقانه اش که بر آوردن مأمول دشمن است تحقق یابد» با سه صد (۳۰۰) نفر از طرفداران منافق خویش تصمیم گرفت تا از نیمه راه ، صف مسلمانان را ترک گفته بمدینه برود ، آنها بهانه تراشی مینمودند که اصولاً نظر موافق و درست این است که از داخل مدینه ، با قریش مقابله نمایم و ماحاضر نیستیم نظر جوانان احساساتی و بی تجربه را قبول کنیم و خود را بهلاکت و تباهی مواجه سازیم با ما هزار نفر و قریش سه هزار !!!ــ (دقت کنید) «امکانات ما محدود و آنها مسلح و مجهز» .

پس این بر خورد جنگ نیست بلکه خودکشی است هلاکت است ، اگر ما میدانستیم که در این تصمیم تدبیر و سنجش بکار رفته بطور حتمی از آن حمایه میکردیم ولی با چشم سر مشاهده میکنیم که این جنگ بقیمت نابودی مسلمانان تمام میشود .....

با این سخنان آراسته و ظاهر فریب ــ صف مسلمانان را گذاشته عقب نشینی نمودند و دوباره بمدینه باز گشتند»[1] . این بود نمونه‌یی از عهد شکنی های منافقین که در قدم اول با مسلمانان تعهد جنگ نمودند تا با آنها در صف واحدی «بیرون از مدینه» در مقابل مشرکین قریش به جنگ پردازند ولی هنگامیکه مؤمنان مجاهد به جای نبرد رسیدند و دلهای مملو از ایمان شان ، به توکل خدای توانا و رسیدن بمقام والای شهادت برای درگیری‌بادشمن لحظه شماری میکردند ، از صف مؤمنان خارج شده و روحیه‌یی در بین مؤمنان ایجاد نمودند که اگر مؤمنان مخلص در جلوگیری آن فداکاری نمیکردند ، قریب بود که صحنه نبرد از مؤمنان خالی شود !!

چهارمین خصلت منافق هنگام جنگ وگفتگو، دشنام گفتن و استعمال سخنان رکیک ولا یعنی و تجاوز از حدود ادبی است !

بیان شافی یی در مورد شناخت منافقین :

قرآن کریم : این خورشید درخشان هدایت (آفتابیکه افول نمیکند) ، هنگامیکه دستبرد های

۱ــ اقتباس به اندکی تصرف از کتاب «حقیقت نفاق از دیدگاه قرآن» نوشتهٔ «جکمتیار» .

مغرضانهٔ منافقین را در مختل ساختن وضع سازماندهی مسلمانان مشاهده میکند به پیامبر بزرگوار اسلام چنین هدایت میفرماید :

۱- هنگامیکه منافقین نزد تو بیایند ، گویند : گواهی میدهیم که تو پیامبر خدا هستی ، و خدا میداند که تو پیامبر او یی و خدا (ج) گواهی میدهد که همانا منافقین دروغگو اند .

۲- (برای اثبات ادعاهای کاذبانه خود به قسم توسل) و سپر گرفته اند قسمهای خود را ، (تا بدینوسیله مردم را فریب دهند و از قرآن بحیث حربهٔ سیاسی و دام افگنی استفاده بعمل آرند ؛ ازینرو) : از راه خدا (ج) باز ماندند و همانا چیزی که ایشان میکنند بد است : (عمل بدی را که آنها مرتکب شده اند) بدین جهت است که ایشان نخست ایمان آوردند و باز کافر شدند (خداوند (ج) در عوض کفر ایشان) بر دل آنها مهر نهاد پس آنها نمیدانند (که مرتکب چنین اعمال میشوند) .

۳- (با وصف این اخلاق رذیله که ایشان را است ، بظاهر خود را در گفتار و طرز و رفتار و قیافهٔ حق بجانب گرفتن قسمی وانمود میکنند که) : هنگامی ایشان را ببینی اجسام (عریض و آراستهٔ شان) تو را در شگفت و تعجب میاندازد. (و علاوه از این نحوهٔ گفتار شان چنان به ظاهر آراسته و منطقی مینماید که) اگر سخن گویند به سخن ایشان گوش دهی ؛ (باوجود آراستگی ظاهری که حتی تو را بسوی خود متوجه میسازند بازهم در باطن از خود اراده و تصمیم ندارند و محرک آنها انگیزه‌های مادی است) و چون چوبهای متکی به دیوار اند (که روح تحرک و اعتماد به نفس در آنها مرده است) .

۴- (از گفته های حضرت رسول الله ﷺ است که «الخائن خائف» : خائن در هراس است ؛ در هراس است از همه چیز و همه کس ، و همه چیز و همه کس را «بخل» موقف اجتماعی اش تصور و تلقی نموده هر حرکت و نهضت ضد خیانت را تیری «بر جگرش میانگارد» - زینرو تأکید میکند که هر نوع عمل حق طلبانه و آواز حق جویانه در نطفه خنثی گردد ، چون منافقین نیز خائن اند روی همرفته) : هر آواز تند (و بی پرده و حق) را هلا کتی بر خود فکر میکنند (و هر کسیکه علیه بیداد و خیانت و جرم و عصیان تاخت و تاز نمود، تصور مینمایند که بر ما تاخت و تاز میکند) .

۵- منافقین در ظاهر میگویند که تو فرستادهٔ خدایی ؛ ولی متوجه باش که) ایشان دشمنان اند ، از ایشان احتراز کن ؛ (آنها هدایت پذیر نیستند) زینرو خداوند (ج) ، ایشان را در هر کجایی که بودند لعنت کرد کجا میتوانند که از دوری رحمت خدا) گردانیده شوند ؟

۶- و هنگامیکه به (منافقین گفته شود که بیایید تا پیغمبر ﷺ به شما از خدا (ج) طلب امرزش کند ؛ سر پیچی کنند و بینی ایشان را که تکبر کنان رو میگردانند : (تکبر که نوعی شرک است ، منافقین را نمیگذارد که حتی به پیامبر ﷺ رفته و تن به طلب مغفرت از خدا دهند) !!

۷- و این هم در جبلت منافقین است که از اوامر خداوند (ج) فسق میورزند و سرکشی میکنند زینرو بر آنها بی تفاوت است که (برای ایشان طلب مغفرت کنی یا نکنی (زیرا) خداوند (ج) ایشان را نخواهد بخشید و همانا خدا (ج) راه نمی نماید گروه فاسقان را : اینها کسانی اند (که از روی بخل و عدم توکل به رزاقیت خداوند رزاق) یاران خود را میگویند : بر جماعتیکه نزد رسول خدااند «نفقه» نکنید تا (از گرسنگی) پراگنده شوند (و نزد حضرت رسول ﷺ نیایند) !! این است منطق منافقین درباره یکپارچگی مسلمانان !

فرمان الهی

اجعلتم سقایة الحآج و عمارة المسجد الحرام کمن آمن بالله والیوم الاخر و جاهَدَ فی سبیل الله لا یستوٴن عندالله ، والله لا یهد القوم الظالمین○ الذین آمنوا و هاجر واو جاهدوا فی سبیل الله با موالهم وانفسهم اعظم درجة عندالله وأولئک هم الفائزون○

التوبه (۱۹-۲۰)

ترجمه: آیا تاسی حاجیانوته په او به ورکولو او دمسجد حرام په آبادولو له هغو خلکو سره چی په الله تعالی او اخری ورځ ایمان لری او د هغه په لاره کی جنگیږی ځانونه برابر گنی ؟

د خدای (ج) په وړاندی بر ابر نه دی . خدای (ج) ظالمانو ته هدایت نه کوی .

هغه څوک چی ایمان راوړی، د خدای (ج) په لاره کی د مال او ځان په قربانولو جنگیږی ، د هغوی درجه د خدای (ج) په وړاندی ترټولو لوړه ده په رښتیا چی همد وی بریالی دی .

ادرس مکاتباتی :
کمیته فرهنگ اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان
لمبر پوست بکس ۱۸۵ پشاور پاکستان .

۸- آنها معتقد اند که قرار داد مؤمنان روی منافع مادی استوار است و مادیات بوده که آنها را گرد هم جمع نموده و از یکدیگر به قیمت جان پاسداری و دفاع میکنند و از سوی دیگر منکر «رزاقیت» خداوند (ج) اند ولی نمیدانند که خزانه های آسمانها و زمین در تصرف خدا (ج) است .

میگویند : اگر بمدینه باز رسیم ، حتمی است که بر آرد بزرگتر (به عقیده خردشان منافق) خوارتر (به عقیده آنها مسلمان) را از مدینه و (نمیدانند) که عزت خدا (ج) ، رسول خدا و مؤمنان را است نه این گروه بی مسلک را) . . . . . .

(توضیح بخشی از سورهٔ المنافقون)

سهم یهودان در رشد نفاق و منافقت :

از اخلاق یهود است که تیوری را با عمل نمی پیوندند و همین یهود اند که نفاق را اختراع کردند : منافقینیکه در بین مؤمنین عرض اندام نمودند ثمرهٔ تلاش یهودان بود و در موارد اکثر خود شان مستقیماً در نشر منافقین سهم گرفتند قرآن کریم در سوره هایش جا به جا خصلت یهودان بی پرده بیان نموده که به غور اندکی میتوان همهٔ خصایل منافقین را در آنها سراغ کرد : بر سبیل مثال در این جا به موردی چند اشاره یی بعمل میآریم و سپس خواهیم دانست که چگونه مشابهت عمل منافقین و یهودان جامعه فشرده و یکپارچهٔ مسلمانان را لگدزد و تا جاییکه پای شان کار کرد در «از پا اندازی» اسلام همت گماشتند :

۱- خیانت : من الذین هادوا یحرفون الکلم عن مواضعه (النساء : ٤٦)(۱) .

۲- نقض پیمان : او کلما عاهدوا عهداً نبذه فریق منهم ؟ (البقره : ۱۰۰)(۲) .

۳- دروغ : ویقولون علی الله الکذب وهم یعلمون (آل عمران : ۷۸)(۳) .

٤- سخنان رکیک : ویسخرون من الذین آمنوا (البقره : ۲۱۲)( ) .

٥- تمنای گمراهی مردم : ودت طائفة من اهل الکتاب لو یضلونکم وما یضلون الا انفسهم وما یشعرون (آل عمران : ٦٩)(٥) .

٦- گستر شفساد : ویسعون فی الارض فساداً والله لا یحب المفسدین (المائده : ٦٤)(٦) .

۷- ارتداد و نفاق : وقالت طائفة من اهل الکتاب آمنوا بالذی انزل علی الذین آمنوا وجه النهار واکفروا اخره لعلهم یرجعون . (آل عمران : ۷۲)(۷)

۸- پوشیدن حق : ولا تلبسوا الحق بالباطل وتکتموا الحق وانتم تعلمون (البقرة : ٤۲) .

۹- محبت ریاست و کلاه داری(!) : ولن

بقیه در ص (۷۱)

قیام الدین کشاف

د پت او میړانی لار

د اسلام لار د پت ، عزت او میړانی لار ده ، اسلام میړنی ، قوی او اتل کسان خوښوی نه بی زړه ، بی همته او سست خلک . مؤمن مستضعف کیدی شی خو ضعیف کیدی نشی ، مظلوم واقع کیدی شی خو مظلومیت ته غاړه نشی ایښودلی ، ویرول کیدی شی خو ویری ته په زړه کښی ځای نشی ورکولی ، بیوزلی ، لوږه ، تنده ، محرومیت ، تکلیف او کړاؤ زغملی شی خو ذلت ، بی پتی او بی عزتی نشی زغملی ، له الله ، رسول او مؤمنانو څخه پرتـه بل هیڅاتـه پـه عـزت او درناوی نشی قائلیدی او نه عزت دبل چاحق ګڼلی شی ځکه چی د کائناتو مالک فرمائی : ولله العزة و لـرسوله و للمؤ منین . د عزت خاوند یوازی الله دی ، او د هغه رسول دی او مؤمنان دی. مادی طاقتو نه که څپل ټول زور استعمال کړی هغه انسان د ځان غلام نشی کړزولی چی د هغه له خپـل انسانی کرامت ، پت او عزت سره یی مینه وی او حریت غواړی ، البته د زور د استعمال له لاری داکولی شي چی جسمد بندی کړی ، تعذیب یی کړی اوو یی ځوروی خو دا نشی کولی چی وجدان ، روح او عقل بندی کړی او یایی ذلیل کړی . دا پخپله د وجدان ، روح او عقل د خاوند کار دی چی وجدانی او روحی ذلت او بیعزتی ته غاړه ږدی ، خپل حریت او انسانی کرامت له لاسه ورکوی او له هغه مقام نه ځان راغورځوی چی الله تعالی په هغه کښی پیدا کړی و ، د مستکبرینو او طاغوتانو اطاعت او پیروی منی او د بنده بندګی قبلوی پداسی حال کښی چی د اطاعت مستحق یوازی الله او د هغه رسول دی . دغه راز کسانـو ته الله ضعیفان وائی نه مستضعفان او د الهی عذاب او مواخذی وړښو دل شویدی او مستکبرین ددی قدرت هیڅ نلری چی له هغو نه د خدای عذاب دفع کړی لکه چی پاک خدای فرمائی : فقال الضعفاء للذین استکبروا انا کنا لکم تبعاً فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله من شیء . یعنی ضعیفان به مستکبرینو ته ووائی مونږ خو ستاسی پیروان وو نوایا اوس تاسی له مونږ نه د خدای څه عذاب دفع کوی ؟ هغوی به د ناهیلی ځواب وزکړی : سواء علینا اجزعنا ام صبرنا مالنا من محیص . زمونږ لپاره بیتفاوته د سرتکونه وکړو او که زغم د خلاصون هیڅ لاره نلرو .

د مؤمن د زړه پیوند لـه الله سره دی او پر هغه عقیده لری ، راسخه عقیـده ، نه بد لیدونـکی عقیده ، د ځمکی او د ځمکی د اهل له سطحی نه پورته عقیده ، د یته نه حاضریږی چی د ضرورت د احساس په وخت کښی د عقیدی په پلورلو لاس پوری

کړي ، له خپل سرو مال او اولاد هرڅه نه ټیریږي مګر عقیده نشي بدلولی ، ددی خبرې پې

د اسلام لار د پټ ، عزت او میړانی لار ده . اسلام میړنی ، قوی او اتل کسان خوښوی نه بې زړه ، بې همته او سست خلک .

شمیره مثالو نه د اسلام په تاریخ کښې موندل کیږی : حضرت بلال (رض) ته مشرکانو راز راز کړاوو نه و رسول آن تردی پورې چې په سخته ګرمی کښې به پې په سرو شګو کښې برېنه وا چوه پر سینه به پې ورته غټې ټیرې کیښودلی او د توحید له عقیدی نه اووښتلو ته به پې مجبور وه خو د هغه جسد تعذیبیده او وجدان پې آرام وُ ، په ځواب کښې به پې احد احد ویل اووړ سره به پې دا هم ویل: زما په خدای قسم دی که مانه بله داسې کلمه معلومه وای چې پر تاسی له دی نه هم زیاته بده لګیدلی وای نو ما به هغه وېلی وه . . . . همدارنګه کله چې مسیلمة الکذاب حضرت حبیب بن زید الانصاری (رض) ته وویل چې : ته شاهدی وا پې چې محمد ﷺ د الله رسول دی ؟ و پې ویل : هو ! بیا پې ورته وویل : ته شاهدی وا پې چې زه د الله رسول یم ؟ و پې وېل : دا خبره نه اورم . په مسلسل ډول پې د دغه ځواب په ویلو له هغه نه پوه پوه بو ﷺ غوښته غوڅوله خو د هغه په ثبات او ټینګار کښې هیڅ فرق رانغی . روبې عسکرو یو صحابی حضرت عبدالله بن حذیفه بندی ونیسوه ، خپل پا چاته پې ورو وست ، هغه ورته وویل : له اسلام نه راواوړه نصرانی شه ، پدی صورت کښې به زه پخپله پا چاغی کښې تا ته برخه در کړم ، خپله لور به په نکاح در کړم . حضرت عبدالله بن حذیفة ورته وویل : که ته خپله ټوله پا چاهی او د عربو ټول جایداد ما ته راکړی ددی لپاره چې زه دی دسترګی درپ په اندازه د محمد ﷺ نه دین نه واوړم نو هیڅکله به دا کارو نکړم. بیا پا چا ورته وویل: و به دی وژنم. ځواب پې ورکړ: مرګ ته ټیاریم . بیا پې په راز راز تعذیبونو و ځوروه ، په تیرو پې ووېشت ، دده تر نظر لاندی پې مس ویلی کړل ، یو مسلمان بندی پې راوُست په هغو کی پې واچوه ، د هغه غوښې تو پې شوی هډوکی پې سپین راووتل ، پدی وخت کی پې ده ته د نصرانیت بلنه ورکړه خو وېی نه منله . پاچا امرونکړ چې دی هم پکی وغورځوی ، کله چې پې غوږ ځولوته نژدی کړ نوده وژړل ، د پاچا تمه پیدا شوه له ده نه نه د ژړا دلیل وغوښت . ده په

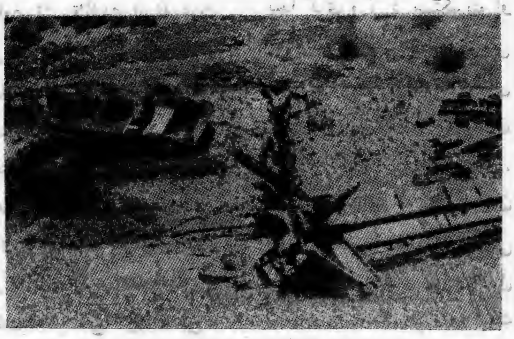

ایمان وعقیده راسخ بر اسلحه پیروز است .

خواب کی وویل : ما ددی لپاره وژړل چې زمایږو ځان دی، چې پدغو ویناتی شویو سمو کی د الله پخاطر اچول کیږی کله شکی زما د بدن د وښتو د شمیر په اندازه مؤمنانو د خدای په لاره کی د دغه عذاب خوند څکی وای ، په یو روایت کی د اهم راغلی دی چې هغه یې په زندان کی بندی کړ او خواړه او به یې ور باندی منع کړل ، څو ورځی وروسته یې ورته شراب او د خوګ غوښه ولیږله خو هغه ور نژدی نشو ، پوښتنه یې ترینه وکړه چې دا څه ولی و نه خوړ له ! خواب یې ورکړ : که څه هم د اضطرار له سخی ما ته ددی خوراک روادی خو نه غواړم چې ستا پد وراندی ذلیل ښکاره شم .

په پای کی باچا ورته وویل : زما تنډی ښکل کړه تا به خوشی کړم . حضرت عبدالله بن حذیفه خواب ورکړ : ایا دیته حاضر یې چې ټول مسلمان بندیان له ماسره یوځای خوشی کړی وې ویل : هو ، بیا یې د مسلمانو بندیانو د نجات پۀ خاطر دا کار وکړ او ټول خوشی شول . کله چې بیرته راغی حضرت عمر (رض) وفرمایل : پر هر مسلمان باندی لازمه ده چې د عبدالله بن حذیفه

مؤمن مستضعف کیدی شی خو ضعیف کیدی نشی ، مظلوم واقع کیدی شی خو مظلومیت ته غاړه نشی ایښودلی ، ویرول کیدی شی خو ویری ته په زړه کښی ځای نشی ورکولی . بیوزلی ، لوږه ، تنده ، محرومیت ، تکلیف او ډیر زغملی شی خو ذلت ، بې پتی او بې عزتی نشی زغملی ،

تندی ښکل کړی اوزه نړیوالو لومړی دا کار کوم بیا پاڅیده او د هغه تندی یې ښکل کړ . داده د عزت او میړانی لاره ، دغه دی د مسلمان هدف او تصمیم چې هیڅ ډول طاقت یې نشی ماتولی او دغه دی د مؤمن ثبات او ټینګار چې سستی او تزلزل پکی نشی را تلای ـ په اسلامی تاریخ کی د عزت او میړانی یوبل ځلنده مثال د حضرت امام حسین (رض) سرښندنه او قربانی ده ، پزید هغه ته پیغام ولیږه چې بیعت وکړی او د یزیدی حکومت تابعیت ومنی خو هغه نه بیعت کولو نه انکار وکړ

دا څکه چې یزید د اسلامی خلافت اهل نه ؤ ، د هغه په حکومت کی د عدل پرځای ظلم رواج ؤ ، هیڅ یوه چاره دشوری او مشوری پر اساس سرته نه رسید له ، داسی کسانو ته کار نه سپارل شوی وو چې د خپل اقتدار او حاکمیت ټینګولو پخاطر آن د شرعی احکامو ترپښو لاندی کولو ته تیار وو چې ددی خبری یو څرګند مثال د حضرت امام حسین (رض) وژلو او سرغو څولو ته د شمر حاضر یدل ؤ . حضرت امام حسین (رض) د خپلی پاکی کورنی د غړیو په شمول چې تور سری بیبیانی او معصوم ماشومان هم پکی وود

خپلو دوه او یاتنو ملګرو ځارولو ته غاړه کیښوده او په پای کې د عزت او میړانی په سپیڅلی ولوله یې خپلې وینې د اسلامی خلافت د احیاء او ټینګښت لپاره ځار کړې خود ظالم او جابر باچا په وړاندې یې سرتیټ نکړ او نه یې خپل وجدان غلام کړ .

د مسلمان میړنو او پتمنو ملاتو په پیروی نن د عزت او میړانی ژوندی سمبول د افغانستان مجاهد او قهرمان او لس دی ، نړیوالو ته ښکاره ده چې د اوو کلونو په اوږدو کې د افغانستان پر مسلمانانو له زغم نه پورته ظلمونه کیږی ، روسی سړیخور ښکیلاک په خورا بیرحمی سره د هغوی وارې زاړه ، نارینه او ښځې په عام ډول وژنی ، کورونه اوو دانی یې ورانوی ، په نمانکو زندانونوکې یې اچوی په برقی ډنډو او سرو سیخالو یې تعذیبوی ، نوکان یې باسی ، غوښې یې په امبورونو شکوی او پر هارو نه یې له مالګې نه ډکوی او دغه راز نور نور بې شمیره غیر انسانی چلندونه وروسره کوی خو هیڅ یو تعذیب د افغانستان مسلمانان له خپلې عقیدې او تصمیم نه نشی اړولی ، ځکه چې د افغانستان د مجاهدینو زړونه د عزت او میړانی په خزانه مالا مال او معمور دی ، مستضعفان دی خو ضعیفان ندی ، مظلومان دی خو مظلومیت ته تسلیم ورکوی ، د خپلو کورونو ورا نیدو ته حاضر دی خو د خپلو زړونو خونی ورا نیدو ته نه پر یږدی ، خپل بدن په وینو لړلی شی خو خپل وجدان نشی ملوث کولی ، له خپل ځان نه تیریدای شی خو له خپل ایمان نه نشی تیریدای . بهوازی د خدای غلامان او بندګان دی د ډل هر چا له غلامی نه کسر که کوی او دا حقیقت دی چې هوک پخپله غلامی ونه منی هیڅ طاقت یې په زوره غلام نشی کړی حولی - د افغانستان ملت دا فیصله کړیده چې یا به د عزت او میړانی ژوند کوی او یا به پدی لاره کې خپلې وینې ځاروی -

پاسداران اسلام برفراز لاش طیاره سقوط شدهٔ دشمن دیده میشوند ....

ترجمه از تربیة الاولاد فی الاسلام سخیداد «فایز»

تحذیر

یا یکی از اصول تربیهٔ اولاد

بطور خلاصه باید گفت : هر شعاریکه مسلمان آنرا بلند می سازد و هدف و مقصد ازان رضای پروردگار تقویه و اعزاز دین و به اهتزاز در آوردن پیرق اسلام و تطبیق مادهٔ از مواد شرعی نباشد این گونه شعار ، شعار جاهلیت بحساب می آید ، عناصریکه آنرا وارد زبان خود می سازند و به آن دعوت مینمایند و بخاطر آن جد و جهد میورزند و در راه تحقق و حاکمیت آن مبارزه میکنند از ملت اسلام خارج و در برابر رسالت پیامبر اسلام به محاربه دست زده ، مرتد و کافر گفته می شوند و لویه ظاهر ادعای ایمان ودادی از اسلام بزنند!!..

د - خارج از چوکات اسلام و بر خلاف احکام دین پیروی از غیر الله و اعطای حق حاکمیت بدیگران بدون در نظر داشت توافق و یا تضاد آن با اسلام ، نمونهٔ دیگری از ارتداد بشمار میآید .

خداوند (ج) فرموده : « ومن لم یحکم بما انزل الله فاولئك هم الکافرون» . (المائده : ٤٤)

« ثم جعلناك علی شریعة من الامر فاتبعها ولا تتبع اهواء الذین لا یعلمون» . (الجاشیه : ۱۸)

« یاایها الذین آمنوا لا تتخذوا الیهود والنصاری اولیاء بعضهم اولیاء بعض ومن یتولهم منکم فانه منهم ان الله لا یهدی القوم الظالمین» . (المائده : ٥١)

« یا ایها الذین آمنوا لا تتخذوا آباءکم واخوانکم اولیاء ان استحبوا الکفر علی الایمان ومن یتولهم منکم فاولئك هم الظالمون» . (التوبه : ٢٣)

هکذا امام احمد ، ترمذی و ابن جریر از عدی بن حاکم حدیثی را نقل کرده که عدی قبل از اسلام خود نزد رسول الله ﷺ ، در حالی رفت که صلیبی از نقره در گردن خود آویخته بود و این آیت را تلاوت میکرد : « اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله» و اعتراض کنان گفت : ایشان عبادت احبارها ورهبانها را نمیکردند . حضرت پیامبر اسلام در جوابش فرمود : (احبارها ورهبانان بر پیروان خود حلال را حرام ساختند و حرام را برای شان حلال معرفی کردند ، پیروان شان در حل و حرمت اشیاء سخنان ایشانرا پذیرفتند و دین امر از ایشان پیروی و اطاعت کردند ، همین پیروی در حل و حرمت اشیاء در حقیقت عبادتی است که از طرف پیروان در برابر پیشوایان شان صورت میگیرد . . .)

ه - ابراز از کراهیت و بدبینی نسبت به امری از امور اسلام نمونهٔ دیگری از ارتداد بحساب می آید . چنانچه شخصی گوید : « من از روزه بدبیرم و ازان کراهیت دارم زیرا روزه اقتصاد جامعه را بار کود رو برو می سازد» و یا شخصی گوید : من حجاب زنان را خوش ندارم زیرا حجاب زنان مایهٔ پسمانی است و یا گوید : من نظام و سیاست مالی اسلام را بد و مضر میدانم زیرا ربا و سود را حرام قرارداده-

غیره وغیره ، خداوند درباره این گونه اشخاص می فرماید :

« والذین کفروا فتعسالهم واضل اعمالهم ، ذلك بانهم کرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم» .
(محمد : ۸ ، ۹)

و : یکی از نمونه های دیگر ارتداد ، استهزاء و تمسخر به چیزی از امور اسلام و یا به باد مسخره گرفتن شعاری از شعار های اسلام است . .

خداوند (ج) فرموده : «یحذر المنافقون ان تنزل علیهم سورة تنبئهم بما فی قلوبهم قل استهزئوا ان الله مخرج ما تحذرون ولئن سألتهم لیقولن انما کنا نخوض ونلعب قل ابالله وآیاته ورسوله کنتم تستهزؤون ، لا تعتذروا قد کفرتم بعد ایمانکم ان نعف عن طائفة منکم نعذب طائفة بانهم کانوا مجرمین» .
(التوبه : ۶۴ ، ۶۵)

ز - نمونه دیگری از ارتداد حلال معرفی کردن حرام ، و حرام معرفی کردن حلال است و خداوند درین مورد میفرماید : «ولا تقولوا لما تصف السنتکم الکذب هذا حلال وهذا حرام ، لتفتروا علی الله الکذب ان الذین یفترون علی الله الکذب لا یفلحون ، متاع قلیل ولهم عذاب الیم» . (النحل : ۱۱۶)

عناصر خبیث و گمراهیکه به این عمل دست میزنند از مسائل واضح و اشکار دین منکرند و با خداوند در حاکمیت و قانون سازی بمنازعه و مقابله پرداخته اند ، روی این سبب مرتد و کافرند ! ! . .

ح - ایمان و باور داشتن به برخی از احکام و انکار و عدم باور داشتن به حقانیت برخی دیگری از احکام اسلام ، نمونهٔ واضح دیگری از ارتداد میباشد . چنانچه شخصی یقین داشته باشد که اسلام دین عبادت است ولی با نظام حیات و قوانین زندگی کاری ندارد و مسائل اقتصادی ، سیاسی ، اجتماعی و . . . در آن وجود ندارد ، تنها و تنها موضوعات روحی ، اخلاقی و تربیوی در اسلام گنجاینده شده وبس .

خداوند (ج) میفرماید : « افتؤمنون ببعض الکتاب وتکفرون ببعض ، فما جزاء من یفعل ذلك منکم الاخزی فی الحیاة الدنیا ، ویوم القیامة یردون الی اشد العذاب» . (البقره : ۸۵)

ط - تنها و تنها قرآن را مدار احکام دانستن و انکار از سنت پیامبر مثال دیگری ارتداد گفته می شود . چنانچه گروه قادیانیه که انگیسها در هند آنرا بمیان آورده و هدف شان از بین بردن شریعت و ایجاد شک و شبهه در نبوت پیامبر اسلام میباشد همین مفکوره را پخش می سازد .

در حالیکه قرآن کریم عناصری را از ایمان محروم معرفی نموده که حق حاکمیت را به پیامبر اسلام حضرت محمد (ﷺ) در حین حیاتش و به سنت او ﷺ بعد از وفاتش نمیدهند .

چنانچه خداوند (ج) میفرماید : «فلا وربك لا یؤمنون حتی یحکموك فیما شجر بینهم ثم لا یجدون فی انفسهم حرجاً مما قضیت ویسلموا تسلیما» .
(النساء : ۶۵)

یعنی قسم بخدا که ایشان مسلمان نباشند تا آنکه حاکم کنند ترا در اختلافیکه واقع شد میان ایشان باز نیابند در دل خویش تنگی از آنچه حکم فرمودی و قبول کنند بانقیاد .

تسخیر امتیکه به اسوهٔ رسول مسلح است غیر ممکن میباشد .

و به یقین همه میدانند که پیروی و اطاعت از پیامبر در حقیقت پیروی و اطاعت از خداوند گفته می شود .

« ومن یطع الرسول فقد اطاع الله» . یعنی کسانیکه از رسول اطاعت کردند هر آئینه از خدا اطاعت کردند .

ترمذی ، ابو داؤد و ابن ماجه از مقدام بن معدیکرب (رضی الله عنه) نقل کرده که رسول خدا گفت : آگاه باشید عنقریب بمردی حدیث من خواهد رسید در حالیکه او به اریکهٔ خود پسندی و غرور تکیه زده گوید : در ما بین ما و شما کتاب خدا وجود دارد ، آنچه در کتاب الله حلال یافتیم حلال میدانیم و آنچه حرام یافتیم حرام میدانیم ، در حالیکه آنچه را رسول خدا حرام معرفی نموده باشد مانند همان چیزیست که خداوند آنرا حرام معرفی نموده باشد .

در روایت دیگر از ابی داؤد چنین میخوانیم : (الا انی اوتیت الکتاب و مثله معه) باخبر باشید که بما کتاب الله و همراه با آن مثلش داده شده .

و در مورد اطاعت از هدایات و فرموده های پیامبر اسلام بطور عموم این آیهٔ صریح کتاب الله بهترین سند و جوب اطاعت از اقوال پیامبر اسلام میباشد :

(و ما آتاکم الرسول فخذوه و ما نهاکم عنه فانتهوا و تقوا الله ان الله شدید العقاب (الحشر) - ٤٧ - یعنی و هر چه بدهد شما را پیامبر بگیرید آنرا و هر چه منع کند شمارا ازان باز استید و بترسید از خدا هر آئینه خدا عذاب شدید میدهد .

(ط) خورده گیری و به باد انتقاد دادن فعلی از افعال حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) نیز مایهٔ ارتداد میگردد . مثلاً اعتراض غرض آلود علیه تعدد زوجات و همسران پیامبر که یک وقت نه نفر زن چرا در از دواج محمد (صلی الله علیه وسلم) قرار داشت ؟

خداوند (ج) در مورد حفظ ادب در برابر پیامبر اسلام میفرماید : (یا ایها الذین آمنو الاترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی و لاتجهروا له بالقول کجهر بعضکم لبعض ان تحبط اعمالکم وانتم لاتشعرون) الحجرات . هر گاه با بلند ساختن صوت بر صوت پیامبر اسلام اعمال حسنه از بین برود و احتمال مرتد شدن درمیان باشد پس عملیکه زشتتر ازان بوده باشد چه نتیجه داشته میباشد ؟

(ی) نمونهٔ دیگری از ارتداد این است که ادعا نماید که قرآن کریم باطنی دارد خلاف از ظاهرش و ظاهری دارد خلاف از باطن آن و برخی خاص از مردم ذریعهٔ الهام در علم به باطن قرآن مستقل اند .

این ادعا فی الحقیقت اسباب تعطیل شریعت را بواسطه انحصار فهم نصوص فراهم می سازد زیرا درین صورت هیچ اصلی از اصول اسلام و هیچ قاعدهٔ از قواعد لغت عربی باقی نمی ماند که در فهم قرآن

ازان استمداد جسته شود و درین باره حکمیت کند در حالیکه قرآن کریم بزبان عربی مبین و واضح نازل گردیده . چنانچه میفرماید : (انا انزلناه قرآناً عربیا لعلکم تعقلون) . یعنی قرآن را بزبان عربی جهت فهم و درک شما نازل کردیم . روی این دلیل بر تفسیر برای هر آیهٔ از قرآن که مستند و متکی بحدیث نبوی ، قواعد لغت ، قوانین عربی و اقوال عرب نباشد همان تفسیر باطل و مردود است و مفسر خود را از دائرهٔ ایمان و حقیقت اسلام بیرون میکشد ، بدون شک مدعیان این مسائل گمراهکن از نگاه انحراف ، کفر و الحاد بزگترین گمراهی را مرتکب شده اند ! ! . .

قرآن کریم این گروهی از مردم را که بغرض فتنه و گمراه ساختن نسلها متشابهات قرآنی را تحت مشاجره و مباحثه قرار میدهند افشا ساخته ذیلاً تفهیم مینماید :

(هوالذی انزل علیک الکتاب منه آیات محکمات هن ام الکتاب واخر متشابهات ، فاماالذین فی قلوبهم زیغ فیتبعون ما تشابه منه ابتغاء الفتنة و ابتغاء تاویله و ما یعلم تاویله الا الله ، والراسخون فی العلم یقولون آمنا به کل من عندر بنا و ما یذکر الا اولوا الباب ، ربنا لاتزغ قلوبنا بعد اذهدیتنا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب) .

(ال عمران)

مقصود از کلمهٔ (ابتغاء الفتنة) در آیت فوق ، جستجوی فتنه و انحراف مسلمانان است از دین شان ذریعهٔ تولید شک و شبهه . .

و مقصود از کلمهٔ (ابتغاء تاویله) جستجوی تحریف کتاب الله و تاویل باطلی است که روزی باطل پرستان است و هدف سوء مریضان قلبی است همین است طرز العمل مبتدعین ، ملحدین و دهری پرستان دون همت . .

(ک) نمونهٔ دیگری از مرتدین این است که خدا را بصورت صحیح و درست نا شناخته قضاوت میکنند مثلا عقیده دارند که خداوند (ج) در مخلوق حلول میکند ، و یا او را به صفتی موصوف می سازد که با شان پروردگار قطعاً لیاقت ندارد .

بنا بران آنا نیکه عقیده دارند خداوند (ج) در اشخاص حلول نموده و یا او تعالی در تمام موجودات سرایت داشته یا خداوند در یک جهتی محصوراست ، دارندگان این مفکوره کافرو خارج از ملت اسلام گفته می شوند . زیرا خداوند میفرماید : بقیه درص (۷۰)

پیر کهن سال به اتکای ایمان چون مجاهدین جوان ما بکله بالای آن قصا در راه خدا میرزمد

محمد زمان (مزمل)

تنظیم او شخصیتونه

د تنظیم او ماحول په هکله بصیرت

په تنظیمی ژوند کی د افرادو، قیادتونو، قاعدی او تنظیمی واحدونو ثبات، استقامت، بقاء او مثبت رول تول هغه څه دي چی د يوي خوا (لکه چی مخکی مو ووویل) د تنظیم د اصولو مبادیو او قرارـ دادونو سره د اشخاصو د تعهد او التزام پوري مستقیمه اړه لري د بلی خوا د تنظیم د اهدافو برنامو ستراتیژي او د تنظیم د فکری او عملی ساحی د فعالیت په رابطه کی واقع چاپیریال په هکله د پوره بصیرت سره اړه لري.

څومره چی د تنظیم د افرادو بصیرت پراخ او ژوروي په هماغه اندازه د نوموړي تنظیم د افرادو خپل منځی رابطی سیمځلی او صمیمی او په ټولنه کی په د هغوي موقعیت او ځای اوچت وي. د محیط، جریاناتو، شرائطو سره په د ضوابطو او اصولو تطابق ښه رهبري کوی په دي خاطر چی د دي اساسی او ارزښتناک خصوصیت اهمیت ښکاره او رویښانه شی غواړو د دي خصوصیت ټولی خواوي په دوو برخو کی توضیح کړو.

۱- د تحریك په هکله بصیرت.

۲- د محیط او چاپیریال په هکله بصیرت.

(۱) تحریك، د تحریك (برنامی) ستراتیژي اهدافو د تحریك رجال او د هغوي د فکري مشخصقاتو په هکله بصیرت هغه تله ده چی د يوي خوا پرهغی پانیدي د تحریك قوت کمزوري تللی شی او د بلی خواء هغه د تحریك د مسیر او هدف په هکله د افرادو د باور او دلچسپی درجه. او په تحریك کی د هغه د فعالیت او کارولو روحیه تاکی.

څومره چی په دي هکله د کوم فرد او یا تنظیمی واحد بصیرت اولیدـ رویښانه او پراخ وي په هماغه اندازه به نوموړي فرد ستومانی قربانی اولالهاندی ته عیاریږي. د خپلی وړاندی کړي خدمت پاتی لاري په هکله به مطمئن او ډاډه وي او څنګه چی په دي ساحه کی بصیرت او معرفت کم وي په هماغه تنوګه به د افرادو په منځ کی اخ ودب، پاسلونی، انتقادات مختلف مواقف او تعبیر ونه وي.

په دي برخه کی د بصیرت او معلوماتو کمزوري په حقیقت کی د تحریك او ډلی ټول مبادي او اصول، ستراتیژی او اهداف د شرائطو په تحول کی یو د بل سره ګډ ډول او په دي ګډوډي کی د افرادو بی هدفه مصروفول دي څکه بی بصیرته او یا کم بصیرته اشخاص نه شی کولای په مختلفو حالاتو کی د خپلی خبري او نظر وحدت وساتی اما برعکس با بصیرته آګاه عناصر نه دا چی د اوضاع او شرائطو د بدلون په صورت کی د خپل نظر وحدت سازلای شی، مناسب او مطلوب موقف او اقدام په هکله هم خپل ځان یو واحد او متقارب نظر ته رسولی شی.

همداسی بی بصیرته او کم بصیرته اشخاص د حالاتو او اوضاعو د بدلون سره کرار کرار خپل استرارد لاسه ورکوي د خپل بی ثباته روحی او فکر له مخی ډیر ژرياد تنظیم د خط

PROPERTY OF ACKU

شهید پیغام

د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد نشراتی ارگان

د ۱۴۰۵ ق ه کال د محرم او صفری میاشتی لومړی او د وهمه گڼه پرله پسی گڼه (۲۶۰۵)

زمونږ شعار

د خدای (ج) رضا موهدف ، حضرت محمد (ﷺ) مو رهبر ، قرآن کریم مو قانون ، فی سبیل الله جهاد مو لار ، د خدای (ج) په لارکی شهادت مو لوړه هیله، استقلال مو عزت، او شرعی حجاب مو بهت دی .

پـه دی گڼه کی :

۱ـ اگر این همه قسم بانیهای ...
۲ـ د شهادت نا بنام
۳ـ نقش روس در تشکیل ....
۴ـ دمارکسیزم اشتباه .....
۵ـ وحدت ویکپارچگی ...
۶ـ دیت او میرانی لار ...
۷ـ تحذیر یا یکی از .....
۸ـ تنظیم او شخصیتونه ....
۹ـ پیام مبر انقلاب از ...
۱۰ـ د حضرت محمد (ص) ....
۱۱ـ نشانه ها و ملاکهای شخصیت.
۱۲ـ د جهاد دسره سنگر ....
۱۳ـ خونین کفنان ـ ـ ـ
۱۴ـ اخبار جهاد

(نوی کال)

د «شهید پیغام» مجلی کارکوونکی نوی قمری کال له لوی او متعال خدای(ج) نه ټولو هغو درنو لوستونکو نه نیکمرغه او بختور غواړی ـ چی د محرم الحرام د تاریخی یاد گار به خیر د نړی خور طاغوت په مقابل کی د حق پر سنگرونو خپلی پاکی او محبوبی وینی تو یوی ؛ هغو بی وزلو ، بی کور ، کونډو ، بورو، و رارونه چی د انبیاؤ کرامو (ع) یادبی تازه کړی او تازه کوی بی ، هغو ته چی د شاړلمیو شهیدانو په یاد بی سترگی لمجنی دی، هغو ته چی په وچو ، خړو او سپرو دښتوکی د خیمو ترسیوری لاندی له خپلو کوچنیانو سره د اوړی په سوځنده گرمی او د زمی په ریږدوونکی یخنی کی په نیمه گیده په افغانستان کی د اسلامی نظام په هیله شپی ، ورځی نیروی او هغوی ته چی د نړی د مستضعفو مسلمانانو پر حال بی زړونه غمجن دی .

«در ناوی»

نه فاصله نیسی یا خپله د یوي ګونګی بی محتوي څپی په ایجاد ( ) پخپله ډله بی لاري او انحراف ته راکاږي دا خو په ځاي پریږده چی په دي هکله نا آګاه اوکم نهمه اشخاص تل د تنظیم نه د بهرحالاتو او اوضاعو تر تأثیر لاندي راځی .

په مستمر ډول د بهرنیو عواملو د پاره د تنظیم دروازي خلاصی پریږدي او دا حقیقت هر څوک لمسولای شی چی په بی بصیرته قاعده کی هر څوک د ځان د پاره یوه کتله تشکیلوی لکه څنګه چی د همدي متفاوت بصیرت له کبله پخپله تنظیم هم تل د کتلو پروجنبو د جوړولو د پاره ځمتو ښکاري او تل د یوي حادثی یا د پلاټیږ شویو تبلیغاتو په نتیجه کی د داخلی اخ وډب په ډرشل کی ولاړ وي او د تسلیم قابلیت ګراف بی پورته خیژي بی بصیرته کتله یا افراد په تنظیم کی نه دا چی د بهرنیو تبلیغاتو مخنیوي نه شی کولای یا دا چه د هغو تر تأثیر لاندی راځی بلکه په ټوله سرګرمی د همدي تبلیغاتو په جهت کی په کارلویږی ، د قیادت تصمیم مواقف ، فیصلی او پالیسی د تاکلی کړښی نه د محیط د لویدلی کشمکش خط ته لیږدوي ، کال په کال د حوادثو په نتیجه کی د ورانی او موسمی متضاد او متناقضی مواقف نیسی . هغه څه چی پرون بی تردید اوه سبائی تائید وي . همداسی بی بصیرته کتلی د فشار او شرائطو په نتیجه کی قیادتونه ډیرو داسی مواقفو ته را کښل کیږي چی هغوي بی په موسمی لحاظ مفید یا ثبات پښونکی بولی اما له - طویل المدت کی همغه موقف پخپله د نورو غلطو موضع ګیرۍ یو تقاضاء کوي چی د دغسی یو حالت په دوام کی تحریك او تنظیم د حوادثو او ظروفو په لفافه کی ټغښتل کیږي .

اما آګاه او با بصیرته اشخاص کولای شی خپل منځی اړیکی ، د تنظیم د هدف او ستراتیژي په رابطه د حوادثو حالاتو ، اوضاعو سره د تنظیم د تعامل او اجرأتو د هم-آهنګی او تطابق د لاری خوندي وساتی . حالات ، محیط ، ستراتیژي او اهداف تنظیمی واحدونه او افراد پخپل منځی داسی و ولی چی د تنظیم نه بهر افراد او حالات کرار کرار په ځان کی را ونغاړي .

په ډله او تنظیم کی د یوه نظم د ستراتیژی ، اهدافو او پالیسی په هکله معلومات او بصیرت که د یوي خوا افراد په یو جهت او مسیر کی غورځوي د بلی خوا د افرادو او تنظیمی واحدونو منځی بی اعتمادی او فاصلی کموي . څومره چی په دي برخه کی عناصر او افراد آګاهی لري په همغه اندازه د هغوي خپل منځی اعتماد او باور هم تقویه کیږي . همداسی د یوي تنظیمی کتلی بصیرت او فهم کولای شی د اشخاصو موقعیت په تنظیم کی د کار او ضوابطو له منځی تنظیم کړي، او هلته ییا د روابطو د چینلو د فعالولو د لاري د مشکلاتو حل ته ډیر کم ضرورت پیدا کیږي (افراد او اشخاص به د همدي

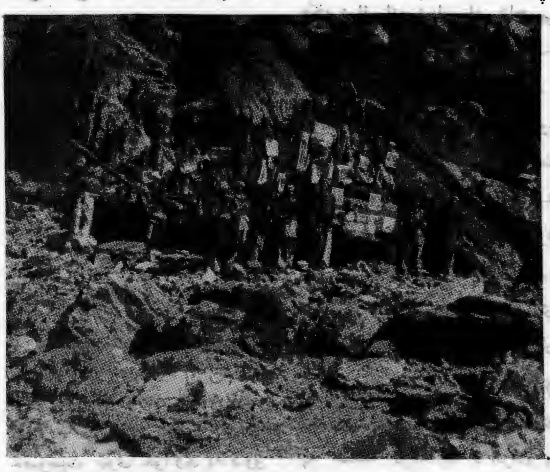

بصیرت په نتیجه کی پخپلو مناسبو
ځایونو کی ځای نیسی . ځکه دا
جهالت او ناپوهی ده چی د غوکسابو
دبیځایه رفاقتونو د لاري اشخاص
او افراد ناروا مسابقی ته هڅوي .
د آګاه او بادرکه افرادو د موجودیت
په صورت کی په تنظیم کی حتی
د اهمیت او رسوخ وده او رشد
کوي چی د رفاقتونو او روابطو
د کنډونو او د یوالونو د سر نه
د تنظیم د واحدونو انګړ ته نوتل
یوه بی شرمه غلاتلقی شی . هلته به
دا ځور او انګیزه نه فوق العاده
ژور وي چی په تنظیم کی د هرچا
ځای د هغه پوهه او التزام تعهد
او تشخص پخپله ټاکی . د بلی هري
لاري نه هڅه او کوشش به د هغه
لارې خو برابره زیاتوی ان تر دي
چی دغسی تصور او انګیزه پخپله
افراد د مسابقی او حرص نه
ژغوري . یوازینی جوت چی په
هغه کی باید د بلی افراد په سابته
کی وي هغه د تعهد د ټینګښت ،
د علم او معرفت زیاتوالی جهت
دی . ټول به کوښښ کوي چی
د هغدي لاري ټولی او ځان ته
ګټه او خیر ورسوي او د هغدي
معیار په اساس به په هغه تنظیم کی
قیادتونه او کدرونه ، د پریکړي
او تصمیم رجال د ابتکار رجال تبارز
کوي او د هغدي بصیرت او التزام
په اساس په په تحریک یی ځینی د ځینو
نورو اطاعت او همکاری په اشباع
شرې روحیه کوی . لکه څنګه
چی د هغدی مطالبو په هکله
د بصیرت په نتیجه کی قیادتونه او
تنظیمی واحدونه قاعدی ته جهت
ورکوي او په نور مال ډول هغه
په لار او مسیر کی د ځان پسی
راکاږي .

اما نا پوه او محدود قیادتونه ،
کم علمه افراد او سطحی قاعده چی
د دغسی آګاهی څخه محرومه وی
تل د مال ، چوکی د درواغجنو
وعدو ، د رفاقتونو او پس پسکو
د لاری یو د بل پسی راکښل
کیږي هلته انتماء او روحی پیوند
یا اصلا موجود نه وي او که
موجود هم وي نشی کولای تنظیمی
کتله سره وترې او د یو واحدي
کتلی په حیث یی په یو جوت کی
روانه کړي .

د محیط په هکله بصیرت :

لکه څنګه چی د یو تحریا د
اهدافو مفکوری ستراتیژي خط او
رجالو په هکله بصیرت د یو تنظیم
د رجالو د پاره اساسی کار او
د تنظیم رول د همدي بصیرت
پوری تر ډیر حده تړلی دی همداسی
د ماحول او چا پیریال په هکله
د اشخاصو بصیرت او معرفت هم
هغه مهم مطلب دی چی د یو
تحریک رجال هغه ته باید په کمه
سترګه ونه ګوري . هر تنظیمی
فعالیت لکه چی د تنظیم په هکله
با بصیرته رجالو ته اړه لری
همداسی د محیط او شا خوا جریاناتو
په هکله هوښیارو او حساسو رجالو
ته ضرورت لري . ځکه هغه اصطکاک
چی د تنظیمی مفاهیمو په چوکات کی
د تنظیم په د نله کی په طبیعی ډول
لیدل کیږي د هغه اصطکاک په نسبت
چی تنظیم یی د یوي واحدی کتلی
په حیث د تنظیم نه د بهرنیو خوا
وو سره لري ډیر کم دی په همدي
خاطر د تنظیم نه بهر ماحول ـ
جریانات کشمکشونه پخپله د تنظیم
د موجودیت او پرمختګ د پاره د
ځان سره ډیري خطرې لري او ددی
خطرناکو حالاتو توطیئو دسیسو په
هکله د تحریک د رجالو بی بصیرتی
تحریک د داسی اخ وډب او تکرونو
سره مخامخ کوی چی د یوي خوا یی
د تحریک سره پروګرام او تعبیده
نشته او د بلی خوا تحریک د خپل
اصلی کار او وظیفی پرځای په جانبی
او ثانوي مسائلو کی مصروفوی هغه
هم په داسی حال کی چی بیا
د بی پروګرامی او بی بصیرتی په
نتیجه کی د دغسی توطیئو او دسیسو
په ناکامولو کی موفق نه وي او
د یوعادی پرابلم او مشکل په
لیري کولو کی ځانته فوق العاده
مشکلات را پیدا کوی .

د انسانی ژوند او د بشریت په
انګړ کی د موجودو طبقو ، طائفو ،

ادیانو او مفکورو ، دلو او سیاسی
احکاکونو په هکله بصیرت او
معرفت په حقیقت کی هغه رښا او
ډیوه ده چی په مړه کیدونی یوه
ډله یو فکر ، یو قیادت او یو انسان
د هرڅه سره تکر کوی او هرڅه
د هغه په وړاندی موانع او خنډ
گرځی په دی برخه کی آشنائی او
معرفت په واقع کی په یو تحریک او
د هغه رجالو ته د دی مهارت
او استعداد ورکوی چی هغوی
د تنظیم او فکر مبادی او اصول
د ژوندۍ او په هغه کی د مسلط
عرف او تعامل متن ته په مؤثره
توګه ولیږدوی او د همدی بصیرت
په لړکی د تحریک رجال کولای شی
په ژوندۍ او تعامل کی د اصولو ،
ضوابطو ، روحی او فکری ارزښتونو
نفوذ او رسوخ خونديی کړی . په
دی معنا چی د تحریک ضوابط او
مبادی به د شرائطو ، بشری قاعدی
د زهنیت او فکر د احتوا په جهت
کی روانوی د نفوذ او تسلط ساحه
به یی وار په وار زیاتوی . داسی
نه چی ژوند ، تولنه ، شرائط
د بشری وګړو عامه زهنیت او
معتقدات د تحریک ضوابط او مبادی
احتواء او د تحریک فکری او روحی
مسیر د نفوذ او تأثیر لاندی راولی.
د محیط او ماحول په هکله د رجالو
آګاهی پخلوار په تنظیم کی د
شخصیتونو د رسوخ او رول هغه
مهمه او اساسی وندۍ ده تاکی چی
تنظیم او تحریک یی شخصیتونو ته
سپاری . څنګه چی د تنظیم رول
او رسوخ د رجالو په جوړولو کی
اساسی دی همداسی د رجالو او
اشخاصو انګیزه او مؤثریت په تنظیم
کی اساسی دی ترڅو په عملی ساحه
کی تنظیم او تحریک د ساړه (تدریجی)
انحراف څخه وژغوری هغه چی
د محیط او ماحول ، حالاتو او
شرائطو د بدلون د فشار په نتیجه
کی تحریک ته لار پیدا کوی . په
همدی خاطر په دی برخه کی د
تحریک د رجالو خبرتیا او بصیرت
د محیط او شرائطو د قهری امتیاز
غوښتنی چانس کمزوری کوی .
د یوی خوا د حالاتو او بدلونونو
او د بلی خوا د مخالفو افکارو او
ډلو سره د هغوی د ماهیت د پیژندنی
په رښا کی مقابله کوی نه پریږدی
شرائطو او حالاتو ته د دی موقع
ورکړی چی د تنظیم او تحریک
د نفوذ او اقتدار نه آزادی واخلی
او یا په دوهم قدم کی تحریک او
تنظیم د خپل تسلط لاندی راوستو
خپل استقلال واخلی ، ځکه داکار
پخپله د همدی ساړه انحراف په نتیجه
کی راتلونکی دی دا نه ده چی
یو تحریک او تنظیم په کلی صورت
د حالاتو او شرائطو د محیط د روان
تعامل او جریان تر تأثیر لاندی
نه راځی . هغه څه چی اساسی او
مهم ښکاری هغه داده چی یو تنظیم
او تحریک باید من حیث المجموع او
په طویل المدت کی په حالاتو او
شرائطو مسلط وی . تغیر او بدلون
د شرائطو په پله (طرف) کی وساتی
پری نږدی چی بدلون او تحول
د شرائطو له خواء په تحریک وتپل
شی او داکار یوازی د همدی لاری
نه ښه امکان لری چی د یو تحریک

رجال ، قیادت او تنظیمی واحدونه د حالاتو ، شرائطو ، ژوند او په هغه کی د فکری او روحی اخ وډب سیاسی او فکری مخالفو ډلو په هکله پوره معلومات او بصیرت ولری ، لنډه دا چی په تنظیم کی د رجالو او اشخاصو رول حتمی دی او هغه تر ډیره حده د همدې دوو خصوصیتونو پوري اړه لری چی باید دغه رجال د تحریك اصولو او ضوابطو ته متعهد وي او د تنظیم او ماحول حالاتو شرائطو په هکله بصیرت ولری او که چی همدا دوه ځانګړتیا وي کمزوری وي هلته په طبیعی ډول د ضوابطو ځای روابط نیسی او په دی ډول د شعار او عمل په منځ کی د یو نوي کشمکش فرصت (چی د روابطو په اساس د ولاړ تنظیم په منځ کی هم نه وي) را منځته کیږي د همدې ځایه ویلای شو چی د اشخاصو رول په تنظیم کی مساوی دی .

د تحریك د اصولو او ضوابطو په وړاندی د رجالو د تعهد او د تنظیم او ماحول په ډهکله د اشخاصو د بصیرت سره مساوی دی .

او که چی هم دا تعهد او دا بصیرت نه وي او یا کمزوری وي حتماء د یوي خوا په تنظیم کی پرکسونبازی ډلی ، رفاقتونه ، انشعابونه راځی او د بلی خوا تنظیم د شرائطو او محیط د نفوذ لاندی خپل استقلال د لاسه ورکوي . د جذب او نفوذ ساحه یی محدودیږي او ان تردی چی په داخل کی به بې حالات او شرائط نغاړي او له منځه ځی .

په تحریك کی د متعهدو رجالو ځرګند موجودیت د یوي خوا د تحریك د افرادو روابط د اعتماد په فضا کی خوندی ساتلی شی او تنظیم په داخلی حالاتو پوره مسلط سانی ، د بلی خوا د تنظیم د نفوذ او جذب ساحه پراخه وي . همداسی د با بصیرته او بادرکو رجالو واضح موجودیت هم د یوی خوا د تنظیم سره په تماس کی جهتونو په مخ لار پرانیزي او د تنظیم د خوشبینو عناصرو د پاره د اعتماد او صمیمیت فضاء برابر وي د بلی خوا د تنظیم نه بهر د تنظیم نفوذ او صلاحیت تقویه او پراخه وي .

اما په هغه صورت کی چی التزام او تعهد په مطلوبه درجه کی وي بصیرت کمزوري وي هلته به حتاء حوادث او حالات بهرنی لاسوهنی ، موسمی او د ورانی مواقب او تصمیمونه فردی اخ وډب ونه راکاږي . او کله چی بصیرت او آګاهی په مطلوبه درجه کی وی ولی تعهد او التزام کمزوري وي په هغه صورت کی به ډله کی انحصار ، نه رضایتونه ، تیښتی ، بی تفاوتی ، او امتیازات وی

ولسلام

این همه یکی از نمونه های وحشت کمونیزم

ترجمهٔ متین شحکمانی

پیامبر انقلاب

از آدم تامسیح (ع)

همهٔ آن پیامبر اینکه از طرف خداوند (ج) مأمور شده اند بخاطر آن بوده که تا انسانها را ــ از حقیقت زندگی آگاه سازند، از حقیقت اینکه زندگی درین دنیا تنها یک صحنهٔ آزمون زندگی ابدی است . ما بعد از سپری کردن یکصد سال یا کم و بیش درینجا بدنیای دیگری قدم میگذاریم آنجا که به بندگان نیک خداوند جنت نصیب گردیده و بندگان نافرمان داخل آتش میگردند .

حضرت آدم علیه السلام اولین انسان هم بود و اولین پیامبرهم بعد از او تا زمان حضرت عیسی علیه السلام پیامبران خدا (ج) پی هم مبعوث میگردیدند نقل شده که : همهٔ این نمایندگان خداوند (ج) بنوبهٔ خود اقوام و گروههای مختلف انسانها را ــ ازین حقیقت آگاه ساخته و به ایشان زیستن با ترس خدا را آموخته اند ، مگر بسیار کم از انسانها طوری از آب برآمدند که در سطح زندگی عملی اوامر خداوندی را به معرض تطبیق در آورده باشد . حضرت یحیی علیه السلام را کسی یاری نکرد تا آنکه کشته شد حضرت لوط علیه السلام قوم خود را گذاشت و رفت و تنها دخترش با او هم راهی نموده ، با حضرت نوح علیه السلام صرف نشینان کشتی که به روایت تورات تعداد شان به هشت نفر میرسید همراهی داشت ، وقتیکه حضرت ابراهیم علیه السلام از وطنش «عراق» به نیت هجرت بیرون میرفت تنها زنش «سارا» و برادر زاده اش « لوط » همسفر او بودند و بعد ها دو فرزندش اسماعیل (ع) به کاروان هجرت او پیوسته . حضرت عیسی علیه السلام را با آنهم سعی و تلاشی که در راه دعوت الی الله نموده بود تنها (۱۲) تن از مردم همراهی نمودند که در آخر آنها نیز از نزدش راه فرار را پیش گرفتند .

حالات بیشتر پیامبران چنین بود ، کسی شان تنها ماند ، با دیگری تعداد انگشت شماری از مردم همراه بودند و با چند دیگری تنها اهل بیت شان باقی مانده بود که آنهم نسبت موجودی رشته داری با پیغمبر بود ، آیهٔ کریمهٔ ذیل به این بخش از تاریخ کاملاً روشنی افگنده که :

یا حسرة علی العباد ماتأتیهم من رسول الا کانوابه یستهزءون .

افسوس بحال بندگان ، که هر گه به ایشان پیامبری آمد اورا استهزاء کردید . از جمله نسل نسل انسان بهترین موجودات در در نزد خداوند (ج) همانیست که پیغمبرش گویند ، مگر تعجب اینجاست که در تمام اد وار تاریخ این طبقه بیشتر از همه کم اهمیت قامداد شده اند ، تاریخ یکایک واقعات و حالات سپه سالاران و پاد شاهان سابقه را بطور کامل ضبط کرده . مگر از آدم تا مسیح علیهما السلام

هیچ پیامبری چنین نیست که حالاتش کاملاً درج صفحات تاریخ شده باشد . ارسطو (۳۸٤-۳۲۲) هزار سال بعد از حضرت موسی علیه السلام بدنیا آمده مگر او نام حضرت موسی علیه السلام را هم میدانست ، و عتش هم این بود که بیشتر پیامبران از طرف قومش باواکنش شدید مواجه گردیده و از خانه هایشان بیرون رانده شده اند .

و در زندگی اجتماعی طوری بی اهمیت و انمود شده اندکه دیگر ضرورت بیاد آوری شان نباشد ،

چرا با پیامبران چنین روشی را پیش گرفته شد . البته تنها یک راه دارد که آن شیوهٔ تنقید آمیز پیامبران با قوم موردخطاب انهاست ، نزد انسان بیشتر از هر چیز دیگری که محبوبیت دارد همانا خود خواهی و خود پسندی است و چیزیکه بیشتر از همه نزد انسان مبغوض و ناپسند است عبارت از انتقاد بر روش وکردار اوست ، ازینکه انبیای کرام بخاطر معلوم کردن «درست و نا درست» آمده بودند لذا ایشان با قوم خود مصلحت نمیکردند و نکات نا درست مسایل اقتصادی و عملی قوم شان نمایان میکردند بهمین لحاظ قوم شان مخالف آنها نه بلکه باآنها دشمنی میکردند

و اگر پیامبران علیهم السلام بدلخواه مردم سخن میگفتندهرگز به این حالت سردچار نمیگردیدند،

تنها چندتن محدود پیامبران علیهم السلام از سرد چاری به این وضع مستثنی میگردند همانند حضرت داؤد حضرت سلیمان حضرت یوسف علیهم السلام ، اما اقتدار و عروجیکه به آنها دستیاری کرد نه از آن بود که

ازینکه انبیای کرام بخاطر معلوم کردن «درست و نا درست» آمده بودند لذا ایشان با قوم خود مصلحت نمیکردند و نکات نا درست مسایل اقتصادی و عملی قوم شان نمایان میکردند بهمین لحاظ قوم شان مخالف آنها نه بلکه باآنها دشمنی میکردند و اگر پیامبران علیهم السلام بدلخواه مردم سخن میگفتندهرگز به این حالت سردچار نمیگردیدند،

نظریات آنها با طرز فکر ملت هماهنگی داشت بلکه علت آن کاملاً چیزی دیگری بود .

حضرت داؤد علیه السلام ثنی از سپاهیان اردوی شاه اسرائیل «ساؤل» بود که در زمان خدمت او بین اسرائیلی ها و فلسطینی ها جنگ درگرفت در اردوی فلسطین ها پهلوان دیو هیکلی بنام جالوت بود که همگی از مقابله با آن حراس داشتند ، پادشاه اعلان کرد که هرکس جالوت را کشت من دختر خود را به نکاح او درسی آورم ، حضرت داؤد علیه السلام با او بمقابله پرداخته سرنگونش ساخت و بدینترتیب او داماد پادشاه اسرائیل گردید ، و بعد از آن ، وقتیکه دریکی از جنگها شاه و ولی عهد او هر دو کشته شدند پادشاهی نصیب حضرت داؤد گردید ، حضرت سلیمان پسر حضرت داؤد علیها السلام بود او پادشاهی را از پدر خود بمیراث برده بود ، همچنان بحضرت یوسف (ع) علم تعبیر خواب اعطاء شده بود که پادشاه مشرک مصر تحت تأثیر آن قرار گرفته و بعد ها همه اختیارات پادشاهی را به او واگذار گردید ، که تا شاه و همه اهل مصر به همان دستورات مشرکانهٔ خود پایدار بمانند .

لفص و اضراریکه از وضع و حالات امت های سایر انبیاء ایجاد شده بود تنها این نبود که عدهٔ کثیر از مردم در اعصار مختلف از نعمت هدایت خداوندی محروم گردیدند بلکه زیان بیشتر از آن این بود که پیامها و کتابهائیکه رسولان از طرف

خداوند (ج) باخود آورده بودند وسایلی به حفظ و نگهداشت آن باق نماند ، زیرا بعد از پیغمبر تنها پیر اوانش میتوانند دستاورد های اورا حفاظت نمایند اما پیغمبران گاهی هیچ پیروی نداشتند و یا هم آنقدر تعداد شان و اندک بود که گذشته از تشکیل کدام جماعه ، حفاظت کلام الهی را هم نمیتوانستند انجام دهند .

علم خداوند به ازل و ابد محیط بوده و هما نقسمی که حالات گذشته را میداند بواقعات بعدی و مستقبل نیز علم تام دارد برای او این سرنوشت انسانها معلوم بود و بهمین اساس ابتدآء چنین مقدر داشته که ، در مرحلهٔ نهائی ارسال پیامبران یک نمایندهٔ خاصی را بفرستد و او را چنان یاری و نصرت دهد که تا بتواند در هر حال آنهائی را که دعوت میکند مغلوب داشته و ایشان را مجبور به اعتلاء حق سازد . « **لن یقبضه حتی یقیم به الملة العوجاء** » و با لشکر خدا دشمنان او را سرنگون سازد تا دین خدا برای همیش پایدار بالیمانده و انتظام حفاظت کتاب خداوندی بطور درست شده بتواند، و بعبارت «بائیبل» «همانگونه که بحراز آب بسریز است هما نطور زمین خدا از جلال علم و عرفان سرشار گردد»

خداوند بزرگ طبق گواهی «بایبل» در جهت تحقق این هدف هزار ها سال قبل با ارسال پیامبران آغاز به انجام مسایل مقدماتی آن نموده بود ، چنانچه گفته میشد که پیغمبر آخری از صحرای جغرافیائی عرب ظهور خواهد کرد ، او از بقایای خوانوادهٔ اسرائیلی یعنی از اولاده های برادر او «بنی اسماعیل» خواهد بود ، او بعد از حضرت مسیح می آید ، بندگان سر باخته خدا با او همدست میگروند، همه گروهها و اقوام دیگر از ایشان شکست میخورند و پراگنده میشوند ، قدرت های بزرگ دنیا «آنروز» ایران و روم تسلیم آنها میشود . از خشکه تا بحر همه جارا به تسلط خود در می آورد .»

گرچه «بائیبل» فعلی در نتیجهٔ ترجمه و الحاق شرح و حواشی ها با «بائیبل اصلی» خیلی ها تفاوت دارد اما باز هم راجع به تعریف پیامبر آخر الزمان مطالبی در آن موجود است که از دید یک انسان بیطرف ، جزبه آنحضرت (ﷺ) به کی دیگری صدق نمیکند . و بیشتر هدف از رسالت حضرت مسیح (ع) این بوده که در دنیا یهودان را از آمدن پیامبر آخر الزمان بشارت دهد ، و همینکه حضرت مسیح (ع) مردم را به «عهد نامهٔ جدید» بشارت میداد در حقیقت اسلام بوده که بعد از برکناری

یهود توسط « بنی اسماعیل » اساس گذاری شد ، انجیل مژده ای بر «عهد نامهٔ جدید» است نه عهد نامهٔ جدید .

حضرت مسیح (ع) (۶۰۰) سال قبل از پیامبر آخر الزمان مبعوث گردیده بود ، در سورهٔ (۶۱) قرانکریم ارشاد شده که حضرت مسیح (ع) به یهود های فلسطینی گفت که خداوند مرا فرستاده است که تا از ظهور پیامبری مژده د هم که بعد از من می آید و اسمش احمد است . (الصف -۶-) «احمد و محمد» کلمات مترادف اند که منی «ستوده شده» را افاده میکند ، در انجیل «برنا باس» نیز لفظ محمد ذکر گردیده است اما ازینکه ما انجیل «برنا باس» را انجیل تحریف شدهٔ و جعلی میپنداریم لذا حواله برآن مناسب نیست . همچنان راجع به اینکه حضرت عیسیٰ (ع) در پیشگوئی های خود لفظ «احمد یا محمد» را یاد آور شده نزد ما شبه ای موجود است اما درین باره شکی نیست که او کلمهٔ دیگری است که مرادف «احمد و محمد» بوده باشد استعمال نموده است .

طبق روایت محمد بن اسحاق (متوفی ۱۰۲-ه) که از ابن هشام نقل کرده است ، اغلباً لفظ مترادف «احمد یا محمد» «منحمنا» بوده» کتاب ابن اسحاق در باب سیرت از مآخذ مهم و معتبر بحساب می آید ، در یکی از روایاتش نقل می کند که در انجیل «یوحنا» هر چند پیشگوئی هائیکه در بارهٔ پیامبری بعدی آمده اسمش است «منحمنا» ذکر کرده است (ص ۵۰ ج ۱ سیرت ابن هشام) و اغلباً این روایت توسط عیسائی های فلسطینی که در آنزمان تحت تسلط مسلمین قرار داشت ، نقل گردیده است .

«منحمنا» درلغت «سریانی» بمعنی «ستوده شده» است که تا آنزمان زبان ساکنین فلسطین تاشیراز گذشته ، «سریانی» بود ، اغلب انیست که لفظ «منحمنا» از زبان مادری حضرت مسیح (ع) نقل گردیده که بعد ها ترجمهٔ یونانی آن «فار قلیط» گفته شده است .

سپاهیان دلیر و مسلح شوراسوی مرز با اسلحه و مهمات و عراده به حرکت گرفته شده .

په ټیر پسې

شیرین منګل

د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم

د زمانې لیکنې

څینې مؤرخین په مکه کې د لیک د رواج نیټه د ابوسفیان د پلار «حرب» د ژوند زمانه ګڼي چې دا د پیغمبر ﷺ د ځوانۍ وخت و .

مؤرخین لیکي : د عراق د «حیرې» له سیمې یو سړی مکې ته راغلی و ، چې په مکه کې یې «حرب» له لور سره واده وکړ او د دغه واده به بدل کې یې هغوی ته د لیک زده کړې راز وښوده ، داسې چې هغوی ته یې وویل د ځینو خبرو چې یاد ساتل یې ضرور دی هیریدونه یې د مخنیوی په خاطر د ځینو نښو په ډول هغه لیکئ .

دغه روایت په مختلفو کتابونو لکه د قدامه بن جعفر کتاب الخراج او دبلا دری فتوح البلدان کې هم راغلی وی .

لدی نه څرګندیږي چې په مکه کې دا زمانه د لیک او کتابت د پیل زمانه وه خو پرمختګ یې نه وکړی ، د دی علت ښایي یو د اهم وی چې کوم لیک دود له «حیرې» نه مکې ته رسیدلی ؤ هغه د حیرې رائج لیک ؤ او هغه څې ټول (۲۴) حروف در لودل حال دا چې عربي ژبه (۲۸) حروف لري .

سربیره پر دی د حیرې په رائج لیک سره یوازې ټکو په واسطه د عربي ژبې د تورو توپیر هم ګران و . د عربي ژبې د حروفو د توپیر نښه داده چې د ځینو حروفو په لړکې که یو ټکې لاندې کیښو دلالتي مثلاً «ب» «بې» جوړیږي او که دغه ټکې د حرف له پاسه کیښو ولاشي «ن» «نون» ټرې جوړیږي .

خطیب بغدادي لیکي ، په عربي لیک کې د ټکو د نشتوالي د نیمګړتیا پوره کول غالباً پیغمبر ﷺ پیل کړیدي .

په یوه روایت کې راغلی دی چې یوه ورځ حضرت معاویه (رض) یوه لیکونکې ته وویل کله چې څه لیکئ «رقش» کوی» لیکونکې پوښتنه وکړه رقش څه ته وای حضرت معاویه (رض) وویل : «یوه ورځ په مدینه منوره کې پیغمبر ﷺ ماته د یوه لیکلونکې په توګه و فرمایل : «لیکئ او «رقش» کوی یې» ما پوښتنه وکړه د رقش مطلب څه دی د پیغمبر ﷺ د ځواب الفاظ داوو «په کوم حرف چې د ټکوضرورت ؤ ټکې پرې لګوی» .

(«اسلامی ریاست» ډاکټر محمد حمید الله ، ۱٤۰ مخ) .

«رقش» د ښائسته لیکلو او د لیک د حسن او پکلا په معناهم راغلی دی (المنجد ۲۷٤ مخ)

څرګنده شوه چې د عربي ژبې په لیک کې د ټکو او حرکاتو زور زیر او پښتې) لګول د پیغمبر ﷺ د هدایت له مخې پیل شویدی .

ښایي و وایو چې له هجرت نه مخکې به مکه کې

د لیـک، څینې ډیلګې موجودې وې لکه د پیغمبر ﷺ او د هغه د کورنۍ حالات ، قریشو د اقتصادي محاصې لیکنه چې په هغه‌کې لیکلا شوې وو «هیڅوک دې د بنې هاشم له کورنۍ سره خپلې نه کوي نه دې څوک سور ورکوي او نه دې ورڅخه څوک په نکاح اخلي ، نه به څوک څه ور څخه پیري او نه به څه پرې پلوري حتی خبرې به هم نه ورسره کوي» دغه لیکنه یې د بنه به کعبه‌کې ځوړنده کړې وه .

د اسلامي لیکنو په هکله بنایي و وایو چې د دوهمې عقبې له بیعت نه وروسته پیغمبر ﷺ د یثرب ځمکو ته د یوه ډوونکې له لیږلو سره تر هغه وخته د نازل شوو قرآني آیتونو یوه لیکلې نسخه هم ورکړه .

(اسلامي ریاست ۱٤۷ مخ)

همدارنګه د تیمم الداري ﷺ په باب لیکنه هم د یادولو وړده ، تیمم الداري له اسلام راوړلو وروسته له پیغمبر ﷺ څخه و غوښتل چې کله مسلمانانو شام فتح کړ هغه سیمال دې فلاني ځمکه هغه ته‌ورورښې او ددې‌لپاره دیوه لیکلې رقعه هغه ته‌ورکړ شي همغه ډول پیغمبر ﷺ داسې یوه رقعه ورکړه: «که بیت موطوم، خبرون او یا فلاني ، فلاني ځای فتح شو تمیم الداري ته یې ورکړي» د دغه لیک په هکله د مؤرخینو یوڅه شک هم موجود دی ځینې وایي کیدی شي دا د تیمم الداري د اولادي‌جعل سازي وي . په هرصورت د دغه لیک ذکر د امام یوسف(رح) په کتاب‌الخراج کې هم راغلی دی .

همدارنګه کله چې پیغمبر ﷺ او حضرت ابوبکر ﷺ یثرب ته د هجرت لاره نیولې وه سراقه بن مالک د پیغمبر ﷺ او ابوبکر صدیق ﷺ د د نیولو په نیت په هغوی پسې ورسیده خو د ځینو معجزاتو له امله سراقه له خپل عزم څخه و اوښت هغه ډول چې له پیغمبر ﷺ څخه یې بښنه او معافي او غوښته او دا هیله یې څرګنده کړه چې هغه ته دامن یوسند ورکړ شي . پیغمبر ﷺ د حضرت ابوبکر ﷺ غلام عامر بن فهیره ته وفرمایل : سراقه ته دامن یوه رقعه ولیکه .

د پیغمبر ﷺ له نظره د لیک ارڅښت لدینه څرګندیږي چې د یوه داسې خطرناک اوله ستونز وړک سفر په مهال یې هم د قلم ، دوات او د لیک ضرورت له نظره نه وغورځولی او دا پخپله کتابت ، لیک او لیکوالی ته د پیغمبر ﷺ خاص توجه او پاملرنه بنې .

لیک او کتابت ته د پیغمبر ﷺ پاملرنه

پیغمبر ﷺ به همیشه لیکونکو او کاتبانو ته لازمې لارښودنې کولې ، یوه ورځ یې یوې ډلې‌لپاره لیکونکو ته و فرمایل : که چې څه لیکۍ نو د سملاسي بندولو اوقاتولو هڅه یې مه کوې .

اسلامي ریاست ډاکټر محمد حمید الله ۱٤۱ مخ له پورتنۍ حقیقت نه له یوې خوا پر لینکو د بیا کتنې «نظر ثاني» مطلب څرګندیږي چې اوسنۍ نظرثاني او بیاکتنه یې پر مختللي کنلای شو . او دا ډیره پښه شویده چې له لیکوو وروسته د دوهم ځل نه لوستلو له امله له لیکونکې ډیرې سهوې او غلطي شوې وې چې د بیا لوستلو په صورت‌کې د هغه غلطیو سمونه کیږي .

له بلې خوا داهم کیدونې ده چې د لیک د سملاسي بندولو اوقاتولو په صورت کې لمده سیاهي او رنګ یوله بله سره ولګیږي او لیک خراب شي .

ابن اثیر لیکي : یوه ورځ پیغمبر ﷺ لیکونکوته و فرمایل : «کله چې «س» لیکې نو د یوې اوږ دې کرښې په څیږي مه لیکې بلکې د هغه د ښکلا اوښه اوست لیکو خیال ساتې او که نه نو دا شک به پیداشي چې دا «س» دې که «ب» او که کوم بل

بسم الله الرحمن الرحیم

اگر با این همه قربانیها، جهاد ما به ناکامی- انجامد مسؤولیت آن بردوش که خواهد بود ؟

گرچه قبل از بمیان آمدن جنبش اسلامی در کشور کدام جمعیتی که مصداق آیهٔ ولتکن منکم امة یدعون الی الخیر باشد ،

وجود نداشت و همین خواب عمیق غفلت مسلمانان بود که از یکسو فرهنگ منحط و تباهکن غرب به دیار ما راه پیدا کرد و از سوی دیگر اساس کمونستی در کشور ما گذاشته شد و این بهترین فرصتی بود تا جرائم کمونیزم در سایه حمایت حکومتهای فاسد وقت نشو و نما کند .

ولی تعدادی از دانشمندان و جوانان روشنفکری که ازین وضع نگران بودند و فردای وطن را زبون ترمیدیدند اساس جنبش اسلامی را گذاشتند تا بتوانند در برابر تمام انواع کفر و الحاد و بی بند باری ها و بی تفاوتی ها در برابر موازین اخلاق مبارزه برخیزند و ماسک از چهره کثیف حکومت فاسد وقت از زمامداران فاسد وقت دور نماید.

وقتی که این صدا از قلب پوهنتون کابل بلند شد از هر سو مسلمانان با درد و با احساس این نعره را لبیک گفتند و حاضر شدند تا بقربانی مالی و جانی و قبول زندانها و شکنجه ها این داعیه حق را پیش برند . چون این صدا از ضمیر ملت مومن ما نمایندگی میکرد بناء در وقت قلیل این جمعیت دل- عیون حق تا اندازه سر و سامان و سازمان و تشکیل یافت . ولی نهضت هنوز به نضج نرسیده بود که دست منحوس روس مستقیماً بکشور ما دراز شد .

حال دیگر ملت در کمال پریشانی بسر میبرد و در بارهٔ آیندهٔ خویش فکر میکرد و هر لحظه صدای زنگ خطر بگوش میرسید که درین میان در زمان کمال پریشانی نهضت اسلامی فیصله نمود تا برند روسها و غلامان اجیر شان (خلق و پرچم) جهاد مسلح آغاز گردد .

همین طور شد صدای تفنگ مجاهد از قله های کوه بگوش مردم رسید و روس و نوکرانش را اخطار داد که دیگر نمیتواند پلانهای شوم و استعماری شانرا در ملک پیاده سازد . ملت مومن ما که انتظار این فرصت را داشت مجاهدین را خیرمقدم گفت و همه مسلمانان دوشا دوش برادران خود علیه استعمار سرخ بجهاد مسلحانه دست زدند .

حال بیاییم برسر مطلبی که ملت قهرمان افغانستان درین راه چه قربانیهایی را که متحمل نشد و هنوز این قربانیها جریان دارد از نظر میگذرد پوشیده نیست . همه ملک ما به ویرانه تبدیل شد . کشتارهای دسته جمعی صورت گرفت ، زندانهای مرکز و ولایات افغانستان از مسلمان پرشد هستی و دارایی مردم بدست خونخوار مسکو و غلامان دون همت شان به یغما برده شد بالآخره این دشمنان انسانیت هیچ نوعی از ظلم و استبداد را سراغ نخواهند داشت که برسر ملت مظلوم و ستمدیدهٔ ما تعمیل نکرده باشند . از جور و ظلم نهایی روسها و روس زادگان بود که در حدود پنج ملیون مردم ما راه هجرت گرفته مجبور به ترک دیار گردیدند و در حالت آوارگی زیر چادر ها زندگی میکنند . و در اینجا

حرف» همدارنګه حضرت معاویه ﷺ ته د ځکنو د «رقش» هدایت چې ښځې هم ورته اشاره شویده او د عربي لیک د ټکو او حرکاتو د اهتمام کار هم پیغمبر ﷺ د هدایت له مخې پیل شویدی .

مدینې منورې ته د هجرت پر وخت پیغمبر ﷺ تر هر څه روسبی د جومات جوړول پیل کړل . دغه جومات دوی برخې در لودی ، یوه برخه یې د عبادت وه او بله یې د تعلیم د زدکړې چې «صفه» هم پر دو همه برخه کې شامله و .

په تعلیمي برخه کې بسه د ورځې د مختلفو علومو تدریس کیده او هغه کسانو به چې کورونه له در لودل او یا به یې کورونه لیرې و هغوی دشپې هم هلته اوسیدل یعنې دغه تعلیمي مؤسسې زده کوونکې د نبي اصطلاح له مخې پر تدریسي اولیلیه ځانګو او نهاري او لیلیه زدکوونکو په دوه شامل وه د لیلیې لګښت زیاتره د انصارو د صدقاتو او خیراتونولە لارې پوره کیده دغه تعلیمي مؤسسې متعددې تعلیمي ځانګې در لودې او په تعلیمي نصاب کې یې د لیک او کتابت زدکړه د نو یو قرآني آیتونو زده کړه او حفظ د تجوید او قرائت زدکړه دفقهي احکامو زدکړه او داسې مضامین شامل ؤ . چې پیغمبر ﷺ به پخپله هم د دغه تعلیمي ځانګو څارنه او لار ښوونه کوله .

اسلامي ریاست ۱۴۹-۱۳۴۸ مخونه

او نورو استادانو هم پر دغه تعلیمي مؤسسه ګې تدریس کاوه لکه عبدالله بن سعید بن العاص ﷺ چې ډیر ښه خطاط ؤ د لیک د زدکړې ښوونکی ؤ د فقې او میراث او نورو ژبو تدریس (زید بن ثابت ﷺ به غاړه وه د زید بن ثابت ﷺ عبرانی ، سریانی فارسی قطبی ، روسی او حبشی ژبې زدکړې وې .

(دامن سرحد پنځلسمه هجری صدی لمبر

په سنن ابو داؤد کې د حضرت عبادة بن صامت ﷺ دا روایت دی چې پیغمبر ﷺ هغه پر دغه مؤسسه (صفه) کې د قرائت ښوونکی ټاکلی ؤ .

د دغه تعلیمي مؤسسې د زده کوونکو شمیر په ځینو کتابونکې د (۴۰) تنو په شاوخوا کې ښودل شویدی ، پدې کې هغه کسان هم شامل ؤ چې مدینې ته نژدې بې کورونه در لودل او د زدکړې د له پاې ته رسیدو به یې خپلو کورونه ستنیدل د مقیمو او لیلیه طالبانو شمیر به وخت پر وخت زیاتیده چې د (۷۰) او (۸۰) تنو په شاوخوا کې ښودل شویدی .

دغه تعلیمي مؤسسې د اکابرو د تعلیم ځانګه هم درلوده او د دغه ځانګې د کار لړۍ داسې وه چې ګډون کوونکې به په نوبت را ټل او هم به یې یوه ورځ رخصتي کوله ، ځکه د دغه ځانګې ګډون کوونکي کار و باري او کسبه کار صحابه ؤ همدارنګه (هغه چا به چې درس ته د راتلو نوبت ؤ نو هغه به خپل زدکړې مطالب نورو ته ښودل او دغه لړۍ همداسې روانه وه لدینه پرته پیغمبر ﷺ د جنګي فنونو زدکړې (حربي ښوونځي) کار هم پیل کړ او مسلمانانو ته یې لارښود او نه وکړه چې په خپلو اولا دونو له لومړۍ سر څخه د غیشي او نښې ویشلو تمرینونه تر سره کړي او د لویانو لپاره یې داس څغلولو او نیزه وهلو د تمرین هدایت ورکاوه .

داسن سرحد پنځلسمه هجری صدی لمبر)

طبري وایي چې کله پیغمبر ﷺ حضرت معاذ بن جبل او عمر بن حزم یمن ته واستول هغوی ته یې دا وظیفه هم ورکړه چې د یمن ګوټ ګوټ کې د علم د زدکړې لپاره په لازمو اقداماتو لاس پورې کړي .

د یمن د والي په توګه د عمر بن حزم د ټاکلو پر وخت یې هغه ته د کارونو د آجر آنو لپاره یو

فرمان ورکړ چې د نورو هدایاتو په لړۍ یې دا ټکی هم لیکلی ؤ چې «خلکو تعلیم او زده کړې لاری چاری او انتظام د وایې وظائف او فرائض ګڼل کیږی چې د خپل ماموریت په سیمه کې تعلیم» رواج کړی.

(اسلامی ریاست ډاکټر محمد حمید الله)

قرآنکریم خپله د علومو بشپړه مجموعه ده په قرآنکریم کې یوازې د دینې او عقیدوی مسائلو ذکر ندی شوی بلکې د کائناتو پرتو لوړا زونو، د دنیا او آخرت پرګردو مسائلو حاوی او دژوندانه په هر څنډه یې رڼا خپره کړیده په (Bible, Quranand Since) کتاب کې چې د ډاکټر «د یکایې» دو لاډی مسائلو متخصص له هوا لیکل شوی: د دې ټکی څرګندونه شویده چې: «د ولادی مسائلو په ټیره د جنین په هکله چې کوم تفصیلات قرآنکریم ذکر کړی دی د هغه دول پوهې او تفصیلاتو څوک نه د یونان په پخوانی طب کې لیدل کیږی او نه د نني زمانې د اروپا یې طبابت او ډاکترانو له خوا پرې څه اضافه شوی ده چې کلونه‌کلونه یې پر دغه مسایلو تحقیق او څېړنه کړیده.

د قرآنکریم د بیا بیا تلاوت‌په باب د پیغمبر ﷺ د توصیې یوارښ داهم ګیدی شی چې انسان هر ځل د قرآنکریم په تلاوت او پوهې له نویو رازونو خبر او له هغو سره اشناشی.

په حدیث کې راغلی دی چې یوځل یو صحابی نا روغه شو پیغمبر ﷺ یې پوښتنې ته راغی، د هغه صحابی له خپلوانو یې پوښته وکړه چې ستاسی په محله کې طبیب شته، هغوی ورته د دوو طبیانولومونه و اخیستل، پیغمبر ﷺ وفرمایل: هر بوی چې ژبات پوه او ماهروی هغه یې د علاج لپاره و ټاکی، دا پخپله د علم څانګې او شعبې ته د پیغمبر ﷺ څانګړې ټوجه او پاملرنه ثابتوی او د علم د زدکړې ارښښت په ډاګه کوی.

«اسلامی ریاست» ډاکټر حمید الله ۱۵۳-۱۵۴

۱۵۶ مخمونه

د پیغمبر ﷺ له خوا د علم د خورولو پسه لړۍ یو درد وونکی پېښه د هغه شپونکو شهادت وه چې د مدنی دور په لومړیو یې د نجددځینو قبائلو د غوښتنې له مخې (۷۰) شپونکی او قاریان هلته واستول شو خو کفارو د (معونه) سیمې ته نژدې په چل او دوکه سره هغوی ټول په شهادت ورسول. چې دا د علم په خورولو کې د اسلام لومړنی قربانی بلل شی.

د یادولو وړه چې د حضرت پیغمبر ﷺ تر بعثت د مخه پوازې شعر او شاعری د هغه وخت ادبی هانګه بلل کیږی، خو د هغه د شعر او شاعری په چوکاټکی پوازې د مدحی، هجوی، صحرائی ژوند د انحرافی او ناوړه اعمالو او مفاخرو څرګندونه او داسی نور لویدلی موضوعات شامل وو چې د حضرت پیغمبر ﷺ پر بعثت سره شعر او شاعری هم بنیادی تحول و موند او انقلابی بڼه یې غوره کړه، شعر او شاعران د قرآن تر نفوذ او تأثیر لاندې راغلی او په شعرکی ژوندیتو او تولنیزو موضوعاتو، دینی‌پښوتو او واقعیتونو ځای ونیو داسی چې غیر مسلم شاعران هم د دغه اغیزمنه کړی څخه د باندی پاته نشول.

«نور بیا»

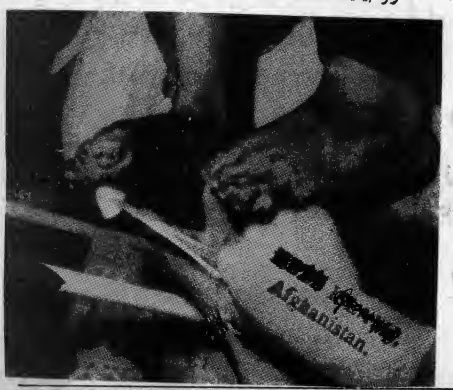

از پیغام :

بـزم طوفان

ای خوشا عمریکه دایم ذکر یزدان داشتن
با وقار و با شرف در بین مردم زیستن

از تردد بر کنار و میت صهبای یقین
با (یزیدان) دغل اندر مصاف کار زار

سر نهادن بر در اخلاص و عشق و معرفت
از فسون ملحدین و ظلم طاغوتان عصر

از هجوم درد و آلام و مصیبت در زمان
همتی باید چوکوه پایدار و استوار

بهر آزادی فداکاری و ایثار و جهاد
با متانت در مسیر زندگی استوار

رونمای « پیغام » ز شور و حادثات روزگار
بایدت با در حریم بزم طوفان داشتن

جاودان دل را اسیر عشق جانان داشتن
دیدهٔ بینا ز فیض علم و عرفان داشتن

خانهٔ دل را صفا با نور ایمان داشتن
غیرت (شیری) و آهنگ میدان داشتن

مشرب چون برزخ و بلال و سلمان داشتن
پایمردی شیوهٔ موسی (ع) عمران داشتن

صبر «ایوب (ع)» و سوز پیرکنعان (ع) داشتن
استقامت با حوادث های دوران داشتن

در کف مردانگی شمشیر و سنان داشتن
توسن عزم و فداکاری بجولان داشتن

از سید محمود « شکوه »

تا کی ؟

شب دیجور ما را ایخدا نبود سحر تا کی ؟
بود دوران ظلمت برسر ما مستقر تا کی ؟

پسی گرگی به ظاهر میش جا بگرفت در میهن
کشید پیر و جوان اندر نقاب رنجبر تا کی ؟

ازین زاغ و زغن یارب تهی گردان گلشن را
کنند تاراج هم شاخ وگل و هم برگ و بر تا کی؟

مسلمان از برای جرم ایمان داشتن آری
بود در معرض کشت و قتال اندر خطر تا کی ؟

یکی دارد ترنم برلب از سوگ برادر بین
دیگر گرید سر تابوت پرخون پسر تا کی ؟

مگر افغانیان از اهل گردون نیستند آخر
رسد خون گرانی رایگان اندر نظر تا کی ؟

شنیدم شکوه از حیوان گه کردن خطا باشد
شکایت ها ازین خرسانی در سیما بشر تا کی ؟

ابوسیاوش عصمت قانع

غـزل

گونکسوکښې دپاخون گډشوی شوریم
په نغری دانقلاب بلشوی اوریم
چې گذارې ورانوی دباطل څلی
زه هغه مطمئین خواك اوډاډه زوریم
لاپه ماکښې پښه راشه دسوزیدوشته
خیرك پاتې په ساره نغری کښې سکوریم
دسرو وینو دطوفان ساحل کښې خوښ یم
خوبې زار دبې ننګې له عار اوتوریم
هربری به می قدم دمنزل بنکل کړی
څوچې زه روان دپاك هدف په لوریم
له دی هوډه به وانه وړم څوپړی ومړم
نه دزرنه دتزویر او نه دزوریم
ما طرف دی دبیوزلوغوره کړی
زه دهر بیوړله یاراوسکه وروریم
دریغ واوښکوتابلوپه مخ گوری
زه « قانع » داسکیرلومینا توریم

ترجمه و نگارش : محمد معروف فروغگر

نشانه ها و ملاکهای شخصیت در اسلام

مجاهده و جهاد

مجاهده و جهاد در تشریع عملی دین مقدس اسلام مقام خیلی عالی و موقعی بس ارزنده یی را حائز است .

مبالغه نخواهد بود اگر بگوییم که جهاد و مجاهده «روح» تشریع اسلامی است و دیگر ارکان و احکام حیثیت جسدان را دارند ؛ رویهمرفته قبل از وارد شدن در بحث مورد نظر لازم میدانیم که مجاهد و جهاد را کم و بیش توضیح بدهیم تا ماهیت جهاد و اهمیت آن به خواننده عزیز خوبتر روشن شود :

۱- جهاد و مجاهده ، جسم متحرک و زندهٔ ایمان است ؛ بناء نتیجه میگیریم که جهاد و مجاهده ثبوت عملی ایمان مؤمن است .

۲- جهاد سر آغاز عملی یی از نفی عبودیت طاغوت است و طی حرکت عادلانه اش به همه حکومتهای طاغوتی خاتمه میبخشد .

۳- جهاد اعلام و اعلانی آزادی انسان است ، پیام و ارستگی از طاغوت و وابستگی بخدا جل جلاله است . . .

٤- جهاد سمبول وحدت و مظهر پیروزی وفتح ملتهای مستضعف است و آغاز خاتمهٔ سلطه‌گیری و پادشاهی و استبداد . . .

٥- جهاد بلند ترین نصب العینی زنده‌گی مؤمنان متعهد و سلحشوران آزادی و نجات است . . .

٦- جهاد ترجمهٔ آزاد «فمن یکفر بالطاغوت و یؤمن بالله فقد استمسک بالعروة الوثقی لاانفصام لها بوده و ثبوت همه جانبه «کلمهٔ توحید» و گرایش به توحید را میرساند .

۷- تعریف مانع و جامع جهاد همین است که قرآن کریم فتح باب هدایت را مربوط به آن میداند و هدایت چیزی است که شکل زندهٔ و دین حق و اعتصام همه جانبه و تمسک کامل برآن» را به نمایش میگذارد :

والذین جاهدوا فینا لنهدنیم سبلنا وان الله لمع المحسنین» . صدق الله العظیم

بتاسی از آنچه گفته آمد ، مسلمان بمدلول ابتلاء و حمل شدائد و مشقات در موقف دفاعیکه ضربات پیهم و کوبنده و هجوم غارتگرانهٔ بیداد گران بروی وارد آید و آن «تمسک بحق» باشد ، ایستاده شده نمیتواند و نه اسلام برایش اجازه میدهد که تن به هجوم و غارت کفار دهد ؛ بلکه او در لحظات اول جهاد و مبارزه موقف هجومی را در مواجه با جاهلیت (جاهلیت قدیم و جدید) احراز میکند . او با مردم مواجه میشود و نظام باطل و جاهلیّی را به آنها بیان میکند که در آن زیست و به آن خوکرده اند ، حقی را به آنها و انمود میسازد که با خوددارد ؛ آنها را از عذاب خدا (ج) انذار میکند تخویف

میدهد و پندپیشکش میکند . و صراحتاً بر نظام جاهلی میتازد ، بدون اینکه ملامت ملامتگر را در نظر داشته باشد . و همین است صفت مسلمان در بر هه های مختلف زمان چه در همه اطوار و ادوار جوامع بشری .

حضرت نوح (ع) اولین پیامبری بود که خداوند (ج) او را به «انذار» قومش مامور کرد ؛ او به امتثال از امر خدا(ج) در بین قومش علیه طاغوت به عبادت خدا (ج) دعوت نمود از عذاب خدا (ج) آنها را ترسانیده و بر حذر داشته ، به توبه و استغفار خواند . . . و حضرت ابراهیم(ع) با معتقدات و تصورات قومش مواجه گردیده علیه آنها و معتقدات شان به مبارزه و جهاد پرداخت ؛ بتهای شان را که بخدای گرفته بودند عملاً مورد یورش قرار داده تار و مار و شکسته و پارچه ساخت ، با ایشان حجت بازی کرد ، به دشمنی پرداخت و آنها نیز با ابراهیم علیه السلام به ستیز و مخاصمه پرداختند .

حضرت ابراهیم (ع) در وهله اول مبارزه اش را از خانواده اش آغاز کرد ؛ پدرش را مخاطب قرارداده گفت :

آتتخذ اصناماً الهة انی اراک و قومک فی ضلال مبین (۱). (الانعام : ۷۵)

در جای دیگر ، قرآن کریم از همین و ضع نسبتاً به تفصیل صحبت و همراه با مدعا استدلال نیز نموده پدرش را مخاطب میکند :

«یا ابت لم تعبد مالا یسمع ولا یبصر ولایغنی عنک شیئا . یا ابت انی قدجاءنی من العلم مالم یأتک فاتبعنی اهدک صراطاً سویا . یا ابت لا تعبد الشیطان ان الشیطن کان للرحمان عصیا . . .(۲).

۱ـ ایابتان را بخدایی میگیری ؛ (بتان را خدایت قرار میدهی) ؟ ! همانا من ، تو و قوم تورا در گمراهی آشکار میبینیم .

۲ـ پدر من ؛ چرا چیزی را عبادت میکنی که نه میشنودونه میبیند و نه اذتو چیزی (ازخیروشر) را دفع میکند !! پدر من ! همانا بمن چیزی از علم داده شده است که بتو داده نشده است ، پس مرا پیروی کن تا تو را به راه راست هدایت کنم . پدر من ! شیطان را عبادت مکن ؛ هر آیینه شیطان خدا را نا فرمان است .

و موقف حضرت موسی علیه السلام نیز درباره روشن است و ضرورت به توضیحی ندارد . و همینطور موقف خاتم الرسل (ﷺ) در راه جهاد و مبارزه با جاهلیت قسمی است که اقسام مبارزه و جهاد پیامبران علیهم الصلوة والسلام بر ضد «جاهلیت و طواغیت» در شیوه های جهاد و مبارزه اش رسوب نموده و تبلور یافته است ؛ بر ضد کفر جهاد نمود ، باقوای باطل مقابله کرد ، خدایان باطل مشرکین را ، باطل اعلان نموده و افکار باطل را نابود ساخت ؛ کفار پنداشتند که قیام حضرت پیامبر (ﷺ) بنابر خواهشات نفسانی است !!! ازوی خواستند که اگر به پول و ثروت ضرورت دارد ، آنقدر برایش میدهند تا غنی شود اگر میخواهد پادشاهی کند ، منصب پادشاهی خویش را برایش میدهند و از او امرش اطاعت میکنند ، اگر به «زنی» ضرورت دارد ـ از زیبا ترین دختران قریش انتخاب کند ، باوی ازدواج خواهد کرد ، اگر تکلیف عصبی برایش پیدا شده ، طبیبان و پزشکان در خدمتش قرار خواهند گرفت ، بشرطیکه که از توهین خدایان مشرکین که همانا بتهای سنگ و چوبی و . . . بودند ـ دست بردار شود ، مگر هدف جهاد و تلاش پیامبر بزرگوار اسلام بالاتر از آن بود که خواهشات پست مادی به آن قبل راسخ و شامخ تحقق عدالت اجتماعی ، کرامت انسانی

نابودی «فتنه» ، «آزادی دعوت» ، استقرار «نظام اسلام» در روی زمین ، آزادی انسان بحیث انسان ، تأمین صلح ، همزیستی انسانی و . . . برسد ؛ همین انگیزه های نبوت بکمک وحی آسمانی بود که حضرت پیامبر (ﷺ) مردانه در راه دفاع از حق و اصالت جهاد و قاطعیت اسلام فرمودند :

قسم بخدا (ج) که اگر آفتاب را در دست چپم قرار دهند ، من از این راهی که انتخاب کرده،به دعوت به آن مامور شده ام ، بر نخواهم گشت ، یا در این راه کشته شوم و یا رسالتم را بسر رسانم !

او (ﷺ) بدنبترتیب ثابت ساخت که جهاد تا آنگاه ادامه خواهد داشت که ؛

حتی لاتکون فتنة ویکون الدین کله لله[۳]».

(الانفال : ۳۸)

یا در نظر داشت این اصول برای مسلمان کافی نیست که تنها به قول دعوای اسلام کند .

و از مؤمن بودنش داد وفریاد زند؛ بلکه باید عملاً دست بمبارزه و جهاد علیه بیداد و کفرز ده نقش قدم حضرت پیامبر (ﷺ) را منزلگاه خویشتن قرار دهد ، اسلام همین طور میخواهد و میخواهد که مسلمانان را از راه جهاد و مبارزه در مرکز واحدی بسیج کند، دولتی اسلامی تشکیل بدهند تا قوتی از آنها ساخته شود که باطل را با همه ضمایم و ملحقات آن نابود گردانیده ظالمان را تا رو مار سازند . حق و داعیان حق‌را حمایه کنند، و لشکرهای منظم‌اسلام در «شرق» و «غرب» در راه خدا (ج) ، برای نشر دین خدا(ج) جهاد و مبارزه کنند و بفرد ، فرد کره زمین اسلام را برسانند !

تعمیم اسلام در کرهٔ زمین خود خواهان آن است که اساس انواع تجاوزها ، ظلم ، استبداد ، بنده‌گی بنده‌گان ، مالکیتها ، مؤسسه ها ، دستگاه ها ، سازمان ها و گروه های که سبب ایجاد فساد و یا مقضی بفساد میشوند از بیخ و بن بر کنده شوند و بجای آنها کاخ پرشکوه و وقار آفرین «نظام اسلام» بنا نهاده شود که البته در محدوده آن وسائل و اسبابی تدارک وسَراغ میگرددکه پیروزی و موفقیت وکامگاری دو جهان را ضمانت مینمایند ..

و هدف نهایی جهاد خاتمه بخشیدن به جنگ ، خمع سلاح جنگ افروزان قطری ، متوقف نمودن زد و خوردها و جلوگیری از اخلالگریهای عناصر ضد صلح و امنیت است؛ خداوند(ج) درسوره محمد» به این حقیقت اشاره نموده ارشاد میفرماید :

فاذالقیتم الذین کفروا فضرالرقاب حتی اذا اثخنتوهم ، فشدوا الوثاق فاما منا بعد ، واما فداء حتی تضع الحرب اوزادها . ذلک . ولویشاء الله لا نتصر منهم ولکن لیبلوا بعضکم ببعض ، والذین قتلوا فی سبیل الله فلن یضل اعمالهم . سیهد یهم ویصلح بالهم . وید خلهم الجنة عرفهالهم . یا ایها الذین آمنوا ان تنصروا الله ینصرکم ویثبت اقدامکم.

(محمد : ٤ - ٧)

ترجمه و توضیح : پس آنگاه که با کفار (در مصاف جنگ)روبرو شدید (چون آنها از دیگر تکالیف دعوت شما شانه خالی کرده و حاضر هستند دعوت شما را به جنگ سد شوند) پس گردن ها ی شان را بزنید ؛ (به گردن زنی و کشتار ایشان تا وقتی ادامه بدهید و این جریان را فعال نگهدارید) که در بین ایشان خونریزی زیاد کردید (آنهاییکه از دم

۳ـ تا آنگاه که فتنه (حکومتها و سلطه‌های جاهلی) نباشد و دین همه برای خدا (ج) باشدو همه از دین او پیروی و اطاعت کنند .)

تیغ تان بسلامت مانده و قسم (اسیر نزد شما باق اند) پس آنها را محکمتر بسته (نگذارید که از چنگ تان رها شوند !) و اگر بعد از این جریان (که کفار کاملاً به ولایت اسلام و حکومت آن تسلیم شده اند، جزیه را پذیرفته اند و قسم ذمی با مسلمانان زیست میکنند) ایشان را از روی احسان و یا در بدل «فدیه» رها ساختید (باکی نیست؛ بناء به کشتن کفار محارب و گرفتاریهای ایشان بحیث اسیر ادامه بدهید) تاآنزمانیکه جنگ سلاحش را بر زمین نهد - (کفار ذهناً و عملاً خلع سلاح شوند . و در غیرآن خاصیت کفار شر آفرین است ؛ به هر سویی که حرکت میکنند شر میآفرینند و فتنه میانگیزند ، زیتر و وظیفه شما است که روی واقعه را قبل از وقوع سد شوید .) این است حکم خدا (ج) .

میبینیم که هدف دیگری بر هدف تداوم جهاد و خلع سلاح همه جانبه جنگ افروزان مرتب میگردد، و آن اینکه) : اگر خدا ست خدا میبود خود از آنها انتقام میگرفت (و نمیگذاشت که دنیا جولانگاه فساد، فساد پیشه گان شود) مگر میخواهد که بعضی از شما را به بعضی امتحان کند - (رویهمرفته جهاد امتحانی است برای ثبوت ایمان مؤمن .) و آن کسانیکه در جریان جهاد در راه خدا (ج) کشته شدند ، پس خدا (ج) عمل ایشان را حبط (نابود) نخواهد کرد . به زود ترین فرصت آنها را هدایت نموده ، حال ایشان را بهتر ساخته و به بهشتی ایشانرا خواهد برد (که قبلا) به ایشان معرفی نموده است و یا اینکه : (هنگامیکه شهداء داخل جنت میشوند و رهایشگاهای عالی و پاشگاهای رفیع و مرصع و باغهای برین را میبینند ، قسمی برای ایشان مینماید که گویا با آنها آشنا نیستند و سالهای سال میشود که در این باشگاه سکونت کرده اند ! (و با اهل آنها آمیخته اند .) پس خداوند جلت عظمته ، ثمره پیکار مسلمانان را چنین بیان میدارد :

ای مسلمانان ! اگر دین خدارا (از راه جهاد که هدف نهایی آن خلع سلاح کفار و جلوگیری از فعالیتهای ضد امنیتی آنها است . در همین امر و در امور دیگر) یاری دهد ، خدا (ج) شما را نصرت خواهد داد و در (بسر رسانیدن مأمول جهاد واهداف مقدس آن) شما را ثابت قدم و استوا رنگه خواهد داشت ، وما ذلک علی الله بعزیز .) . . .

«کسانیکه» با «کفر» ، «شر» ، «گمراهی» ، «باطل» و «طغیان» مبارزه و جهاد نمیکنند و سر آشتی و دوستی با آنها میگیرند ؛ و از طرفی دعوای «ایمان» و «اسلام» میکنند و خود شان را باوجود این رذائل «مسلمان» و «مؤمن» میپراشند مطمئن باشید که به قهقری رفته ، به «شر» و «گمراهی» و «باطل» و «کفر !» بازگشت نموده اند ، بلی کسانیکه عقیدهشان را پاک و راسخ نگهمیدارند ، و ایمان شان را سره نمیکنند، و بدنیترتیب بهکفار سر تسلیم فرود میآورند و از فرامین آنها اطاعت میکنند ، به آوامر آنها دقیق شده به دل و جان میپذیرند؛ میشنوند و اطاعت میکنند و به آنها اعتماد میورزند ، آنها در حقیقت از «عقیده» شان لغزیده و از ایمان شان منحرف شده اند:

«یا ایها الذین آمنوا ان تطیعوا الذین کفروا ، یردوکم علی اعقابکم فتنقلبوا خاسرین . . .»

ترجمه : ای مؤمنان ! اگر شما از کفار اطاعت کنید ؛ شما را به پشت سرتان میگرداند (روی تان از اسلام باز میگردد و مرتد میشوید .) پس زیاکاران میشوید . (در این تجارت خود که اسلام را به کفر و نفاق فروختن است ، سودی نبرده ، نقصان میکنید.)

خداوند هدایتگر و مهربان در جای دیگری از قرآن کریم مرحله دوم ، همین واقعیت را انعکاس داده میفرماید :

«بشر المنافقین بان لهم عذاباً الیما . الذین

یتخذون الکافرین اولیاء من دون المؤمنین ؛ ایبتغون عندهم العزة فان العزة ، لله جمیعا» .

(النساء : ۱۳۷ و ۱۳۹)

ترجمه : (ای پیامبر ﷺ !) منافقان را به آنکه ایشان را عذاب درد دهنده است ، خبربده ! (منافقان کیستند ؟) : آنانیکه کافران بجز مؤمنان را دوستان شان انتخاب میکنند ! (خداوند عزیز هدف دوستی منافقین را با کفار واضح میدارد ، چون منافقین برای بدست آوردن پول و چوکی و منصب و عزتهای کاذب حتی از ایمان شان میگذرند ، در رد ذعن و زعم باطل شان ، خداوند از پیامبر میپرسد :) آیا نزد ایشان (کفار) عزت میطلبند ؟ (آیا نمیدانند که) در مجموع عزت و ارجمندی نزد خدا است؟) پس (همین طور است) که هر آیینه همهٔ عزت خدا را است . . .

یاد داشت :

در آیت اول تحذیر است و مؤمنان را هوشدار داده میشود که از کفار اطاعت نکنند ، و اگر کنند ، مرتد میشوند و ارتداد خود زیان دنیاو آخرت میباشد در آیه های مرحله دوم موضوع ، سرکشان از تحذیر را «منافق» نامیده و دوستی شان با کفار را بحیث سند نفاق و کفر شان تذکر داده ، و انمود میسازد که اگر بخاطر عزتهای کاذب موقف و پول و منصب از کفار اطاعت میکنید ، سخت در اشتباه افتاده اید ، عزت فقط پیش خدا است و بس . . .

وجود عناصر «دو رویه» و «دو برچه» در جوامع مسلمان خیلیها خطرناک است و موجودیت همین اشخاص مذبذب و جهتدار (که در ظاهر مذبذب معلوم میشوند و در باطن همسنگر و همکمین با کفار اند و جهت مشخص دارند) سبب آن شده که در برهه های مختلف جامعه و تاریخ ، مسلمانان از پشت سرضر به بینند و تا که دشمن شان را تشخیص میکنند ، کار از کار گذشته باشد . . . اگر امروز «بیت المقدس» را «یهودی ها»، «هسپانیا» را «نصرانیها» و «افغانستان» را «روسهای وحشی و لامذهب» در قبضهٔ خود گرفته اند ، نتیجهٔ تلاش همین مزدوران زر خرید کفار و کفار به ظاهر مسلمان است ؛ لذا آنهاییکه به نحوی از انحاء با حقیقت ایمانیکه در دلهامی نشیند ، و با شیوه ها اصول و مناهج ایمان که در زندهگی استقرار پیدا بکنند ، و با شریعت ایمان که در جامعه حکمفرما باشد ، مبارزه و جنگ میکنند باید اذعان داشت که اینها بدون تردید دشمنترین دشمنان و ظالمترین ظالمان افراد بشریت اند . از و جایب بشریت است که باتمام هستی وقوای شان با آنها داخل پیکار شوند و برای ایشان کمین کنند . . . . و بشریت مؤمن در این کار از همه پیشی گیرند که :

شرف در جهاد است

عزت در جهاد است

آزادی در جهاد است

انسانیت در جهاد است

زندهگی مسلمانان و بقای اسلام در جهاد است.

وپیروزی دو جهان در جهاد است .

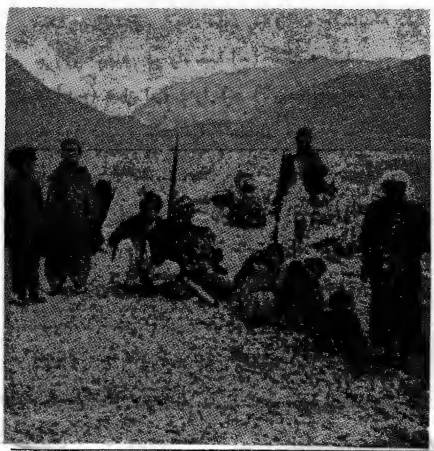

د جهاد د سره سنگر شهیدان

د جهاد د سره سنگراتل شهید مولوی هیبت شاه

د افغانستان د مسلمان ولس تاریخ د داسی سرښندنواو کارنامو نه ډک دی چی د نړی مسلمانان ورته حیران دی ، او ددی پاکی خاوری مسلمانو بچیانو داسی کارنامی د اسلامی تاریخ زرینو پانو ته سپارلی دی چه اسلام د ښمنه عناصر هم د هغه حقیقت په درک تری عاجزپاتی شوی دی . دا خاوره به تل د داسی مسلمانانو د پیدا ینښت ځای وی کوم چی د الله تعالی د حکم د نافذ ولو تروخته پوری جهاد جاری ساتی . په دی خاوره کی د داسی دین مینانو او حق پرستانو د پیدا وښت غږ پورته شویدی چی تجاوز ګرانو ، او ظالمانو ته یی پخپله ایمانی جذبه او فولادی سوک غاښ ماتونکی ګذار ورکړیدی ،او په پای کی ئی خپل سرونه د الله تعالی د رضا له پاره بخلی دی ـ لکه چی د نن له (٤٠) کاله مخکی د سید کرم په ولسوالی کی د هغه چا د پیدا ینښت غږ پسور ته شو چا به چه د حق د بریالیتوب د پاره توره او توپک استعمالول د هغه شخص د زیږیدنی غږ چی ددی منطقی او سیدونکی به ئی له باطل څخه حق ته راښلی او د جهاد په پاخه او ګرم سنګر کی به ئی د رول او بالاخره د هغه مسلمان د تولد غږ پور ته شو چی د عمر په ورستیو کالو کی ئی د خپل زیږند ځای شنی دری او لور غرونه د روسی سرویرو ، ملحدو او ظالمو په ناپا کو وینوسره کړه او د هر او سیدونکی سره به ډده خاطره همیشه ئی وی .

دا عالم او مجاهد شخص شهید مولوی هیبت شاه د زرین شاه زوی دی چی په ۱۳۱۸ هجری ش کال کی ئی د پکتیا د ولایت د سید کرم ولسوالی د احمد زایی د دولت زو په متدینه او مسلمانه کورنی کی سترګی وغړولی .

لومړنی زده کړه ئی د سید کرم په دینی مدارسو کی سرته ورسوله او د کابل د ګذرګاه دینی مدرسه ئی د منځنیو زده کړو ځای وه او د زیاتی زده کړی د پاره د پشاور د سرحد او په مردان کی د تورو مدرسی ته چی دیر عالمان او د دین خادمان پکی تربیه کیدل ولاړ .

اتل شهید مولوی هیبت شاه د دیر ښه سلوک

و آنجا نیز از طرف روس زادگان تحقیر و توهین میشوند .

با همین حالت زار نیز مسلمانان خدا پرست و حقجو خانواده شانرا در دشت ها و صحرا های با یروبدون هیچگونه سرپرستی گذاشته و در سنگرهای جهاد علیه الحاد میجنگند . بدون اینکه مسؤولین امور جهاد از خانهٔ مجاهد سرپرستی کند بدون اینکه برسر اطفال مجاهدین و شهیدان راه حق دست عطوفت کشند و بدون اینکه از شکم گرسنهٔ یتیم و بیوه خود را خبر سازند .

اما با وجود این همه جفا ها میبینیم که تصمیم خلل ناپذیر مجاهدین صدمه ندید و با حوصلهٔ تمامتر در برابر مرعونیان عصر میجنگند و از همه مهمتر اینکه این مسؤولین جهاد در بین صفوف مجاهدین فاصله ها ایجاد کردند . حال یگانه مطالبه یی که مجاهدین از زعامتهای جهاد دارند وحدت و یکپارچگی است ؛ زیرا درک کردند که وحدت در تعیین سرنوشت سیاسی آنها نقش اساس داشته است . و نتیجهٔ اختلاف اگر چنین دوام داشته باشد. اینهمه قربانیها هدر خواهد رفت و همهٔ ملت ما طعمهٔ اژدهای سرخ خواهد گردید و مثال زندهٔ آن سقوط سرزمین وسیع آسیای میانه در دهن این اژدهای جهانخوار است . یکی از عامل بزرگی که باعث سقوط آسیای میانه گردید به تشتت و پراگندگی و بروز اختلافات درمیان صفوف مجاهدین بود آنها هم بخاطر حاکم ساختن اسلام قیام کرده بودند و ما هم جانب مقابل آنها هم روسهای سفاک بود و مقابل ما هم بلکه اکنون دشمن قویتر از آن وقت است و ممالک هم پیمان وارسا نیز روس را یاری میکند .

اختلاف که از یکسو مخالفت صریح از حکم خداوند (ج) و فرمایشات پیامبر (ﷺ) است ، و از سوی دیگر با در نظر داشت شواهد تاریخی عامل بزرگی است که برای سقوط ما نیز زمینه سازی میکند . اگر خدا ناخواسته در نتیجهٔ این اختلافات ناروا و بیجا کشور عزیز ما با نفوس بیست ملیونی در دهن اژدهای کمونیزم سقوط کند مسلماً مسوول فاجعه کسانی خواهند بود که صف واحد جهادی ما را پارچه،پارچه ساختند ما از کسانی که در امر اختلاف دست دارند تقاضا داریم تا برسر ملت مظلوم افغانستان رحم کنند و فردای ملت را در نظر بگیرند که اگر صفوف جهاد توحید و تنظیم نشوند آیندهٔ این ملت چه خواهد بود ؟

بامید توحید و تنظیم صفوف جهاد و

پیروزی حق بر باطل

او متواضع برخور د څښتن وه او د حلم ، صبر او حوصلې عالي اخلاقو په ده کې ډېره ښه ودې کړيوه - او خپل ټول جسماني مادي او معنوي طاقت يې د جهاد د پاره د عالم اسلام د خدمت په ليکه کې په کارا چاره . او هر مؤمن او مجاهد مسلمان ورته قدر د رلود ، نوبر سېره دنيا ژيو په قوم د توتا خيلو ، احمد زيو او د سنګلو ټوسونو هم دې د يوه امين مشير پحيث منلی وه او د سيمې ټول مجاهد قومونه په محترم مولوی صاحب را چا پېر او د الحاد په مقابل کې ئې پوخ سنګر جوړ کړ يوه -

محترم مولوی صاحب د تفاسير د حديثو ، صرف ، نحوی ، فقهي ، علم معانی ، لغت ، حکمت ، رياضی ، منطق ، ميراث او امور عامه په علومو ښه پوهيده - مولوی هيبت شاه د خپلو همصفيانو په نسبت پلټونکی او کنجکا وه او د منطقی د فلاکت باره وضعی څخه به ئې چه د شاهي وراسته ر ژيم ميراث وه رنج وړ -

د نن څخه څوار لس کاله مخکې کله چې دا پاک نفس عالم او مسلمان شخص د کوه سين څرک او د سنګلو د زاړه کوټ په ديني مدارسو کې استاد وه زيات شاګردان ئې وروزل او برسيره په هغه ئې د ښو ونځيو د مسلمانو شاګردا نوسره د ارتباط په ټولو وګړيو شول چې يو تعداد معصوم شاګردان پخپل چا پيريال کې پراخه اسلامي مبارزې ته متوجه کړي او ده د مسلمانو طلابو سره د محبت او مينې

او همدا راز ئې د کوچيانو په منځ کې د خپلو اسلامي نظرياتو په خپرولو کې شهه او ورځ په ځان باندې يوه کړ يوه او هغه ئې جهاد او د باطل په مقابل کې جګړې او مبارزې ته را دعوت کول - د ثور د فاجعې په راتګ سره د شهيد مولوی هيبت شاه په رګونو کې د جهاد څپې لارا ژوندی شوی او ټوموړی شهيد د يکتا پرستۍ او وطن دوستئی شور او څوږ په زړه کې لاره نوځکه د سره فوځ د وېرانونکو نوکرانو او پس همته چا کرانو په مقابل کې فولادی سدوه -

فضيلت مآب مولوی صاحب په ۱۳۵۷ کال کې د اسلامي مسئوليت د احساس سره سم د پاکستان ته هجرت وکړ او ددې سره جوخت ئې د خپلو مسلمانو وروڼو سره يوځای په جهاد پيل وکړ په همدې کال کې ئې د خوست د ببرک سرحدي تهانه د خپلو ابتدائی چريکي حملو لاندې ونيوله نوبيا ئې د مجاهدينو د ډېر تنظيم پخاطر د ۱۳۵۸ کال د حمل په څلورمه نيټه خپل مرکز شېک ته نقل او د دولت ژيو او کوچيانو په سنګر تيائی د ببرک او ډېګ په سرحدي تهانو (۱۶) ځله حمله وکړه چې ې شماره کمونستان ئې د خپل ناوړه عمل په سزا ورسول -

او هم په ټوموړی کال کې د کابل او ګردېز ترمنځ عمومي لاره د ټيرۍ په غاښې کې وتړله او د ملغدانو لاری ساتونکی پوستی ئې په ټوموړی سيمه کې نابودی کړی -

د ۱۳۵۹ کال د سرطان په ۲۲ نيټه ئې د سيد کرم د ولسوالی په الغادی پوستو بريدو کړچه په نتيجه کې ئې د ظالم دشمن دوه دا شکی تخريب او (۱۵) کسه ئې د دوزخ کندی ته واستول -

د ۱۳۵۹ کال د سنبلې په اوومه نيټه ئې ده په شور ناسته او ولاړه د رلوده . فضيلت مآب مولوی صاحب اسلام ته د دعوت او د باطل په ضد له جګړې څخه لاس نه اخيست - ددا ودد استبدادی او کمونست دوله رژيم په وخت کې ټوموړی عالم برسيره پر ديني ښو ونو د خپل اسلامي خدمت په لړ کې د هيواد د مسلمانو زامنو او عالمانو په ملګرتيا د مسلمانو وروڼو د ذهنيتونو په روښانه کولو او د وخت د مستکبرينو د طاغوتی څيرو به رسوا کولو

کی شپه او ورځ هلی ځلی کولی او په هر ډول شرایطو کی ئی خپل دعوت او بلنی ته دوام ورکاوه -

په ۱۳۰٤ کال کی ئی د منګلو سرحدی سیمی ته هجرت وکړ او هلته ئی د مسلمانانو د خبرتیا په خاطر د مولوی نصرالله (منصور) څخه لازمی مشوری تر لاسه کړی او د اسلامی تبلیغاتی مرکزونو په تشکیل کی ئی فعاله رول ولو باوه -

پدی وخت کی چی د ملحدانو طاغوتی ډله په نومورې سیمه کی د کم تحلیله او پاک زړو ځوانانو د افکارو په ګمراه کولو لګیاوه مولوی صاحب د خپل ایمانی مسئولیت له مخی د خطابنو په او رولو او د حقایقو د ابلاغ پذریعه هغه پاک زړی ځوانان کوم چی د ملحدانو د زهرا ګینو تبلیغاتو ښکار شو یوه له غیر اسلامی افکارو څخه خلاص او د اسلام په نجات بښونکی لاره ئی روان کړه -

شهید مولوی هیبت شاه په (۱۳۰۰) کال کی د هزاره جات وسیمی ته ولاړ او هلته ئی د سنی مذهب او شعیه مذهب وروڼو ترمنځ د اختلاف وړ مسایل حل او هغوی ئی د روسی نړیوالی بلا او د دین او انسانیت د دشمن په پټو زهرو او د سیسو خبر کړه او له هغوی څخه ئی په کلکه وعده واخیسته چی د اسلام او جهاد مقدس سنګر به د اتحاد او تعاون د روحی په اساس تل قوی او ثابت ساتی -

ملحد رژیم د تواو په قطار د توتا خیلو په علاقه کی پریدو کړ چی د (۳) تانکونو او (٤) نفرو رنکوګاډو د تخریب او (٦٤) ملحدانو د وژلو څخه ئی وروسته د سید کرم او میرز کی لاره د دشمن په مخ وټرله -

د ۱۳٦۰ کال د اسد د میاشتی په (٥) نیټه ئی د سید کرم د ولسوالی د الحادی پونستو څخه د چریکی عملیاتو په لړ کی (۷) تنه ملیشیاګان د جهنم اورته روان او (٤) ئی سخت ټپیان کړل -

په (۱۳٦۱) کال ئی د ګردیز او میرز کی په لاره کی د یرغلګرانو (٦) تانکونه (۳) زړ هوش او (۱۲٦) تنه ټجاوز ګران ئی هلاک کړه -

خو لنده دا چی فضیلت مآب مولوی صاحب د کفر او الحاد د یرغلګرو او استعماری و استثماری ټوتونو سره په ښه میرانه جنګیدلی دی او د اتحاد او متاومت په ژوندی او کلک هس او حرکت سره ئی خپل دښمنان نه پښو لاندی خولی دی -

شهید مولوی صاحب د اسلامی اخلاقو په لړ لوسره د منطقی تولو وګړوته په زړه کی ګران وه، دی د تقوی، اخلاص او ښه استعداد څښتن او د مسلمینو د اتحاد ستر هیله مند وه نولدی امه مجاهدینو د خپلو جبهاتو د امیر په حیث ټاکلی وه. د وسله وال جهاد پیل کیدو څخه را پدیخوا وسله له لاسه وانه چوله په سید کرم، زرست، ارګون، خوست، ځکمینو او ځاځیو کی ئی د کفر او الحاد په ضد په سل ګونو جګړو کی اشتراک د رلود - او د فی سبیل الله جهاد په لړ کی ئی په زړګونو وطنی ملحدان او بی مغزه روسی عسکران او طاغوتیان د جهنم ژوری کندی ته وسپارل او د جهاد په ټوله دوره کی یی وکولای شول چه د روسی عسکرو او د هغوی د تور مخو ګودا ګیانو په سلها ووټانکو نه وران او ویجاړ کړی -

د جهاد په لار کی مولوی صاحب شهید د دامی جرئت او متانت خاوند وه چه تصور ئی نه کیږی - دی د خدای پاک په لیار کی د خپلی وینی د تویولو ستړا مانجن وه - هغه وه چه دا قهرمان او د خدای پاک د لاری مجاهد د روسیانو او کار ملیانو د (۱٤۰۰) کسیزی هغی قوا د شکست سبب وګرځیده کومه چه پکتیا ته د سید کرم او ځاځیو

د اسلامی جهاتو د مقاومت د خنثی کولو پخاطر او په سرحد کی د سنگر نیولو په هیله راغلی وه - نو مولوی هیبت شاه شهید د سید کرم ټول جبهات د میرز کی سوق الجیشی سیمی ته نقل او مجاهدین ئی په نهمو سنگرو کی د دښمن د مقابلی لپاره تنظیم کړل د ۱۳۶۳ کال د سنبلی د میاشتی په دو همه نیټه مولوی صاحب او مجاهدین د الحاد د (۱۴۰۰) کسیز فوج - سل ګونډ تانکونه - ۱۸ جټ او (۱۰) هیلیکوپترونو د حملی سره سخا مخ شول -

د شهید مولوی هیبت شاه په قوماندانه مجاهدینو په ډیره ایمانی جذبه د ملحدانو او روسیانو څخه (۱۳۰۰) تنه د جهنم وکندی ته واستول او (٤٧) تانکونه او زر هوش (٤٥) د سهماتو ګاډی په مجموعی ډول په میرز کی بدم کنده کی چه اوس د غازی کندی په نوم یادیږی ورانو او تخریب کړل -

د پنځه ورځنی جګړی په نیمائی کی د هلیکوپترو پذریعه روسی او کارملی عسکر د میرز کی په غرو کی پیاده شول - شهید محمد یوسف توتا خیل ، شهید حاجی غفار، شهید کریم ، شهید زرک ، شهید شهاب الدین - شهید حضرت رحمان او په شهادت سیږ مولوی هیبت شاه د الله اکبر په نامه د پرغلګرانو په پیاده لشکرو حمله وروړه او د میرز کی سمه او غر ئی د الحاد د ناولو قدمو څخه ازاده او تجاوز ګران ئی د جهنم په کنده کی غرق او د خدای جل جلاله د رضا په خاطر د خدای د دین او کلمی د لوړ ولو پخاطر د کفری قوانینو په ځای د الهی قوانینو دعا کمولو پخاطر او جنګیده . بالاخره د دښمن د طیارو او توپونو د سخت بمبار د مان او تعقیب په وجه په ۱۳٦۳/٦/٤ نیټه سره له پور ته او وتنو مجاهدینو خپلی محبوبی او ګرانی ویني توئی کړی ، او د شهادت د لوړ مقام جامو نه ئی وځښل (انا لله وانا الیه راجعون) .

شهید محمد حکیم «سلیمی»

زمور ګران اومیړه زیږونکی هیواد د تاریخ په اوږدوکی ظالم ، مظلوم - بی وزلی استکبار ترمنځ د خونړی یواخ وډب میدان شوی دی . که څه د وخت او دوران په بدلید وطا غونی او استکباری ځواکو ځیری بدلی کړیدی خو زمور د محکوم او مظلوم ولس په وراندی بی تګلار، دریځ اوپالیسی تل په وحشت ، ظلم اوسړی وژنی ولاړه وه .

زمور مؤمن او ننګیال ملت د تاریخ په پراوکی د استکبار په وراندی د سیلمی سرندی تیټ کړی او د هر ظالم اوطاغی چه وراندی بی تګ لار او دریځ په پوره ، مقاومت او خونړی مبارزه ولاړو . او که خدای کمول تر هغی چی د دی اسلام پال ولس د مؤمنو زلمو د فکر ورشوکی د ایمان ، هوډ او آزادی پالنی بوتی تاندوی تر هغې په دالار تینګ او بریالی ساتی .

زمونږ د ګران او په وینو لړلی افغانستان له مجاهد زلمو څخه چې د ایمان شرف او آزادۍ د دفاع په لارکې یې پخپلو سروینو د اسلامي انقلاب د ځلانده تاریخ یوه پاڼه رنګینه کړله یوهم انقلابي ورور محمد حکیم «سلیمي» وو.

«شهید سلیمي» له ننه نه دوه ویشت کاله پخوا د پکتیا ولایت دزرسل ولسوالی دچغتیانو د کلي په یوه دیندار کورنۍ کې تولد شو.

په ۸ کلنۍ کې د کوکې خیلو په لومړنۍ ښوونځي کې شامل شو او بیا د منځینو زدکړو د رزست لیسې ته ولاړ د محمد حکیم «سلیمي» پلار مجاهد ورور محمد سلیم چې لوړ اسلامي احساس اواخلاقو خاوند د خپل زوی د اسلامي پالنه او روز نه کې یې په زړه پورې پاملرنه کوله او د ژوند په هرمشیبه کې. یې د خپل زوی د عقیدوی، فکري او اخلاقي سمبالښت په برخه کې هڅه او هاند کاوه د محمد سلیم د پوره ایماني احساس، اسلامي روحي او اخلاقي ځانګړتیاوو نه اصله محمد حکیم په عقیدوی او اخلاقي برخو کې همزولو په کتار کې وتلی زلمی شو.

کله چې په ۱۳۵۷ کال د غوایي در سوا فاجعې په نتیجه کې د سري روسي امپراتوري کمونیست غلامان د هیواد سیاسي واک پرګدۍ کړناستل مجاهد حکیم «سلیمي» د خپل ایماني تفهیم او مسولیت او تاریخي رسالت په ښه درک کولو سره په پټه او ښکاره د دې له شرمه ډک او نا ولی حکومت پر وړاندې جهاد پیل کړ.

په ۱۳۵۸ کال چې د زرمت ټولو خلکو د وطن پلورونکو کمونیستان پر خلاف پاڅون وکړ «سلیمي» په پوره ایماني شهامت د دې پاڅون په لومړۍ لیکه کې جهاد وکړ او تر ۱۳۶۲ کال پورې یې خپل جهاد تود وساته. په پای کې د خدای د لارې دا اتل مجاهد د ۱۳۶۲ کال دوږي د میاشتې پر ۲۵ ماسپښین د شنکو کلي ته نږدې د مخکښ ورور عبدالبصیر «عابد» او مجاهد ورور عبدالرزاق په ګډون د دارې مارو روسانو پوسیله شهید شو. او د خواجه هیبک په هدیره کې خاورو ته وسپارل شو.

انا لله وانا الیه راجعون

خلص سوانح عبدالله شهید پدر نور الله شهید:

عبدالله فرزند شیخ بابه باشنده

قریهٔ سوق از ولسوالی خوست و فرنګ مربوط ولایت بغلان در سال ۱۳۱۳ در یک خانواده متدین

تولد شده در مدت ۵ سال جهاد مسلحانه با برادران مجاهد همکار بوده بالاخیر در برج جدی سال ۱۳۶۲ در طول راه کندز و بغلان توسط حکومت ملحد به قتل رسیده.

انا لله وانا الیه راجعون

خلص سوانح نور الله شهید:

نور الله فرزند عبدالله باشنده قریه سوق ولسوالی خوست فرنګ مربوط ولایت بغلان در سال ۱۳۴۰ در یک خانوادهٔ متدین متولد و تعلیمات ابتدایي را در مکتب متوسطه فرنګ تکمیل و اما نسبت روی کار آمدن

حکومت ملحد ترکی نتوانست به تحصیلات خود ادامه بدهد بعداً در سال ۱۳۵۸ در قطار برادران جهاد مسلحانه را شروع و درسال ۱۳۶۰ به پشاور آمده از موقع استفاده کرده نظر به علاقه‌یی که داشت به پوهنتون حربی خود را شامل بعد از فراغت دوباره رهسپار وطن شده و خود را شامل گروپ تحریک نمود در برج ثور ۱۳۶۳ روس ها به ولسوالی خوست فرنگ با طیارات قوای خود را پیاده کرد که در نتیجه برخورد بین برادران مجاهد و روس‌ها در گرفت در جریان برخورد و مقاومت با سیزده تن از برادران مجاهد به درجه رفیع شهادت رسید. انا لله وانا الیه راجعون

مضمیر خان شهید : د تیمور خان زوی د پکتیا ولایت د خوست د لوی ولسوالی د یعقوب خیلو د علاقه داری اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ. د خپل جهاد په جریان کی د ملحد دښمن ته ډیرات زیانونه ورواړول

بالاخره په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید. انا لله وانا الیه راجعون

هلال الدین شهید فرزند ارجمند رحیم الدین خان باشنده قریه پشته هزاره ولسوالی دوهستان ولایت پروان بود . مجاهد هدفمند و دلیر بود که در یک نبرد رویا- روی با دشمن ملحد به مقام عالی عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید معلم محمد رسول فرزند خدای نظرخان درین خانواده متدین و دین دوست دیده به جهان کشود. از جمله مجاهدین آگاه و دانشمند بوده که در راه حاکمیت قران در میسر مبارزه خدا پرستی شکنجه های بیشتری را متحمل شده بالاخره دریک نبرد شدید به تاریخ ۱۳۶۰-۱۲-۲۵ به درجه رفیع شهادت نائل گردید . انا لله وانا الیه راجعون .

شیر شاه شهید : د محمد شریف زوی د پکتیا ولایت د ارگون ولسوالی او سیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهدو. له ۱۳۵۹ هـ ش کال را پدیخوا د کفر او الحاد سره په جګړه بوخت ؤ. د دښمن پر ډیرو سنګرونویی له خپلو مجاهدو سلګرو سره سخت جنګونه و کړل بالاخره په ۱۳۶۲ هـ ش کال دا اتلس (۱۸) کلو په عمر په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون.

گل ازمیر شهید : د میر محمد زوی د میدان ولایت د جلریز علاقه داری د مامکی قریی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد و د رژیم پر خلاف یی په زیاتو جګړو کی برخه واخیسته او ملحد حکومت ته یی د توجه وړ زیانونه واړول بالاخره د میدان په مرکز کی له روسی وحشی قوی سره له یو سختی نښتی وروسته د شهادت لوړی هیلی ته په ۲-۶-۱۳۶۳ هـ ش کال ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

عبدالحلیم شهید : د محمد داود زوی د لغمان ولایت د مرکز اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد و . د خپل جهاد په جریان کی یی ملحد رژیم ته زیات زیانونه وروړول په ۱۳۶۳ هـ ش کال د ملحد و روسانو له لاسه د شهادت لوړی درجی ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

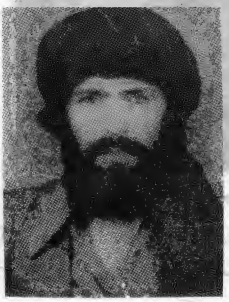

- لعل جان «ملنګ» شهید : د شهید عمر زوی چی (۳۳) کاله پخوا د کابل ولایت د چار اسیاب ولسوالی د نو نیاز په کلی کی وزیږیدی . لومړنی زده کړه یی د نو نیاز په لومړنی شوونځی کی او ثانوی تعلم یی د چار اسیاب په لیسه کی په (۱۳۵۷) هـ ش کال کی سرته ورساوه . له دوه کاله ماموریت وروسته په ۱۳۵۹ هـ ش کال یی د خپلو همسنګرو وروڼو سره په وسله وال جهاد پیل وکړ د خپل جهادی ژوند په جریان کی د سرو خرسانو سره ډیر په میړانه او غیرت وجنګید او زیات زیانونه یی وروړل . په ۱۳۶۲ هـ ش کال د البدر د چپهی د قوماندان په صفت وټاکل شو د خپلی قوماندانی په دوره کی یی تور مخو ګوډاګیانو ته د توجه وړ زیانونه واړول بالاخره د چهار شنبی په شپه په ۹ . بجو په ۱ - ۶ - ۱۳۶۲ هـ ش کال د شهادت لوړی هیلی ته ورسید انا لله وانا الیه راجعون

محمد اطیع اله شهید : د ملا سیه محمد زوی د ننګرهار ولایت د بتی کوټ علاقداری د حاجیانو د کلی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد و . ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره سم یی په مقدس وسله وال جهاد پیل وکړ ، ووړسته له زیاتو جګړو په ۲۰ - ۵ - ۱۳۶۳ هـ ش نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

استاد محمد عبدالله شهید فرزند حاجی مسکونه قریه راوک ولسوالی دیکچک ولایت غزنی در سال ۱۳۳۲-۳-٦ دیده بجهان کشود تحصیلات ابتدائی خویش را در متوسطه راوک سید حاجی صاحب سهری نمود از جمله مجاهدین مؤمن و هدفمندی جبهه ششم ولایت غزنی بود که در اکثر نبرد ها علیه اشغالگران روسی شرکت نموده بالاخره در یک نبرد رویا روی با دشمن ملحد به درجه عالی شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

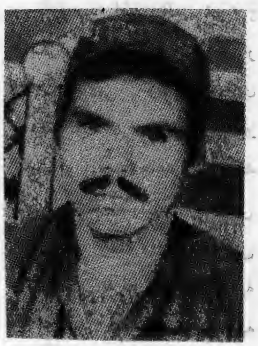

محمد امین شهید : د محمد عمر زوی د خوست د لوی ولسوالی د اسمعیل خیلو اوسیدونکی

دیر تکړه او زړور مجاهد و . په ۱۳٦۳-٤-٤ د شپی نیټه هغه ټوا چې له خوست نه د درګی ته د ځوراک د سولو لپاره تلله .

گل رحمن شهید پسر شیر آدم در سال ۱۳٤۰ در قریهٔ کهنه بازار سرپل ولایت جوز جان چشم به جهان کشود . تحصیلاتش را درلیسه مهتاج سراج سرپل تا صنف ۱۲ ادامه داده و در جوزای ۱۳۵۷ هنگامیکه متعلم صنف ۱۲ بود تحصیل را ترک و شروع به جهاد کرد که در پایان ، طی یک برخورد با روسها بتاریخ ۲۵-۳-٦۳ به شهادت رسید . اناالله وانا الیه راجعون .

عبدالرشید شهید ولد شرین خان ، در یک خانواده متدین واقع کهنه بازار سرپل جوزجان تولد یافته تحصیلاتش را تا صنف ۱۲ ادامه داده و بالاخره بعد از

له هغی سره د مقاومت په نتیجه کی زمور ورور محمد امین هم د شهادت لوړی درجې ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

شش سال جها طی برخوردی با روسها بتاریخ ۲۵ - ۳ - ۱۳٦۳ جام شهادت نوشید . اناالله وانا الیه راجعون .

گل مدین شهید : ملا صاحب

گل مدین چې په ټوره او با بر ملا مشهور ؤ د پلار نوم بې قیام الدین د پکتیا ولایت د خوست د لوی ولسوالی اسمعیل خیلو د لاغوړې پیرانو دکلی اوسیدونکی

ډیر تکړه ، زړور او په اسلامی مین مجاهد ؤ .

ملا صاحب گل مدین د خپل جهاد په دوران کی ډیری سوی و کړی چی د ډیگی ، بهاری اولانیزه تانو سوبی د یادونی وړدی . بالاخره د ابراهیم خیلو د کمی هوائه په نا خاپی ډول له دښمن سره مخامخ شو او نه سختی جگړی وروسته په ۲۳ - ۲ - ۱۳۶۳ هـ ش نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

نا لله وانا الیه راجعون

- شهید عمادالدین فرزند میر ینډل خان مسکونه ډره خیل ولسوالی ده سبز ولایت کابل در یک خانواده متدین و دین دوست دیده به جهان گشود تحصیلات ابتدائی خویش را تا صنف (۸) دوام داد بعد از به قدرت رسیدن روس های وحشی به جهاد مسلحانه می پردازد.موصوف به تاریخ ۸ رمضان سال(۱۳۶۲) درحین عملیات بالای سرک در منطقه قره باغ بعد از چهار سال جهاد مسلحانه به سن بیست(۲۰) سالگی جام شهادت را نوشید . انالله وانا الیه راجعون .

میر عبدالقادر شهید فرزند ملا سید پادشاه در قریه کلالان مربوط علاقه داری المتالف ولسوالی ډره باغ ولایت کابل در یک خانواده متدین چشم به جهان گشود از دوران طفولیت تاحال محبوب همه بود ، تحصیلات دینی خویش را از پدر بزرگوارش حاصل نمود و بعداً مشغول فرا گرفتن کسب شد بعد از مدتی توانست که به صنعت های بخاری ، کشی سازی نخ بافی ، و صنعت پوستین دست یافت و بهترین صانع بود .

شهید میر عبدالغفار (سیفی) برضد الحاد ، بی عدالتی ، ظلم و استبداد مبارزه می نمود وی دوس مبارزه را به مردم می آموخت و دو شادوش برادران مبارزش شهید استاد میر عبدالباقی (سیفی) مشهود به(فیاض) و میر عبدالغفور (سیفی) شهید فعالیت می نمود . بعد از تجاوز ارتش سرخ به جهاد مسلحانه دست می زند و در عملیات زیادی علیه کمونست ها حصه می گیرد بالاخره در یک نبرد رویا روئی با دشمن در سال (۱۳۶۰) جام شهادت را می نوشد .

انا لله وانا الیه راجعون

ملا امیر حمزه شهید ولد محمد رحیم ساکن دشت ارچی ولایت کندز ، در یک خانواده متدین چشم برجهان گشود و با آغاز جهاد مسلحانه ، شروع به جهاد کبرد و در تنظیم طلبهٔ ولایت کندز موقف بارزی داشت وطی پنج سال جهاد مسلحانه بسیاری از کمونست ها را به جهنم فرستاد و سرانجام طی عملیاتی به عمر بیست سالگی جام شهادت نوشید . انالله وانا الیه راجعون .

- محمد رضا شهید : د عطا الله زوی د غزنی ولایت د جغتو د ادم خیلو په کلی کی په ۱۳۲۳ هـ ش کال پرنړی سترګی پرانستی.

نو موړی ورور د اسلام دلاری یو پیاوړی او زړور مجاهد ؤ د ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره سم یې په وسله وال جهاد پیل وکړ په ډیرو نویو جګړوکی یې د ملحد دښمن پر خلاف برخه اخیستی چی مشهوری یې دادی. د جغتو د علاقداری لویه جګړه د پسین غره لویه جګړه ، د کریم د کلی لویه جګړه او اسی نوری د یادونی وړدی چی د محمد رضا شهید د جهادی کارنامو یا د تازه کوی . بالاخره نومورې ورور په ۱۳۶۳-۳-۲۹ نټه په یوه مخامخ نښته کی له دښمن سره د شهادت لوړی هیلی ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

عبدالشکور شهید : د عبدالغفور زوی د ننګرهار ولایت د سره رود ولسوالی د شمشه پور کلی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ. په ۱۳۵۸ هـ ش کال یې د سرو وحشیانو پر ضد مقدس وال جهاد پیل وکړ. د خپلې وسلې والی سره یې په اوږدوکی یې ملحد دښمن ته زیات زیانونه

ورواړول بالاخره په ۲۳-٤-۱۳٦۳ نیټه د روسی قواو سره له سختی نښتی او د یوه ټانګ او دولس کسه عملی د له منځه وړو وروسته د شهادت لوړی هیلی ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون .

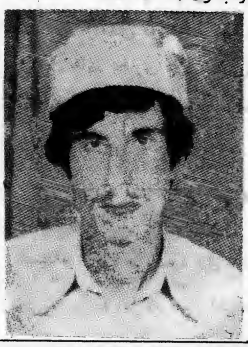

بهادر زمان شهید : د نیاز بهادر خان زوی د پکتیا ولایت د خوست ولسوالی د صبریو علاقداری د زردار و په کلی کی په ۱۳۳۹ هـ ش کال زیږیدلی . ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ د خپل جهاد په جریان کی یې ملحد رژیم ته زیات زیانونه ورواړول بالاخره په ۱٤-٦-۱۳٦۳ هـ ش نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

- مامور میر محمد شهید فرزند امیر محمد در سال (۱۳٤۰)هش در یک خانواده متدین مربوط ولایت لغمان ولسوالی علینگار درهٔ نورلام صاحب علیه رحمه قریه کنده گل چشم به جهان کشود تحصیل خویش را تا به صنف نهم در متوسطه کنده گل دوام داد و به نسبت ضعف اقتصاد خانه‌گی اش تحصلات عالی خویش را خصوصی نزد علمای کرام به پایان رسانید. نظر به لیاقت که

داشت به سن ۱۹ سالگی بحیث مامور اداری مدیریت پرسونل ریاست استخراج و انتقال گزشبر غان مقرر گردید . و بعد از بمیان آمدن حکومت کمونست تره کی در سال (۱۳۵۷) وظیفه خویش ترک گفته و شامل جهاد مسلحانه علیه حکومت ملحد شد شهید مذکور سرگروپی مجاهدین را نیز به عهده داشت بعد از فتح ولسوالی علینگر در ماه مبارک رمضان سال (۱۳۶۳) ذریعه وطن فروستان و غلامان حلقه بگوش مسکوبه شهادت نائل آمد روحش شاد باد . انالله وانا الیه راجعون :

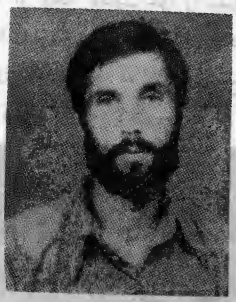

شهید خانگل ، مشهور به «کمران» فرزند الحاج محمد عباس خان این شاهد زنده جهاد و ایثارگر ملت ما در سال ۱۳۴۲ در یک خانواده متدین و دین دوست دیده به جهان کشود شهید «کمران» در سال ۱۳۴۹ شامل مکتب متوسط تجربوی گردید و از صنف نهم متوسطه به درجه عالی فارغ و شامل لیسه زراعت بغلان گردید بعد از گذشت زمان وقتی له کود تای نا میمون (ظ) ثور رخ داد چون ایشان یکی از برادران پیشتاز و فعال تحریک اسلامی بود . بنأ موصوف بعد از تحملی خیلی ها مشکلات مجبوراً تحصیل رار ها کرده و به سنگر عملی جهاد در صفوف برادران مجاهد شرکت و رزید بعد از مدت و فداکاریهای زیاد بالاخره بتاریخ ۱۳۶۲-۱-۲۷ در علاقه داری دهنه غوری ولایت بغلان به اثر انفجار مرمی هاوان بانیج تن از همسنگرانش به درجه رفیع شهادت نائل گردید . انالله وانا الیه راجعون .

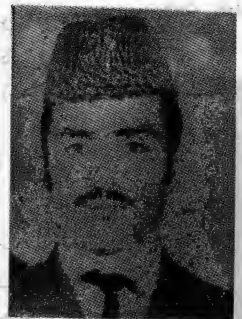

عبد الحفیظ شهید فرزند عطا محمد ساکن قریه پایان باغ اولسوالی کوه همرد ولایت بامیان چشم به جهان کشود . در منطقه از بانبان قیام مسلحانه به حساب میاید و در فتح مرکز بامیان حیثیت فرمانده را داشت سر انجام از طرف ماؤیستهای رنگ و رو باخته و مرتد جام شهادت نوشید انالله وانا الیه راجعون .

گل آقا شهید پسر حاجی صدیق باشندهٔ قریهٔ تره خیل بغلان مجاهد دلیری بود که بتاریخ ۱۳۶۱-۶-۱۶ به عمر ۱۹ سالگی جام شهادت نوشید . انالله وانا الیه راجعون .

داکتر محمد یعقوب شهید فرزند ارجمند جمعه خان یکی از مجاهدین مبارز و هدفمند بود . وی باشنده ولایت پروان ولسوالی کوهستان بود که در یک نبرد رویا روی با دشمن ملحد به درجه عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

د شهادت مانښام

«د هغې زړه بو ګنووړ ک او غم لړلی پېښې د شیبې ، شیبې الخور چې
په او ریدو سره بې له بو زړو دری سوه کلونو څخه وروسته هم د ټرې
څو سوه میلیو نه مسلمانان د او ښکو پر ځای وینې تو یوی »

د عمر ابـو نصر له تصنیف «الحسین(رض)» څخه داردو ژباړه او تلخیص : محسن «فارانی» د پښتو ژباړن «محمد لعیم» ستانیزی

رسول الله ﷺ نبـوی جومات ته د لمانځه دا دا کولو لپاره لاړ په غیر کې یې یو ماشوم نیولی و پیغمبر ﷺ چې جومات ته ورسیده ماشوم یې په خوا کې کینا وه او پرلما نځه ئې پیل وکړ سجدې ته چې لاړ نـو له معمول حد نه وروسته هـم هغه شان په سجده پروت و. یوه صحابی سررا پور ته کړ ګوری چې یو ماشوم د رسول الله ﷺ پر او ږو سپور دی او هغه ﷺ لا هغه شان په سجده دی صحابی بیا سجده وکړ له تر لمانځـه وروسته خلکو عرض وکـړ . یا رسول الله ﷺ تا سو یوه سجده ډیره اوږ ده کړه مونږ ګومان وکړ چې کومه غیر معمولی پېښه را منځته شوی ده او یا په هغه وخت کې وحی نازلیدله . پیغمبر(صلعم) و فرمائل له دغو دواړو خبرو ځنې یوه هم نه وه پېښه شوی زما زوی ما ته را پښا شوی و . ما له غوښتل چې و یې ګورم خوم . همدغه ماشـوم دی چې نړیوال یې د رسول الله ﷺ د لمسی ، د فاطمی دزړه ټوټه او د کربلا شهیـد حضرت امام حسین (رض) په نوم پیژنې .

یو ځل امیرالمؤمنین حضرت عمر فاروق (رض) خلکو ته د غنیمت مالو نه ویشل پدی - وخت کې یې حضرت امام حسـن (رض) او حضرت امام حسیـن (رض) د واړو وړونو تـه لس ، لس زره روپې ورکړی عبدالله بن عمر (رض) اعتـراض وکړ او وې ویل چې ما تر ټولو د مخه اسلام قبول کړی دی او هجرت سی هم کړیدی سـره لدی هم تا سو هغوی دواړو ته تر ما زیـا ته بر خه ورکړه .

حضرت عمـر فاروق (رض) د خپل زوی پـه دی خبره خو را زیات خفه شـو او وې فرمایل : عبدالله - آیا ستانیکـه ددوی دنیکه پشان دی ؟ ستا مور ددوی د مور پشان ده ؟ ستانیا د دوی دنیا پشان ده ستا ما ګان ددوی د ما ما ګانو پشان دی ؟ ستا تر ور د دوی د تر ورګانو پشان ده ؟ ستا ټره د دوی د تره پشان دی ؟

وا وره ! د دوی نیکه رسول الله ﷺ دی ، مور یې فاطمـه (رض) ده ، نیا یې خدیجه (رض) ده ، ما ما یې د رسـول الله ﷺ زوی ابراهیم (رض) دی ، تر ورګا نی

تحذیر یکی از اصول تربیه ....

(لا تدرکه الابصار وهو یدرک الابصار وهو اللطیف الخبیر) .

(لیس کمثله شیئ وهو السمیع البصیر) .

(و جعلوا له من عباده جزء ان الانسان لکفور مبین) .

(لقد کفر الذین قالوا ان الله هو المسیح بن مریم) .

آنانیکه میگویند خداوند سوم سه ذات است کافر ، گمراه و گمراه کننده هستند . چنانچه خداوند گوید :

(لقد کفر الذین قالوا ان الله ثالث ثلاثة) .

کسانیکه به خداوند نسبت اولاد مینماید کافر و گمراه هند . زیرا خداوند میفرماید :

(وقالوا اتخذ الرحمن ولداً ولقد جئتم شیئا اذا تکاد السموات یتفطرن منه وتنشق الارض وتخر الجبال هداً ان دعوا للرحمن ولداً وما ینبغی للرحمن ان یتخذ ولداً) .

عناصریکه خدا را به صفتی موصوف می سازید که لایق شان پروردگار نبوده باشد کافر و گمراه خوانده می شود چنانچه خداوند گوید : (لقد کفرالذین قالوا ان الله فقیر ونحن اغنیاء) .

(و قالت الیهود ید الله مغلولة غلت ایدیهم ولعنوا بما قالوا بل یداه مبسوطتان) .

این بود قسمتی از نمونه های مرتد شدن که دارندگان این عقائد و مفکوره ها داشتن همین طرز تفکر از اسلام خارج و در عماق چاه ضلالت ، کفر ، الحاد و زندقه سقوط مینمایند . . حضرت محمد صلوات الله علیه و سلامه از فتنه ها و تحولات انحرافی عصریکه در آن ما بین صبح و شام تاریکی ارتداد بر اذهان و عقائد مردم مستولی میگردد مسلمانان را تخویف داده و ایشان را به سبقت و مبادرت و التزام اعمال صالحه تشویق کرده تا خود را از تلاطم امواج تباه کن دهریت و ارتداد در محوطهٔ نیرومند ایمان مصون نگهدارند و بدینوسیله و سائل نجات خویش را از گزند لخشیدن و فرور فتن در لجنزار کفر و رنگ آمیزی در خم کثیف و ملوث ارتداد فراهم آورد . . آنحضرت (صلی الله علیه وسلم) میفرماید : (با در وا الی الا عمال الصالحة فانه سیکون فتن کقطع اللیل المظلم لیمسی الرجل مؤمناً و یصبح کافراً و یصبح مومنا ولیمسی کافراً یبیع دینه بعرض من الدنیا قلیل . .) رواه الطبرانی و ابن ماجه: بسوی اعمال صالحه تلاش کنید زیرا عنقریب فتنه های مانند طبقه های تاریکی شب یکی پی دیگری تهاجم آورد شخصی صبح مسلمان شب کافر صبح مسلمان میگردد . دین را به اندکی از متاع دنیا میفروشد .

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب) .

خدایا ! بعد از آنکه هدایت خود را شامل حال ما ساختی ، ما را از سوی خود از سایهٔ الطاف رحمت خویش مورد عنایت قرار ده زیرا تونی منبع فیض وجود و عطا و بخشش . آمین یا رب العالمین .

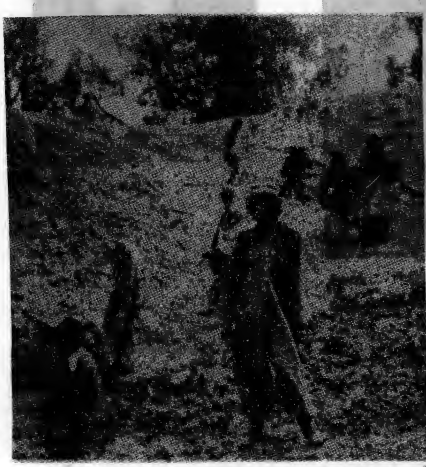

ترضی عنك الیهود ولا النصاری حتی تتبع ملهم .

(البقرة : ۱۲۰)

وحدت ویکپارچگی....

ترجمه و توضیح :

۱- از یهود کسانی اند که کلمات «کتاب آسمانی» را از جای شان تغییر میدهند ؛ (و امانتیکه از جانب خداوند برای شان سپرده شده به عوض اینکه به آن عمل کنند دست به خیانت آن میزنند : رویهمرفته کسانیکه در توجیه آیات قرآنی ؛ از آنجاییکه منافع مادی و معنوی شان را در جهت ثروت و ریاست بر آورده میسازد ، دست میزنند و بدینوسیله خود شان را در انظار مردم «پابند به قرآن» جلوه میدهند ــ بحکم قرآن در ردیف کسانی اند که دست به تحریف غیر مستقیم «کتاب الله» زده اند) .

۲- آیا هر گاه بستند پیمانی را ، بر انداخت (و شکست) آن را گروهی از ایشان ؟ (بلی ! این کار را کردند و علاوه بر این) اکثر ایشان به خدا و رسول او ایمان نمی آرند .

۳- (از خاصیت یهود است که کتاب خدا (ج) «تورات» را تغییر میدهند و طبق خواسته و دلخواه شان چیزی در آن مینویسند ؛ سپس میگویند ــ این از جانب خدا (ج) است ــ حال اینکه آن گفتهٔ خدا (ج) نه ؛ بلکه ساخته و بافتهٔ دست و دماغ آن ها است ــ که بدین ترتیب بر خدا دروغ میگویند و آنها میدانند (که ما بر خدا (ج) دروغ گفتیم) .

٤- و سخنان سخر (نیشدار و کنایه های غرض آلود که از عمق و ریشه های عناد شان با مسلمانان حکایت میکند) میگویند کسانی را که مؤمن اند !

٥- آرزو داشتند طائفه‌یی از اهل کتاب که شما را «گمراه» سازند و گمراه نمیسازند مگر خویشتن را و آنها نمیدانند (که تلاش در جهت گمراهی شما آنها را به کفر و عصیان و زیادت سرکشی از اوامر الهی میکشاند) .

٦- و برای فساد در زمین تلاش میکنند و (حال آنکه) خدا دوست نمیدارد مفسدین را .

۷- و گروهی از اهل کتاب ، بین خود شان گفتند : آنچه که بر مؤمنان نازل شده است ــ از طرف روز به آن ایمان آرید و در آخر روز به آن کافر شوید تا ایشان (در تردد و شک افتیده از اسلام) برگردند .

«.... در خلال افشاگری موقف منافقان اشاره‌یی را میبینیم که به شیاطین آنها شده از سیاق این سوره (سوره بقره) و حوادثیکه در سیرت رسول اکرم ﷺ بوقوع پیوسته ، دانسته میشود که مراد از این همانا یهود است و در آیات بعدی جمله های شدید و افشاگری های بیشتری درمورد آنها بعمل آمده ؛ خلاصه موقف آنها در برابر «دعوت اسلام» از این قرار است : یهود نخستین طایفه یی بود که در مدینه با دعوت اسلام بر خورد نمود ، این بر خورد عوامل متعددی داشت ، یهود در «یثرب» به علت اینکه آنها از اهل کتاب بودند درمیان امیان عرب (آوس و خزرج) مرکزیت ممتازی داشتند، گرچه مشرکان عرب دین آنها را قبول نکرده بودند اما آنها را بعلت آنکه اهل کتاب بوده نسبت بخود عالم و دانشمند میدانستند ، اختلاف میان (آوس و خزرج) شرایط مساعدی را برای یهودان آماده میساخت . چون اسلام آمد همهٔ این شرائط مساعد از آنها گرفت : اسلام کتابی را با خود آورد که تورات را تصدیق میکرده وهدایاتش تعلیمات آنرا تحت الشعاع قرار داد ، گذشته از این اسلام آن

تفرقه وجدایی را که درمیان (آوس و خزرج) بود از بین برد ، یهودان پیوسته از ادامه و تشدید این اختلافات استفاده کرده و با مکر و حیله آنرا دامن میزدند ، آیین نجاتبخش اسلام اختلافات را از بین برد و دو دشمن دیرین اوس و خزرج را باهم در یک صف واحد و فشرده قرار داد ، و از آن روزگار به بعد بنام مهاجر و انصار یاد میشدند ، رسول اعظم اینها را باهم متحد گردانیده و از ایشان جامعهٔ فشرده و حلقهٔ متحد و مستحکم تشکیل داد که بشریت پیش از آن شبیه آنرا علی الاطلاق بیاد نداشته و ندارد .

یهودان گمان میکردند که آنها قوم برگزیده اند که خدا (ج) آنها را نسبت به دیگران برتری بخشیده است و صاحب کتاب و رسالت انحائی اند لذا انتظار داشتند که پیغمبر واپسین نیز از جمله آنها مبعوث خواهد شد ، چون پیغمبر از میان عرب مبعوث شد توقع داشتند که دعوت او متوجه آنان نخواهد بود ، و فقط مربوط به امیان عرب است و چون دیدند که پیش از دیگران دعوت متوجه آنها است چه ایشان به علت اینکه از اهل کتاب و نسبت به مشرکان بحقانیت این رسالت آشناتر و بقبول آن شایسته تر اند ، این جا است که انگیزه عصیان و سرکشی در آنها تحریک میگردد و توجیه دعوت را جالب خود اهانت میدانند آنگاه با پیامبر به شدت حسد ورزیده یکبار این حسدوقتی تحریک شد که دیدند خداوند (ج) او را به صفت پیامبر آخرین برگزیده ـ و کتاب آسمانی برایش نازل کرد . پس اینها حسادت کردند در حالیکه در حقانیت او هیچ شکی نداشتند ، بار دیگر این حسادت وقتی اوج گرفت که میدیدند پیروزیهای چشمگیر و حیرت آوری در مدینه یکی بعد دیگر برایش دست میدهد . علاوه بر این عامل دیگری نیز وجودداشت که باعث تحریک کینه و عداوت آنان میگردید ، این عامل همان احساس خطری بود که بعد از تشکیل جامعهٔ اسلامی در مدینه احساس میکردند ؛ اینها که رهبری عقلی و اجتماعی مدینه و اداره تجارت را به دست داشتند و با کمال آزادی به سود خواریهای ظالمانه میپرداختند ، بعد از ظهور جامعهٔ اسلامی احساس انزوا نمودند و همهٔ این منافع و موفقیت های خود را از دست دهند و یا دعوت اسلام را بپذیرند و در جامعه نوین ذوب گردند ، این هر دو اختیار برای آنها تلخ و قابل تحمل نبود روی این انگیزه ها و عوامل یهودان با اسلام بر خورد نموده و در برابر دعوت اسلامی موقف دشمنانانه (و منافقانه) گرفتند . . . .(۱)

۸- و حق را با باطل نیامیزید و حق را نپوشید و شما میدانید (که این کار را میکنید) در توضیح این آیهٔ شریف در آیهٔ (۷۰) سورهٔآل عمران چنین ذکری بعمل آمده است :

ای اهل کتاب ! چرا حق را با باطل خلط میکنید و حق را میپوشید و حال آنکه شما میدانید (که این کار را میکنید این کردهٔ شما خلاف اوامر الهی بوده مستوجب عذاب دنیا و اخرت شماست).

توضیح : مناسب میدانم که در معنی این آیت شریف و توضیح بیشتر آن که بر عادات منافقانه و غیر اسلامی یهود شاهدی میدهد ، آیه‌های (۹ . ۱) و (۱۶۰) سوره البقره را ، باوجود مقدم بودن آن از اصل موضوع ، ذکر و توضیح نمایم ؛ تا از یکسو روشن شود که یهود تا چه اندازه نفاق را رشد بخشیدند و از سوی واضح گردد که تبارز این صفت در هر دوره یی از ادوار تاریخ بمثابه صفت

۱- در سایه های قرآن سوره بقره ۱-۶۲ تالیف استاد سید قطب و ترجمه استاد برهان الدین ربانی .

یهود ؛ در هر کسیکه باشد تلقی گردیده . حکم قرآن همهٔ قرون و انسانها را شامل میگردد :

ان الذین یکتمون ما انزلنا من البینات والهدی من بعد ما بیناه للناس فی الکتاب اولئك یلعنهم الله ویلعنهم اللاعنون ؛ الا الذین تابوا واصلحوا وبینوا فاولئك اتوب علیهم وأنا التواب الرحیم .

معنی اجمالی :

کسانیکه آیات بینات نازلهٔ خداوند (ج) را مخفی میدارند و غرض کدام هدف شخصی از آن انصراف میورزند و دلائل واضحی بلکه دلالت برصدق نبوت حضرت محمد ﷺ میکند اظهار نمیدارند از نبوت وی منکر میشوند وقصداً وعمداً امر بشارت آمدن رسول ﷺ را که در تورات مذکور و مکتوب است از مردم میپوشند و درکتمان آن سعی میورزند و با وصفیکه قرآن کریم از آنها چنین یاد میکند : «الذین یتبعون الرسول النبی الامی ؛ الذی یجدونه مکتوباً عندهم فی التوراة والانجیل» آنها کاتمین اوصاف رسول الله ﷺ بشمار میآید ، احکام دینی را به ملعبه گرفته ، تورات و انجیل را که کتاب های بر حق آسمانی اند تحریف میکنند ؛ مستحقین طرد و ابعاد از رحمت خداوند و مستوجبین لعنت فرستادن ملائکه و مردم و همه چیز شناخته شده ، دوری رحمت خداوند را در دو جهان کمایی میکنند ؛ ولی آنانیکه از این امر شنیع توبه نمودند و بخدا رجوع کردند و دست به انجام اعمال صالحه زدند و ایمان به نبوت محمد ﷺ آوردند و چیزی را که خداوند (ج) به انبیاء علیهم الصلاة والسلام فرستاده است واضح داشتند و از پوشیدن و عدم اظهار آن ، دست بردار شدند ؛ کسانی اند که خداوند (ج) بمهربانی خاصش بر ایشان بازگشته و آنها را زیر فیضان رحمت خود گرفته ، گناهان شان را مغفرت و بخشش میکند و خداوند (ج) خیلی «باز گردنده به رحمت» بر بندگان خویش و بر آنها خیلی مهربان است .

آیا این آیهٔ شریف تنها در خصوص احبار(دانشمندان) یهود و نصاری مشتمل می‌گردد ؟

آیهٔ کریمه یکه در شان احبار یهود و علماء نصاری نازل گردیده است ولی معنی از ایشان رابیان میدارد که صفات حضرت محمد ﷺ را میپوشیدند و از اظهار آن بمردم خود داری میکردند ، ولی در حکم عام این آیه متبرکه ، همهٔ آنانیکه احکام شریعت را مخفی میدارند ، در برابر ظلم و استبداد مستبدین و زمامداران لجام گسیخته ، باوجود داشتن علم و متوصف به صفات عالم مؤمن و مسلمان ، مهر سکوت بر لب مینهند و در احراز مواقف مصلحت جویانه و ساز شکارانه سعی میورزند ، شامل گردیده . حکمی که از جانب خداوند متوجه علمای یهود و نصاری است ، متوجه آنان نیز است :

ابو حیان (رح) گوید : «غالب این است که عموم آیت در شان کاتمین بوده ، و دربارهٔ مردم خاص و کتاب خاص ؛ گرچه این آیت در مورد خاصی نازل شده است ولی هر آنکه داسته ، «حکمی» «مسأله‌یی» از دین خدا (ج) را بپوشد و از اظهار آن کتمان نماید ، در حکم این آیت شامل میگردد؛ چه به نشر و اشاعت دین ضرورت است و این امر در قول حضرت رسول الله ﷺ واضح گردیده، جاییکه میفرماید : «کسیکه از دانشی (حکمی مسأله یی شرعی) پرسیده شود و در مقابل ، جواب نگوید و آن را دانسته کمان نماید ، در روز رستاخیز توسط قیزهٔ آتشین «قیزه» میشود .... (دهنش را «قیزه» میکنند و به پس و پیش کردن ، بواسطهٔ ملائک عذاب به سوی جهنم کشانده میشود)(۱).

۱- تفسیر روائع البیان محمد علی الصابونی

کتمان حق چه به منظور حمایه منافع شخصی باشد و چه غرض پشتیبانی مصلحت های ساز شکارانهٔ کدام گروه سیاسی ، عامل آن در منطق اسلام مجرم شناخته شده ... و مستحق سزا و جزایی است که قرآن بر آن حکم میکند ؛ چه رسد به اینکه «افراد مؤمن»(!!) آواز های حق طلبانه را علیه خود پنداشته و در خفه ساختن آواز های حق طلبانه دم جدوجهد نمایند و برای هموار سازی راه های رسیدن به مطامع پست مادی به زور و اکراه توسل جویند و به اصطلاح ، رقیبان سیاسی شان را به زانو در آورده از خداوند (ج) مسألت میداریم که از این امر شنیع و عمل یهودان و منافقین ، ما و سایر مسلمان جهان را نگهدارد و استعدادی را در نهاد و ضمیر ما زنده سازد که حق بگویم و حق بپویم بحق زنده‌گی کنیم و بحق بمیرم .

برادر علی احمد شهید فرزند ملک جلات مسکونه قریه للندر وشوالی چهار دهی ولایت کابل در یک خانواده دین دوست حشم به جهان کشود شهید مذکور در سال ۱۳۵۸ به جهاد مسلحانه شروع نموده ، در اثر بمباردمان وحشیانه روس همراه با یک طفل خویش بتاریخ ۱۳۶۳-۱۱-۱۶ به درجهٔ شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

محمد سلیم شهید : له هغی ورځی چی د حق پالونکو مؤمنو افغانی مسلمانانو او سړیخورو وحشی سروخرسانو تر منځ وسله وال کشمکش منځ ته راغلی ترلنه د افغانستان ننګیالی او مؤمن مسلمانان د خپل دین او وطن پرننګ ځانونه قربانوی او دا د قربانی لړۍ به تر هغی جاری وی ترڅو چی ننګیالیو مسلمانانو اصلی حقوق تر لاسه کړی نه وی.

د دی لړۍ له قربانیانونه یوهم محمد سلیم شهید د محمد عمر نعمان زوی د لغمان ولایت د مرکز د مریم کوړه د کلی اوسیدونکی دیر تکړه او زړور مجاهد و په ۱۳۴۲ هـ ش کال د پرنۍ سترګی پرانستی ، د روښان په لیسه کی ئی په زده کړه حاصله کړه او په ۱۳۶۱ هـ ش کال ئی د سړو روسانو په مقابل کی مقدس جهاد پیل کړ بالاخره په ۱۳۶۱ هـ ش کال د شهادت لوړی هیلی ته ورسید ، انا لله وانا الیه راجعون

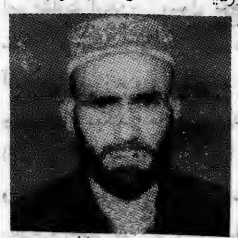

محمد عمر خان شهید : د نعمت الله خان زوی د کنړ ولایت د نارې علاقه داری د چهره گل اوسیدونکی پیژ تکړه او زړور مجاهد و د سلحد ژړیم د منځ نه راتلو سره سم ئی مقدس وسله وال جهاد پیل کړ د خپل جهادی ژوند په جریان کی ملحد حکومت ته زیات زیانونه واړول بالاخره په ۱۳۶۳-۶-۲ هـ ش نیټه په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

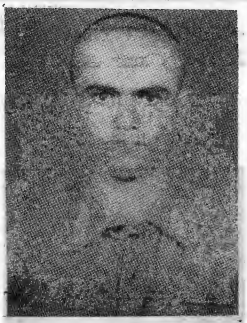

محمد علم خان شهید فرزند قوت خان مسکونه قریهٔ رئیس توغان در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود این مجاهد دلیر بعد از کودتا ننگین ترهٔ کی به جهاد مسلحانه می پردازد و مدت شش سال نبرد حق را بر علیه باطل تداوم می بخشید وی در فتح علاقه داری ها و ولسوالی رول مهم داشت بالاخره در ماه سرطان ۱۳۶۲ همراه با ۲۱ تن از همرزمانش توسط روسهای وحشی به شهادت می رسد روحش شاد باد .

انا لله وانا الیه راجعون

بازگل شهید فرزند پردل خان مسکونه مرکز بغلان دریک خانواده متدین دیده به جهان کشود از جمله مجاهدین دلیر و شجاع بود که چندین بار ذریعه جلادان حکومت ملحد به زندان اعزام گردید بعد از سپری شدن مدت زیاد رها شد و بعداً نا اگاهانه توسط غلامان ماسکو دستگیر و به تاریخ ۱۲ - ٤ - ۱۳۵۹ به درجه رفیع شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالباسط شهید فرزند عزیز الله در یک خانوادهٔ متدین و دین دوست چشم به جهان کشود شهید مذکور از جملهٔ مجاهدین دلیر بود که بعد از کودتای ننگین ترهٔ کی دست به جهاد مسلحانه زده بالاخره در سال (۱۳۶۲) در یک نبرد رویارویی با دشمن به درجهٔ رفیع شهادت نائل آمد روحش شاد باد .

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالاحد شهید :

د حق دین پیروی یسوه داسی لاره ده چې حق به دخپلو پیروانو نه د اخلاص او صفا غوښته کوی او د حق پیروان به خپل اخلاص او صفا که د سرپه داو د وینو په تو یولوی هم وی ریښتنی نیت ښکاره کوی . او تر هغو به د حق د منځ ته را وستو کوښښ کوی ترڅو چې حق پرځای یوالو خپل واقعی سلطه قایمه کړی نه وی . ښکاره ده چې حق اخستل کیږی او ور کول کیږی نه . نود حق اخستل د سر په بیعه که هم وی باید واخستل شی .

د افغانستان د ننګیالیو مسلمانانو آزادی غوښتنه هم یوه حقه مطالبه ده چې له شیرو کالو را پدیخوا ننګیالی مسلمانان د خپلو سرو نو په داو کولو د حق اخستلو لپاره لګیادی قربانی ورکوی او داد قربانی لړی به که خدای (ج) کول تر هغو جاری وی ترڅو

چې پ خپل حقه حقوق ټرلاسه کړې نه وی . د دی لړی له قربانیانو نه یوهم عبد الاحد شهید د لغمان ولایت د الیشنګ ولسوالی د «ده مسلم» قریې او سیدونکی وپر تکړه او زړور مسلمان وُ .

د خپل اسلامی فعالیت پیل پې د سلحدینو په زړه کی دیوی پوستی له کارکو ونکو سره شروع کړه . ځکه موده وروسته پې خپلو مجاهدو ورنو ته یوسیټ مخابره اواته میله کلاشنکوف تسلیم کړه . د ۱۳۶۲ کال په او اخروکی دلوړی خُپل لپاره پاکستان ته مهاجر شو او د ۱۳۶۳ هـ ش په اوایلوکی دجهاد تاوده سنګرته دالیشنګ جبهی ته د خپل اسلامی مسؤلیت د رفع کولو لپاره ولاړ په لږوخت کی د مجاهدینو په منځ کی د ښه شهرت خاوند شو . بالاخره په ۱۳۶۳-۵-۶ هـ ش نیټه په یوه مخامخ نیټه کی د شهادت پر لوړه هیله بریالی شو . اناالله وانا الیه راجعون .

شهید محمد اکرم پسر خایسته ګل مسکونه ولسوالی قره باغ ولایت کابل که در یک خانوادهٔ متدین چشم به جهان کشود بعد از کودتای ننګین ترهٔ کی

نه جهاد مسلحانه پرداخت و در یک برخورد خونین با قوای کفر در منطقه سه درخت بتاریخ (۱۶) جوزا بتاریخ ۷ ماه رمضان به درجهٔ رفیع شهادت نایل گردید .

. عوض محمد شهید فرزند عبدالحکیم

و غلام سرور فرزند محمد رنجبر دو مجاهد در خانوادهٔ مسلمان دیده به جهان کشوده بعد از کودتای خونین آرام نه نشسته به جهاد مسلحانه می پردازد و بالاخره در یک نبرد رویا روئی با دشمن همراه با (۲۱) تن از همرزمانش داعی اجل را لبیک گفتند و به درجهٔ رفیع شهادت نائل گردیدند .

انا لله وانا الیه راجعون

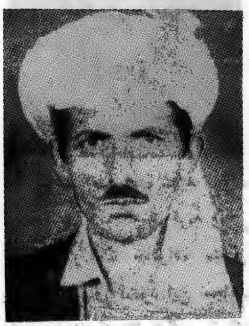

. ظاهر الدین شهید د ملک نجم الدین زوی د پکتیا ولایت د سید کوم ولسوالی د عثمان خیلو د کلی اوسیدونکی او د شهید رحیمی د حوزی ډیر تکړه او زړور قوماندان وُ دخپل جهاد په دوران کی پې زیات مجاهدان له منځه یو وړل بالاخره په ۱۳۵۹ هـ ش کال په یوه مخامخ نیټه کی وروسته له اته ساعت مقاومت د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

عبد الصبور شهید فرزند مولوی عبد الشکور مسکونه شورآب ولسوالی ده سبز ولایت کابل در خانواده متدین و دین دوست دیده به جهان کشود تعلیمات دینی خویش را از پدر بزرگوارش حاصل نموده و بعد از تهاجم روسهای اشغالگر به جهاد مسلحانه می پردازد بعد از مدت پنج سال جهاد مسلحانه در یک نبرد خونین همراه با پدرش جام شهادت را نوشید. انالله وانا الیه راجعون.

ملا محمد ابراهیم شهید ولد مولوی صاحب «هوتک» ساکن ولایت غزنی میباشد، هنگامیکه در افغانستان علیه روسها جهاد شروع شد به جهاد مسلحانه آغاز کرد و سر انجام بتاریخ ۱۲ - ۹ - ۱۳۶۲ مورد هجوم قوای دشمن قرار گرفت و به شهادت رسید. انالله وانا الیه رنجعون.

محمد زمان شهید د مهد دین زوی د لنگر هار ولایت دخوگیانو د بر ولسوالی او سیدونکی په یوه متدینه کورنی کی زیږیدلی و. نوموړی خپل تحصیل د ملک یا رد هوتک په لیسه کی ترنهم ټولگی پوری سرته ورساوه، کله چی کمونیستان قدرت ته ورسیدل نو محمد زمان په مسلحانه جهاد پیل وکړ او بلاخره د ۱۳۶۱ کال د وږی په (۱۷) نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید. ارواح دی شاده وي، انالله وانا الیه راجعون.

شهید سلام الدین فرزند فیض محمد خان در سال ۱۳۴۴ در قریه بالاده اوریا خیل ولسوالی پغمان ولایت کابل در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود موصوف تحصیلات ثانوی خویش را در لیسه خواجه مسافرتا به صنف دوازده هم دوام می داد که رژیم کمونستی رویکار شد بعد از رویکار شدن رژیم کمونیستی به جهاد مسلحانه می پردازد و مدت چهار سال بر ضد کمونستهای بی شعور مردانه وار می رزمد بالاخره بتاریخ ۱۷ - ۹ - ۱۳۶۲ به عمر (۲۰) سالگی در یک نبرد با روسهای وحشی به درجه رفیع شهادت نائل می گردد.

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالاقا شهید ولد عطا محمد باشنده قریه که بانان ولسوالی کوهستان ولایت پروان در یک نبرد رویا روی با دشمن شهید شد. انا لله وانا الیه راجعون

خونینین کفنان راه حق

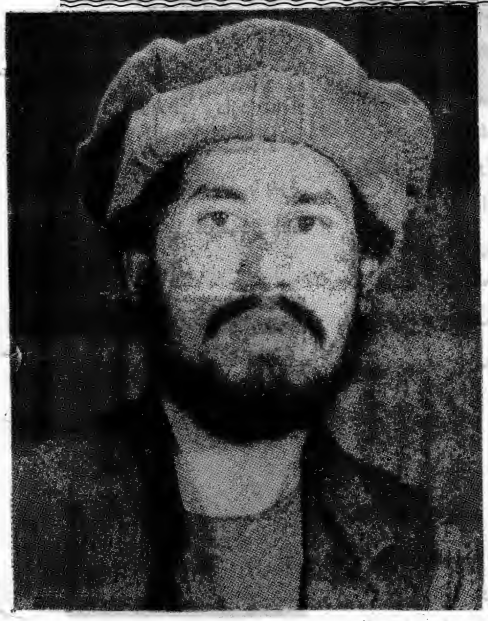

خلص سوانح شهید عتیق اله «فروغ»

بسم الله الرحمن الرحیم

شهید عتیق اله «فروغ» ولد حاجی غلام محمد در سال ۱۳۳۸ در قریه پادشاه جان قاریکه قند ولایت بغلان در یک فامیل متدین و خدا پرست چشم به جهان کشود. و تحصیلات ابتدایی و متوسط خویش را در لیسه قاریکه قند ولایت بغلان به اکمال رسانیده جوان متفکر و خدا پرست بود وی در عهد رژیم های فرتوت ظاهر شاهی و داود شاهی به جنبش پر افتخار اسلامی شامل شد. مردم مسلمان و متدین ولایت بغلان از احسانات و شهامت موصوف قدردانی نموده و سخت آرزو مندآن بودند که همیشه حقایق را از زبان وی بشنوند همین بود که در سال ۱۳۵۷ با بمیان آمدن حکومت دست نشانده روس و با بقدرت رسیدن تره کی سفاک ساحه زیست و مبارزه بروی تنگ و تنگتر شد. بعد از سپری چند وقت امر دستگیری اش صادر گردید از اینکه کمونست ها خواستند موصوف راضمن دستاویزی که بتوانند در برابر مردم به مخرب و منحرف بودنش دلیل آورند دستگیر نمایند و به این منظور فرصت شماری مینمودند تاوقتیکه بتاریخ ۱۲-۹-۱۳۵۷ از ظلم کمونست ها فراری شده و در پهلوی دیگر برادران مسلمان در اندراب قرار گرفت. بعد از سپری چند وقت عازم پشاور گردید و مدت کثیری را در پشاور در پهلوی دیگر برادران مجاهد خود و وظیفه که از طرف برادران مجاهد بقوی سپرده شده بود به بسیار کمال جوانمردی واسلام دوستی به انجام رسانیده و واپس بتاریخ ۱۴-۵-۱۳۵۸ به جبهه اندراب تشریف برد و تقریباً مدت دو سال جهاد مسلحانه را در اندارب به کمال شجاعانه سپری نموده و بعداً در اخیر سال ۱۳۵۹ به بغلان تشریف آورد، و در جریان انقلاب اسلامی جهاد خستگی نا پذیر را علیه کمونیزم نموده و تعداد کثیری دشمن را در هر نبرد و پیکار ازبین برده است. و بتاریخ ۲۹-۱-۱۳۶۲ در یک عملیات رویا رویی در حصه کو کچنار ولایت بغلان بعد از

بین برد تعداد کسیری از دشمن خودش دلیرانه جام شهادت را نوش کرده وجان شرین خودرا به جان آفرین سپرد روحش شاد و گرامی باد . انالله وانا الیه راجعون .

تورگل شهید یکی از مبارز ترین چهره های

ولایت بغلان حوزه بغلان صنعتی می باشد . ملا تورگل در چندین جنگ ها اشتراک کردند و بالاخره بتاریخ ۱۳۶۱-۲-٤ در یک شب خون ناگهانی که بالای ان صورت گرفت شهید شد . درین ضمن سخیداد خان جان شهید ، عبدالرسول ، تورکی ، محمد سالار ، عبدالمحمد ، میر احمد خان نیز بدرجه رفیع شهادت رسیدند . (انا لله وانا الیه راجعون)

برادر مجاهد و مبارز سنگر شکن کفر و طوغیت ، مشعل فروزان توحید مولوی صاحب عبدالقیوم فقیر فرزند مولوی صاحب عبدالرزاق (در قریه سرخ پولغین ولایت کاپیسا دیده به جهان کشود . تحصیلات عالی خویش را در رشته علوم ، فقه ، صرف - نحو - منطق - حکمت ، روحیات علم طب ، ریاضیات ، و میراث در مناطق علم پرور - پنجشیر نگاب - کوهدامن - لوگر - ننگرهار و لغمان بپایان رسانید ،

با احتتام دولت قصیر المدت داؤدی که طعمهٔ دست اجنتان خلق و پرچم گردید و برسر اقتدار شدن مزدوران کریملن عدهٔ کثیر از جوانان - روشن فکران و رسالت داران از جمله مولوی عبدالقیوم نیز در مجلس پلخرخی و کشتارگاه انسان زندانی گردید . بعد از مشقات و شنکجه های جلا دان نجات یافته شباشب خود را در منطقهٔ بولغین رسانید. مولوی صاحب که آمریت عمومی کاپیسا را به عهده داشت مدت پنج سال متواتر را در سنگر گرم جهاد با اشتراک برادران زبرده سپری نمود .

در یک عملیات وحشیانه زمینی و هوائی دشمن وضع خونین و در گیری متقابل برادران مجاهدش که به نام های عبدالباقی و عبدالقدیر با تمام هستی و زندگی - خانه - مال - و اجناس باغ وزراعت در سال ۱۳۵۹ از دست داده و خود شان با صبر و همت بلند مبارزه خود را شدت بخشیدند تا اینکه در یکی از روزها به اثر بمباردمان نا جوانمردانه و بیرحمانهٔ روس مرض درونی ضربان داخلی عاید حالش گردید و جودش را دایم دچار مشکلات گردانیده بود جهت تداوی در برج میزان سال ۱۳۶۱ وارد پشاور شد و بعد از یکسلسله عملیات جراحی در طول سپری شدن چهار ماه بتاریخ ۱۳۶۲-۳-۱۸ روز جمعهٔ بعد از دو بجه ظهر در ماه مبارک رمضان به عمر ٦۲ سالگی داعی اجل را

یې د رسول الله ﷺ لونې ، زینب (رض) رقیه (رض) او ام کلثوم (رض) دی تره یې جعفر (رض) بن ابی طالب دی او ټر ور یې ام هانی (رض) بنت ابی طالب ده».

ابن خلدون لیکی چې حضرت امام حسن (رض) او امام حسین (رض) په هغه لښکر کی هم شامل وو چې د مصر ټر فتح کولو وروسته د افریقا د نورو سیمو د لیولو لپاره ټر المغرب پورې تللی و طبری وا یې چې د حضرت علی (رض) دواړو زامنو د حضرت عثمان (رض) په خلافت کی د طبرستان په جهاد کی هم برخه اخیستې ده .

د حضرت عثمان (رض) د خلافت په وروستیو کی فتنی را پیدا شوی او باغیانو یې کور محاصره کړ ، حضرت امام حسین (رض) هم د هغه ځوانانو په ډله کی وچې ځانونه یې پټنګان کړی وود حضرت عثمان (رض) پر کور پیره ووا و د باغیانو مقابله یې کوله څو شر خوښوونکی د کور د شا لخوا را ننوتل او حضرت عثمان (رض) یې شهید کړ. حضرت علی (رض) پر دغه زړه در دوونکی پیښه له خپلو زامنو څخه ناراضه شو او وئی ویل: «چې ستاسی په موجودیت کی باغیانو څنګه دا جرأت وکړ» .

د حضرت علی (رض) د خلافت په موده کی امام حسین (رض) د جمل ، صفین او نهروان به جګړو کی د خپلې میړانی او زړور تیا جوهر ښودلی دی . په یوه جګړه کی دی مخکی شو او ناری یې کړی ، «هل من مبارز» (څوک شته چې زما مقابله وکړی) زبرقان اومی یو جګړه مار سړی را مخکی شو او پوښتنه یې وکړه: چې ته څوک یې ؟ ده ځواب ورکړ : زه حسین ابن علی (رض) یم زبرقان چې دا خبره وا وریده له نو ویې ویل : «زویه ته ښیرته لاړشه یوه ورځ سی رسول الله ﷺ لیدلی وپه یوه اوښه سپور (قبا) ته روان واو ته د رسول الله ﷺ په مخکی سپور وی ، زه نه غواړم چې له حضور (ص) سره پداسی حال کی مخا مخ شم چې لاسونه سی ستا په وینو سره وی» ،

عبدالرحمان بن ملجم په زهر جنه توره حضرت علی (رض) تپی کړه هغه حضرت امام حسین (رض) را وغوښت او ورته ئی وفرمایل: (تا سو دواړو ورو نو ته دا وصیت کوم چې دا الله (ج) تقوی غوره کړی ، له خلکو سره تل ښه کوی او د ظالمانو په مقابل کی له مظلومانو سره مرسته کوی .

« ای بنو عبدالمطلب : پام چې داسی ونکړی ! تا سو به دا ووا یې چې امیرالمومنین شهید شوی دی ، او د نهج اخیستلو په جوش کې به د نورو مسلمانانو وینه هم توی کړی ، زما له قاتل نه پر ته بل هیڅوک قتل نکړی » .

حضرت علی (رض) په دریمه ورځ شهید شو او خلافت حضرت امام حسین ﷺ ته پلاس ورغی او امیر معاویه ﷺ له خپل لښکر سره عراق ته را روان شو. حضرت امام حسین ﷺ د مسلمانانو د خپل مخې جګړې او وینې توئیدلو له امله له خلافت څخه لاس واخیست ، په همدی توګه امیر معاویه د نورو له لاسو هسی او ګډون نه پر ته د اسلامی هیوادونو مطلق العنان فرمانروا وتاکل شو .

پایله یوه ورځ له خوبه را پا څیده او د خپل پلار پر ځای د خلافت حق دا روګر څیده چې اوس په ملوکیت بدل شویدی . امیر معاویه هغه په خپل ژوند کی خپل وارث ګرځولی واو له خلکونه یې ورته بیعت اخیستی و . حال دا چې هغه د عیش او

لبیک گفته بجوار رحمت حق پیوست. انا لله وانا الیه راجعون.

امام الدین شهید فرزند حاجی ولی خان در ولسوالی اشکمش ولایت تخار در یک خانواده متدین و خدا پرست چشم به جهان کشود جوانمرد با شهامت بود که بعد از کمونیستی دست به جهاد مسلحانه زد و بلاخره در یک برخورد رویا روئی با دشمن با برادر دیگرش بقاء خان دار بیگ داعی اجل را لبیک گفته و به درجه رفیع شهادت نائل آمدند. انا لله وانا الیه راجعون.

ضابط عبد الفتاح شهید ولد عبد الاحد مسکونهٔ سالنگ ولسوالی جبل السراج قومندان قرارگاه اهنگری سالنگ. طور خدمتی در ولسوالی بگرام به جهاد مسلحانه بپرداخت که بالاخره بتاریخ ۷-۶-۱۳۶۳ ضمن برخوردیکه در قریهٔ دولت شاهی با روسها صورت گرفت به شهادت رسید. انا لله وانا الیه راجعون.

برادر مجاهد عبدالمنان شهید ولد عبدالطیف مسکونه قریه مدت خیل ولسوالی جبل السراج ولایت پروان بوده تحصیلات ابتدائی و ثانوی خویش را الی صنف یازدهم درلیسه جبل السراج ادامه داد، در سال (۱۳۵۸) هنگامیکه ارتش سرخ و خون آشام روسی میهن عزیز ما را تحت تهاجم قرار داد، وی با درک عمیق از اسلام عزیز بخاطر نابودی کامل استعمار سلاح بردوش گرفت و در عملیات متعددی شرکت نمود و چندتن از کفار بی دین را به جهنم فرستاد. بالاخره بعد از سپری نمودن چهار سال جهاد مسلحانه در مسیر راه حق مورد حمله بی رحمانه گروهی اوباش و فرو مایه قرار گرفته و به مقام رفیع شهادت نایل گردید. انا لله وانا الیه راجعون.

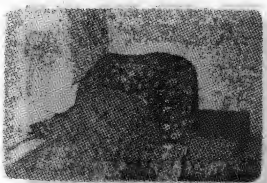

سید وکی شهید ولد عبد الله ساکن قریه دربن ولسوالی کمدیش مجاهد فعال گروپ چریکی بود که در نتیجه اثر انفجار مین ضدتانک به شهادت رسید. انا لله وانا الیه راجعون.

محمد محفوظ شهید: یکی از دلیران میدان نبرد بود و در

ولایت پروان ولسوالی کوهستان علیه روسها جهاد مقدس را ادامه میداد بالاخره در یک نبرد رویا - روی به درجه والای شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

میر آقا شهید : ولد سید حسین از ولایت پروان ولسوالی کوهستان قریه کاریزی مجاهد پر شور و دارای احساس پاک بود . در یک جنگ رویاروی باروسهای ملحد به درجه عالی شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

عنایت‌الله شهیدولدعبدالودود باشنده صفت الله خیلی ولسوالی کوهستان ولایت پروان بود که در یک نبرد رویا روی با دشمن ملحد به درجه رفیع شهادت نایل شد . انا لله وانا الیه راجعون

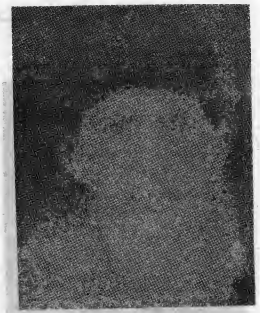

غلام حضرت شهید ولد غلام سخی باشنده ولسوالی کوهستان ولایت پروان بود که در یک نبرد رویا روی با دشمن کفر به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

. بسم الله شهید ولد عزیزالله یکی از مجاهدین دلیر راه حق بود . و در جبهه الصبح ولسوالی کوهستان پروان جهاد مینمود که در یک جنگ باقوای ملحدین به شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالمالک شهید ولد ملنگ باشنده قریه ده بالا علی ولسوالی کوهستان ولایت پروان از مجاهدین ورزیده حوزه الصبح بود . در یک نبرد رویا روی با دشمن ملحد به درجه عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

- شهید سید رحمن فرزند باز گل خان در یک فامیل متدین چشم به جهان کشود از مجاهدین دلیر و سرسپردهٔ بود بالاخره در یک نبرد رویا روئی با دشمن خون آشام به تاریخ ۲۲-۱۲-۱۳۶۲ داعی اجل را لبیک گفت روحش شاد باد. انا لله وانا الیه راجعون

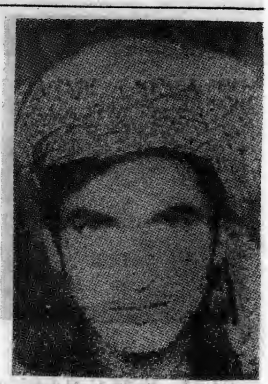

کریم خان شهید: د عصمت الله خان زوی په قام سید او د اسلامی یووالی له پاره تکړه مجاهد یو. خپله ډیره ښه مجاهد دولت سړه له زیاتو نښتو وروسته د شهادت لوړې هیلې ته ورسید. انا لله وانا الیه راجعون .

عبدالرحمن شهید ولد عبدالله خان یکی از مجاهدین دلیر را حق بود . این برادر ما باشنده قریه نو آباد ولسوالی کوهستان ولایت پروان بود ، وی در منطقه خویش علیه روسها می جنگید و بر علیه روسها نامبرده مردانه وار می تاخت بالاخره در یک جنگ رویا روی با دشمن ملحد جام شهادت را نوشید .

انا لله وانا الیه راجعون

اسد الله شهید مجاهد دلیر و هدفمند بود که در حوزه صبح ولسوالی کوهستان پروان ادامه جهاد میداد ، بالاخره در یک نبرد رویا روی با دشمن کافر به درجه عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

حضرت الرحمن «زرک» شهید د مدو زوی د پکتیا ولایت د سید کرم ولسوالی د کندر خیلو اوسیدونکی په قام توتا خیل او د زو کړی کال یې ۱۳۴۶ هـ ش دی . په اوه کلنی کی د سید کرم پد لومړنی ښوونځی کی شامل شو . د دهری حکومت له راتلو سره په ۱۳۵۸ هـ ش کال کی پاکستان ته له خپلی کورنی سره مهاجر شو او په همدی کال یی په مقدس وسله وال جهاد پیل وکړ . د خپلو مجاهدو وروڼو سره یی د ملحد دښمن پر خلاف په زیاتو عملیاتو کی برخه واخیسته بالاخره په ۱۳۶۳-۶-۵ هـ ش نښته په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

د شهید داد محمد

شهید ورور داد محمد د فقیر محمد زوی د پکتیکا ولایت د مقرب خیلو د کلی او سیدونکی په ۱۳۴۲ کال د علی بابا دلیسی په لومړی ټولګی کې شامل او په ۱۳۵۴ کال له لومړی لیسی څخه فارغ شو ، د اقتصادی ستونزو په اثر یې خپلو عالی

تحصیلاتو ته دوام ور نه کړ او د مشکل د رفع په منظور یې د دکانداری شغل څانته غوره کړ .

کله چې د ملحد رژیم کودتا مینځ ته راغله ، نومورې شهید د خپلو نورو مجاهدو ور ونو ترڅنګ د کفراو الحاد په مقابل کې په مقدس جهاد پیل وکړ .

په ۱۹ - ۱۱ - ۱۳۶۲ نیټه د بټرنی جبهې مجاهدینو او روسی غلامانو ترمینځ یوه سخته نښته وشوه چې دغې جګړې (دری ینم) ساعته دوام وکړ ، دښمن ته یې زیات مالی او ځانی تلفات واړول شول .

بالاخره د دی جګړې په ترڅ کې شهید داد محمد د شهادت لوړ آرمان ترسره کړ روح دی شاد وی . انالله وانا الیه راجعون.

عبدالقیوم شهید : د ګل غفور زوی د ننګرهار د هډې کلي اوسیدونکی دیر تکړه او زړور مجاهد ؤ ، ملحد رژیم سره له زیاتو جګړو وروسته په ۱۳۵۳-۲-۳۱ هـ ش نیټه د(۱۸) کال په‌عمر د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

برادر صوفی محمد انور شهید فرزند غلام ساکن اسلام قلعه پنجمری در یک خانواده مسلمان چشم به جهاد کشود از انقلاب اسلامی با پایمردی به مبارزه برخواست صوفی محمد انور مجهز به سیرت اسلامی بوده و در عملیات ضد روس و اجیران داخلی آش همیشه در قطار اول نبرد قرار می گرفت تا بالاخره در عملیات بالای اقامت گاه والی دست نشانده روس در بغلان به تاریخ ۷ - ۲ - ۱۳۶۳ به عمر ۲۷ سالگی به درجه شهادت نائل نائل گردید . انا لله وانا الیه راجعون

ګل محمد شهید : د محمد خان زوی به ۱۳۳۲ هـ ش کال د ننګرهار ولایت د ځنجاني حصارک د ولسوالی د ناور په کلی کی زیږیدلی دی . لومړنی زده کړه یې د خپلی ولسوالی په لومړنی ښوونځی کی او وروسته بیا د ننګرهار په لیسه شامل شو. په ۱۳۵۸ هـ ش کال د لیسی په لسم ټولګی کی ؤ چې د ملحد رژیم له خوا ونیول شو وروسته له شپږ میاشتی شکنجو د ملحدانوله پنجور اخلاص شو. له زندانه ر اخلاصیدو وروسته مجاهدینو په انقلابی سنګرونوکی یې د ملحدانو پر خلاف په وسله وال جهاد پیل وکړ . شهید ګل محمد خان خپل مقدس وسله وال جهاد ته په مختلو ځایونو لکه ننګرهار ، لغمان ، لوګر ، او پکتیا ولایتونوکی ادامه ورکوله .

شهید ګل محمد خان په ۱۳۶۳

ه ش کال د ځاځیو منطقی ته د خپلو مجاهدو وروڼو سره د قوماندان په صفت ولاړ او هلته یی په ډیر جرئت او زړور تیا سره د دښمن پر خلاف عملیاتوکی برخه واخیسته . بالاخره په داسی مهال چی دلوی اختر د مبارکو ورځو پیغامونه پر هر لوری خوریدل او د حضرت اسمعیل (ع) د بر یعنی قربانی زیری یی خلکو ته ورکاوه ، شهید گل محمد خان د شهادت په مینه مست د ځاځیو په چونیی دامی په جرئت جنگیده چی ملحد دښمن یی له زیاتی وار خطای سره مخامخ کړی ؤ . د ۱۳-٦-۱۳٦۳ ه ش نیټه د شپنی توری تیاری د رنا ځای نیولی ؤ ، ننگیالو مجاهدینو د کافر دښمن پر خلاف د جیښری اوازونو په بدر گه دښمنانوته سخت تلفات ورسول چی نا ځایه د دښمن له لوری د هاوان گولی راغله او شهید گل محمد خان ته یی د هغه وروستی ارمان دالهی قضاسره سم ورپه برخه کړ . انا لله وانا الیه راجعون

سید محمد کبیر «مهدی»

شهید : له زیښتینو ، بادرده او په ځان متکی مسلمانانو له جملی نه یوهم سید محمد کبیر «مهدی»

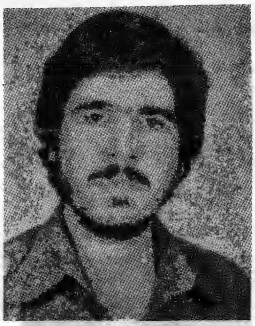

شهید دی چی په ۱۳٤۰ ه ش کی د وردگو د جغتو واسوالی د ساداتو په کلی کی زیږیدلی دی . په اوه (۷) کلنی کی د غازی محمد جان خان په شوونځی کی شامل شو او ورسره یی دینی زده کړه هم حاصله کړه د ملحد دژیم په منځ ته راتلو سره یی په عملی جهاد پیل وکړ او وروسته له څلور کاله عملی جهاد د عمر په (۲۲) کلنی کی د شهادت په لوړه هیله بریالی شو .

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالمنان شهید : برادر کهتر سید عبدالمنان شهید ولد عبدالنیوم از ولایت پروان واسوالی دوهستان ، قریهٔ کساب از مجاهدین دلیر ورزیده حوزه الضبح بود . در یک نبرد رویا روی با دشمن ملحد به درجه عالی شهادت نایل شد . انا لله وانا الیه راجعون

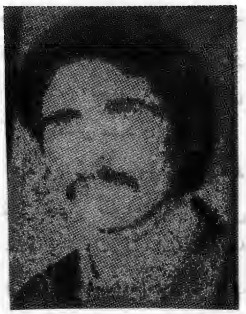

حمید خان شهید ولد عزیز خان باشنده خم زرگر واسوالی کوهستان ولایت پروان در یک نبرد رویا روی با دشمن کافر به درجه عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

ذکریا شهید فرزند عنایت الله مسکونهٔ خیر خانیه در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود بعد از تعاوز روسهای

وحشی در سال ۱۳۵۸ شروع به جهاد مسلحانه نمود و در سال ۱۳۶۰ با برادر کوچی قومندان حوزهٔ شمال بغلان به جهاد پرداخت وی یک مجاهد برده بار و متین بود بالاخره به تاریخ ۱۳۲۳-٤-۲۰ در حالیکه بالای پوسته دولتی عملیات می نمود جام شهادت را نوشید. انالله وانا الیه راجعون.

عبدالبصیر شهید فرزند عبدالمجید در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود بعد از کودتای ننگین ترهٔ کی دست بجهاد مسلحانه زده و مدت شش سال همراه با همرزمانش علیه قوای اشغالگر روس می جنگد بالاخره در یک نبرد رویا روئی با دشمن همراه با کاکا و اقاریش به درجهٔ رفیع شهادت نائل می گردد.

انا لله وانا الیه راجعون

شیر محمد شهید: د محمد صالح خان زوی د پکتیا ولایت

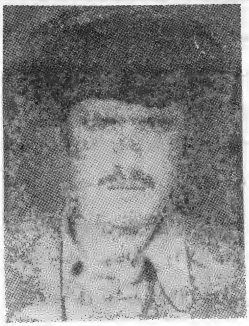

د خوست د لوی ولسوالی د منډوزیو په قام کی په ۱۳٤٤ هـ ش کال وزیږید. له وړو کتوبه د ښو اخلاقو خاوندؤ. د تره کی د ملحد رژیم په منځ ته راتلو سره په ۱۳۵۸ هـ ش کال مقدس جهاد پیل کړ. د خپل مقدس جهاد په جریان کی یی ډیر ملحدین د دوزخ ابدی کندی ته ورسول. بالاخره په ۱۳۶۲-۱۲-۱۱ هـ ش نیټه د ملحدینو د تجاوز په مقابل کی وروسته له سختی جګړی د شهادت لوړی درجی ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید مسجدی ولد خیر محمد مسکونه قریهٔ چین زئی ولایت ننګرهار در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود بعداز به میان آمدن حکومت کمونستی دست به مبارزه تبلیغاتی زده و بعد از تجاوز علنی آرتش سرخ دست به جهاد مسلحانه زد و بالاخره بتاریخ ۱۳۶۳-۳-۱۳ از طرف گماشتهگان روس به شهادت رسید. انالله وانا الیه راجعون.

محمد فاروق شهید: د محمد سرور زوی د جوز جان ولایت د ترناب کلی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ. د خپل مقدس جهاد په مهال یی دښمن ته زیات زیانونه واړول بالاخره په ۱۳٦۳ - ٦ - ۱۱ هـ ش نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

یکی از مجاهدین راه حق برادر گرامی شهید محمد موسی «نوری» فرزند ارجمند ملا عبدالله جان مشهور به عبدالکریم نوری امر عمومی ولسوالی حضرت امام صاحب در سال ۱۳۱۹ هـ ش در قریه شادی خیل ولسوالی اسد آباد ولایت ورداک در یک خانواده متدین و علم پرور چشم به جهان گشود. تعلیمات ابتدایی را تامن هفت سالگی از پدر بزرگوار خویش اموخت، و دیگر تعلیمات دینی رادر مدرسه خانقاه ولسوالی امام صاحب آموخت. بعد از آمدن کودتا ننگین هفت ثور نامبرده دست به جهاد مسلحانه زد و به صفت آمر ولسوالی حضرت امام صاحب ایفای وظیفه میشود. بتاریخ ۱۲ جدی سال ۱۳۵۸ ولسوالی امام صاحب را از سلطه ملحدین آزاد نمود. بتاریخ ۸ عقرب ۱۳۶۲ به حیث آمر جبهات اتحاد انتخاب و ایفای خدمت می نمود. بالاخره در یک نبرد رویا روی با دشمن به تاریخ ۲۳-۱-۱۳۶۳ در حصهٔ چار راهی ارچی با پنج تن همرا هانش جام شهادت را در عمر «۴۷» سالگی نوشید. انالله وانا الیه راجعون.

برادر عبدالودود شهید فرزند محمد عثمان ساکن قریهٔ کرمانی مربوط مرکز گردیز، به سن ۷ سالگی شامل مکتب تجربوی گردیز شد، برادرمذ کور هنوز متعلم صنف نهم بود که فاجعهٔ ۷ ثور رخ داد وی تواام با این فاجعه تحصیل را ترک و مدتی بعد اثر دلاشهای کمونستها مجبور به ترک وطن گردیده. راه در پیش گرفت. سپس در سال ۱۳۶۰ به جهاد مسلحانه دست زده که سر انجام بتاریخ ۲-۲-۱۳۶۳ به درجه عالی شهادت نایل گردید. انالله وانا الیه راجعون.

شهید ښایسته دین د مرحوم قمرالدین زوی دکندز ولایت د زرخیلو او سیدونکی، په ۱۳۴۱ کال بی په دی فانی نړی کی سترګی پرانستی، به ۱۳۴۷ کال کی په ښوونځی کی شامل اوخپل ابتدا یی تحصیلات یی تراتم ټولګی پوری سرته وساروه، دانیمه خوا ځوان د خپلی کورنی د مشرانوله خوا د دینی زده کړی د پاره هم وګمارل شو. د ثورله کودتا نه وروسته د مجاهدینو سره یوځای شو او په مقدس جهادیی لاس پوری کړ، په نتیجه کی دیوی نښتی په ترڅ کی چی له روسانو سره وشوه په شهادت و رسید، انالله وانا الیه راجعون.

محمد ظاهر شهید فرزند دوست محمد مسکونهٔ بهرام ګور شورچه بلخ در یک خانواده متدین چشم جهان کشود که مدت چهار سال جهاد مسلحانه

نمود بالاخره در یک برخورد با روسها به عمر (۲۰) سالگی به تاریخ ۲۲-۶-۱۳۶۳ جام شهادت را نوشید. انا لله وانا الیه راجعون.

شهید ضابط عبدالوهاب فرزند حاجی امان الله خان مسکونه ولسوالی نوزاد ولایت هلمند در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود تحصیلات دینی خود را از پدر بزرگوارش آموخت و تحصیلات ثانوی را درلیسه حزبی بپایان رسانید، بعد از کودتای کمونیسی شهید مذکور دست به جهاد مسلحانه زد و بالاخره در یک برخورد خونین که بین مجاهدین راه حق و مزدوران حلقه بگوش کمونیزم به وقوع پیوست ضابط عبدالوهاب نیز در سن (۳۵) سالگی بتاریخ ۱-۱-۱۳۶۳ به درجهٔ رفیع شهادت نائل گردید روحش شاد باد. انا لله وانا الیه راجعون.

برادر عبدالهادی شهید فرزند عبدالغفور در سال (۱۳۲٤) ه ـ ش در قریه حجت الله خیل پنجاه گلبهار مربوط ولسوالی جبل السراج ولایت پروان در یک خانواده متدین دیده بجهان کشود وی درسال (۱۳۵۸) جهاد مسلحانه را آغاز نمود و درپیکار حقش چنان لیاقت از خود نشان داد که از طرف مسئولین امور بعیث قوماندان نظامی جبهه گلبهار تعین گردید در عملیات متعدد که توسط خودش صورت می گرفت خساراتی زیادی جانی و مالی برای دشمن خون آشام وارد نموده و در عملیات گستردهٔ که بالای قوای روس و پسته - های انجا از طرف این قوماندان دلیر و سائیر مجاهدین پیکار جو صورت گرفته بود در طول یک ماه مبارک رمضان سال (۱۳۶۰) تعداد کثیری از تانکها و موتر هارا طعمه حریق قرار داده و غنایم زیادی را بدست آورد. و در جریان عملیات خود نیز جراحت برداشت بعد از چند روز رنج داعی اجل را لبیک گفت انالله وانا الیه راجعون.

میرزا شهید: د علی خان زوی د پکتیا ولایت د سید کرم ولسوالی د توتا خیلو د قوم د کندر خیلو اوسیدونکی دیر نکره او زړور مجاهدو او په اسلام مین شاګلمی ؤ. د خپل مقدس جهاد په جریان کی یی د محمد حکومت ته سخت زیانونه واړول بالاخره په ۵-۶-۱۳۶۳ ه ش نیټه د (۲۲) کالوپه عمر په یوه مخامخ نبښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید. انا لله وانا الیه راجعون

شاخ محمد شهید فرزند سید گل باشندهٔ قریهٔ آب قول ولایت بغلان مجاهد دلیری بود که از آغاز قیام مسلحانه دست به جهاد زده بود از پنج سال جهاد خستهگی ناپذیر ، سر انجام بتاریخ ۱۳ - ٤ - ۱۳٦۲ طی برخوردی با روسها به شهادت رسید . انالله وانا الیه راجعون .

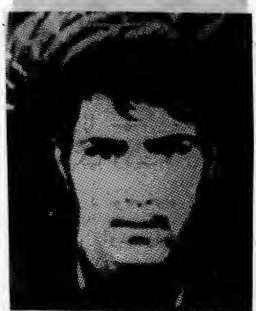

برادر نصرالله شهید فرزند نور الله مسکونه ولسوالی نهرین ولایت بغلان در یک فامیل مسلمان و متدین چشم به جهان کشود از آغاز انقلاب اسلامی برادر شهید در طول جهاد اش با دشمن از خود شهامت نشان میداد نصرالله شهید جوان متین و با عزم بود جاویدان باخسنهگی نا پذیری علیه کفر و کمونیزم جهاد می نمود در برج دلو سال ۱۳٦۲ بعد از الکه رفقائی خود از محاصره نجات داد هدف گلوله دشمنان روسی قرار گرفت و به درجه شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

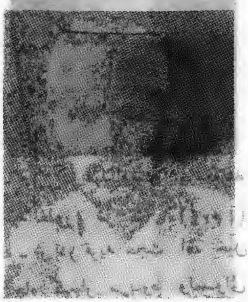

مولوی گل محمد شهید فرزند روزی محمد در یک خانواده مسلمان و دین دوست چشم به جهان کشود . وی مجاهد دیده بود که بعد از کودتای روس - های وحشی به جهاد مسلحانه می پردازد و بالاخره به عمر ۳۰ ساله گی در یک برخورد بین مجاهدین و قوای اشغالگر روس بتاریخ ۲۱-۷-۱۳٦۲ به درجه رفیع شهادت نائل می گردد .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید عبد الباقی فرزند محمد علی مسکونه ولسوالی اشکمش ولایت تخار در یک خانواده متدین دیده بجهان کشود جوانمرد دلیر بود بعد از تجاوز روسهای وحشی برافغانستان دست به جهاد مسلحانه زد و بالاخره در ماه حمل سال ۱۳۵۹ دریک در گیری با نیرو های دشمن به شهادت رسید . انالله وانا الیه راجعون .

برادر نور الله شهید فرزند حاجی عبدالجبار در یک خانواده مسلمان چشم به جهاد کشود و بعد از کودتای ننگین هفت ثور دست به جهاد مسلحانه می زند و مدت شش سال علیه دشمن

تجاوز گر به پیکار می پردازد بالاخره در یک طوطهٔ ناجوان مردانه از طرف روس های وحشی به شهادت می رسد .

انا لله وانا الیه راجعون

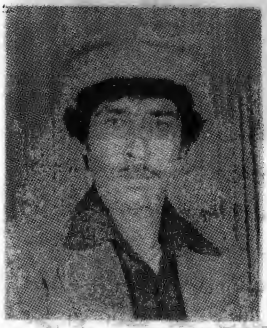

معراج الدین «معراج» شهید :
د حق او باطل ترمنځ د خونړی جګړې د ورځ په ورځ د حق پرستو شهیدانو له جملې نه یو هم معراج الدین شهید د جګړن غلام محی الدین زوی د غزنی ولایت د قره باغ ولسوالی دفیض محمد خان د کلی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ د خپل مقدس جهاد په جریانګ کې د محمد حکومت ته زیات زیانونه ورواړول بالاخره په ۱۳۶۳-۳-۲۲ هـ ش نیټه په یوه مخامخ نښته کې د دښمن د توپ په ګولې ولګید او د شهادت لوړې هیلې ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

- مجاهد راه حق برادر

گرامی قوماندان محمد عارف شهید در سال (۱۳۳۴) هـ ش در قریه کوتلی علاقه داری بولغین ولسوالی کوهستان ولایت پروان چشم به جهان کشود ، علوم - دینی را در مسجد همان د هکده فراگرفت هفت ساله بود که شامل مکتب ابتدا یه بولغین گردید ودورهٔ ثانوی را درلیسه میر مسجدی سپری نمود موصوف در سال (۱۳۵۸) جهاد مسلحانه را آغاز نمود و در فتح علاقداری بولغین رول مهمی داشت برادر محمد عارف که از طرف آمریت عمومی کوهستان - کاپیسا بحیث قوماندان نظامی بولغین انتخاب گردیده بود از خود فدا کاری زیای نشان داد ، عملیات ی - شماری ، اشتراک نموده و همیش پوسته های نسا جی گلبهارو ولسوالی کوهستان شاهد قهر - ماینهای این پیکار جوی خدا - پرست بوده ومی باشد سر انجام در ماه حوت (۱۳۶۰) زمانیکه قوای متجاوز روس جبههٔ نجراب را مورد حمله قرار داد شهید مذکور به کومک برادران نجراب شتافته بود بعد از سه روز مقاومت شدید داعی اجل را لبیک گفت ، انا لله وانا الیه راجعون ،

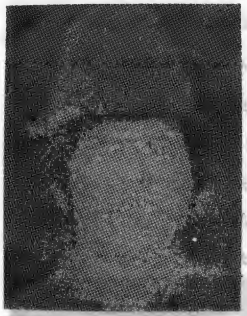

- عبدالحنان شهید ولدعبدالحنان باشنده قریه پشته هزاره ولسوالی کوهستان ولایت پروان یکی از مجاهدین دلیر بود بالاخره در یک نبرد رویا روی بادشمن ملحد به درجه عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید عبدالقادر فرزند ملا مضروب در یک خانواده متدین

عشرت په ژوند تیرولو عادی واو په خلکو کی یی ډیر بد شهرت درلود .

یزید چی پر تخت کیناسته نو ورسره دا فکر هم پیدا شو چی هغه خلکو چی لاتر اوسه ده ته بیعت نه وکړی هغه بیعت ته مجبور کړی ، له همدی امله هغه د مدینی عامل ولید بن عقبه بن ابی سفیان ته دا حکم ولیږه ، چی امام حسین ابن علی رضی الله عنه ، عبدالله بن عمر رضی الله عنه عبدالله بن زبیر رضی الله عنه او عبدالرحمان بن ابی بکر رضی الله عنه نه فوراً بیعت واخله او هغوی نه د هیڅرته تلو اجازه ورنکړی ولید حضرت امام حسین رضی الله عنه او حضرت عبدالله بن زبیر رضی الله عنه را وغوښتل ، حضرت امام حسین رضی الله عنه هغه ته وویل ما غوندی سړی خفیه بیعت نشی کولی تاسی ټول خلک د همدی مطلب لپاره را وغواړی زه به له هغوی سره را شم چی د ټولو څه را په وه هغه به و شی » .

دا یی وویل او له هغه ځای نه لاړ وروسته د ولید مشاور مروان وویل . « تا زما خبرو نه منله او امام حسین رضی الله عنه د ژوندی پر ښود . اوس نو چی تر څو پوری ښی ډیری وینی نوی نشی ته به پر هغه بریالی نشی » .

ولید هغه ته په ځواب کی و ویل : ډیره د افسوس خبره ده ته غواړی چی زه امام حسین رضی الله عنه قتل کړم . « په خدای می د سوګندوی چې د قیامت په ورځ له کوم سړی نه چې د امام حسین رضی الله عنه د وینی پوښتنه وشی، هغه به په ډیر سخت زیان کی وی » .

عبدالله بن زبیر رضی الله عنه له ولید نه یوه ورځ وخت وغوښت او بیا یی د شپی په تیاره کی د مکی لاره ونیو له په بله ورځ (۶۰) هـ کال در جب په اوه ویشتمه د شپی حضرت امام حسین رضی الله عنه د خپل اهل و اعیال او عزیزانو سره یو ځای مکې ته روان شو . دده ورور محمد بن الحنیفه رضی الله عنه په مدینه کی او سیده .

د عراق خلکو د حضرت امام حسین رضی الله عنه تائید او ملاتړ وه او له هغه ځای نه یی ملګرو لیکونه ورولیږل ، چې مور امام ته ولږو تا سو تشریف راوړی ترڅو چې ستاسو په مرسته مور پر حق را ټول شو ستاسو نه پر ته مور د بل چا حکومت نه منو .

له کوفې نه یولیک داسی هم را رسیدلی و : « زمکه زرغونه شویده میوی پخی شویدی ستاسی د مرستی لپاره یو لښکر اماده دی » حضرت امام حسین رضی الله عنه د خپل تره زوی مسلم بن عقیل هلته ولیږه مسلم رضی الله عنه چې کوفې ته ورسیده نو په څو ورځو کی اتلس زره کسان د هغه په لاس حضرت امام حسین رضی الله عنه نه بیعت کوی لدی وروسته مسلم رضی الله عنه حضرت امام حسین رضی الله عنه په نوم مکی ته په دی مضمون یولیک وروا ستاوه . «تا سو له کومی ویری پر ته تشریف راوړی د عراق او سیدونکی ټول ستاسی ملاتړی دی او د معاویه رضی الله عنه له کورنی بالکل ویزا ره دی » .

په همدی ورځو کی عبیدالله ابن زیاد د حضرت امام حسین رضی الله عنه په نوم د بصری د خلکو لیک ورونکی قاصد ونیو او د مرګ سزا یی ورکړه ، خپل ورور عثمان یی د بصری حاکم وتاکه او په خپله کوفې ته روان شو .

پر اوښ سپور ابن زیاد سهار سهار کوفې ته ننوت او ورېوزی ئی تړلی د کوفې دوه ستر مشران شریک بن اعور او منذر بن جا رود ورسره ملګری وو د کوفې خلکوته داسی خبر ور ورسیده چې د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) لمسی تشریف راوړ په دی توګه له هری خوا نه دا آواز را پورته شو چې : « مرحبا ای ابن

چشم به جهان کشود و تعلیمات دینی خویش را از والد گرامی اش آموخت .

مجاهد دلیر بعد از کودتاء کمونستی لحظهٔ آرام نه نشسته و به جهاد مسلحانه می پردازد وی مدت شش سال جهاد مسلحانه را تداوم می بخشد تا اینکه در آواخر سال ۱۳۶۲ در ماه سرطان توسط توطهٔ خونین دشمن با (۳۱) تن از مجاهدین راه حق جام شهادت را می نوشد روحش شاد باد . انا لله وانا الیه راجعون

شهباز شهید یکی از چهره های درخشان صفوف جهادی بگرام میباشد . این برادر پرشور توأم با آغاز جهاد مسلحانه شروع به جهاد کرد . بسیاری از طاغوتیان را نابود کرد وبسی از عملیات چریکی را رهبری نموده دشمن را باشکستهای منتحمانه روبرو ساخت اما سرانجام بتاریخ ۱۷-۹-۱۳۶۳ طی برخوردی به شهادت رسید . انالله وانا الیه راجعون .

محمد یعقوب شهید فرزند رازگل خان مسکونه مرکز بغلان در سال (۱۳۳۸) در یک خانواده متدین و دین دوست چشم به جهان کشود تعلیمات ابتدائی خویش را در مکتب نوی بغلان به پان رسانید هنگامیکه انقلاب اسلامی بر میهن ما طلوع نمود موصوف در مراحل بهار جوانی اش مبارزات حماسه آفرین خود را دو شادوش برادر بزرگ خود محمد یعقوب شهید که فرماندهنظامی بغلان بود انجام میداد تا اینکه در یک نبرد شدید در منطقهٔ شفیع خیل بغلان تاریخ ۲۵ - ۱۲ - ۱۳۶۰ به درجه رفیع شهادت نائل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون

- عبدالرحمن شهید فرزند حاجی عبد الشکور باشندهٔ قریهٔ تخته پل ولسوالی نهر شاهی ولایت بلخ در سال ۱۳٤۰ در یک فامیل متدین چشم به جهان کشود و درسن هفت سالگی شامل مکتب قاضی ابو المطیع بلخی گردید وی دورهٔ متوسط را با کمال موفقیت سپری نموده و نظر به استعدادی خوبی که داشت بعد از سپری نمودن امتحان اختصاصی کانکور شامل لیسه زراعت گردید وی دوره تحصیل لیسه را موفقانه به پیش میبرد هنوز سند فراغت از لیسه اخذ نکرده بود که روسهای خون آشام بر وطن عزیز ما افغانستان حمله آور شدند .

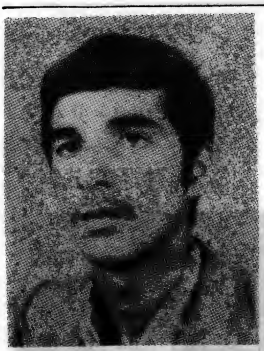

و بعد از کودتای کمونیستی دست به جهاد مسلحانه زد و با برادران مجاهد و پاسداران اسلام یکجا علیه کفر می رزمید و در یک نبرد خونین و رویا رویی با دشمن سفاک و قوای مزدور

بتاریخ ۱۸-۲-۱۳۶۳ بعد از چند ساعت زد و خورد در قریه عبد الرحیم زای ولسوالی شولگر ولایت بلخ ، بیش از سی ودو (۳۲) تن سر بازان بی وجدان و حلقه بگوش استعمار شرق ، هدف فیر های هاوان قرار گرفته و به جهنم فرستاده شدند بالاخره برادر عبد الرحمن ندای شهادت را لبیک گفت او روحش شاد باد . اناالله وانا الیه راجعون

امیر احمد شهید فرزند لیاز محمد مسکونه قریه لندر ولسوالی چهار دهی ولایت کابل در یک خانواده متدین و دین دوست چشم بجهان کشود تحصیلات خویش را تاصنف دهم در لیسه سردار جان خان بپایان، رسانیده و در سال ۱۳۵۹ دست به‌جهاد مسلحانه زد بالاخره در یک برخورد روبا روئی با دشمن بمقام والای شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

امی الدین شهید فرزند قیام الدین مسکونه قریه دهنو ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر در سال ۱۳۲۳ هـ ش در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود بعد از کودتا کمونیستی هفت ثور با سائر برادران مجاهد خویش از هیچگونه همکاری و کمک برادرانه دریغ نه و رزید باوجود غربت و نا دارای خویش از جهاد مسلحانه دست نه برداشته بالاخره در ماه میزان (۱۳۶۲) از طرف حکومت ملحد آثر آتش باری بیم سپرده به‌درجه رفیع شهادت نائل آمد . اناالله وانا الیه راجعون .

شهید محمد طیب فرزند ضابط دلاور خان مسکونه قریه تاه وشیخ ولسوالی نهرین ولایت بغلان در سال ۱۳۴۲ در یک فامیل متدین و دین دوست دیده به جهان کشود تحصیلات خویش را تاصنف دهم در لیسه نهرین سهری نمود و بعد از آمدن قوای اشغالگر روس به جهاد مسلحانه می پردازد در اکثر عملیات بالای عساکر روسی و کارمی شجاعانه شرکت می نمود بالاخره به تاریخ ۱-۲-۱۳۶۲ در یک نبرد روبا - روئی به درجه شهادت‌نائل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون

محمد کبیر شهید : د الحاج عبدالباق زوی د لنگرهار ولایت دغنی خیلو ولسوالی اوسیدونکی دیر تکړه او زړور مجاهد ؤ . د ملحد رژیم د راتلو سره سم یې وسله وال جهاد پیل کړ او د موزی دښمن په خلاف یې په زیاتو جګړو کی برخه واخیسته چې

څو ځله زخمی هم شو د کابل کر دښمن شینوارو او باسول او نورو منطقوکی جهاد کاوه بالاخره ۵-۳-۱۳۶۲ هـ ش نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

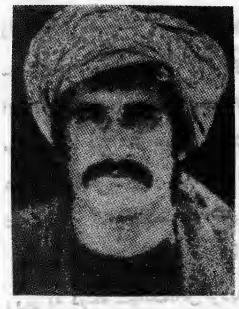

اسد الله شهید فرزند نصر الدین ساکن سرک هفت فاربریکه قند ولایت بغلان ازجمله مجاهدین دلیر و باجرت بوده بعد از تهاجم روس بر افغانستان به جهاد مسلحانه شروع نموده و خساراتی جانی و مالی را به روسهای خون آشام وارد نموده و همیش با برادران همرزمش ضربات سنگین بر پیکر دشمن وارد می نمود و بالاخره در یک نبرد شدید در ولسوالی پغمان ولایت کابل بعد از برخورد یک روزه به درجه رفیع شهادت نائل گردید . الله وانا الیه راجعون .

محمد ظاهر شاه شهید : د الحاج سید پیر محمد شاه زوی

ولایت د زرغت ولسوالی د سادات قریی اوسیدونکی دیر تکړه او زړور مجاهد ؤ . د ملحد رژیم پر خلاف له زیاتو جګړو وروسته په ۲-۳-۱۴۰۳ هـ ق نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید . انالله وانا الیه راجعون

روح الله شهید : یکی از مجاهدین حوزه الصبح ولایت پروان ولسوالی کوهستان قریه سپه زار فرزند ارجمند نور علی خان بود . در یک جنگ رویا روی با دشمن کافر به درجه والای شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

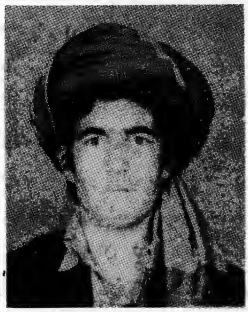

شجاع الدین شهید فرزند محمد نعمان در سال ۱۳۴۲ هـ ش در قریه ظهرابی مرکز ولایت سمنگان دیده بجهان کشود تحصیلات ابتدائی خویش را در ابتدایه ظهرا بی و تحصیلات ثانوی خود را در لیسه ایبک پایان رسانید بعد از کود تای تره کی نظر به احساس اسلامی و عقیده راسخ که به اسلام عزیز و وطن خویش داشت دست به جهاد مسلحانه زد سر انجام در یک مقابله با دشمن به سن بیست ساله گی در سال (۱۳۶۲) به درجه رفیع شهادت نایل گردید روحش شاد باد . (انا لله وانا الیه راجعون .

حاجی عبدالرشید فرزند محمد اسمعیل ساکن ولسوالی خلم ولایت سمنگان دریک خانواده متدین و دین دوست چشم به جهان کشود این مرد مسلمان

از آغاز انقلاب اسلامی در راه جهاد از هیچگونه فداکاری و ایثار دریغ نکرده بعد از کودتای ننگین هفت ثور باجان و مال مطابق فرمودهٔ الهی جهاد نموده اکثر پالیسی حکومت بوسیله این مجاهد برملاوا شکار می‌گردید و دو مرتبه از طرف حکومت نام نهاد این مجاهد باریش سفید در ۸۰ هشتاد ساله‌گی به زندان کشانیده شد توسط بمباردمان خانه اش برباد رفت و سائش بغارت برده شد در نتیجه حکومت ملحدید که هر عمل این مردبا شخصیت به نفع جهاد و مجاهد است لذا بوسیله گماشتگان بی وجدان هنگام هشت بجه شب شنبه وقت نماز عشا با چند نفر بسوی مسجد در حرکت بود ناگهان هدف تیر گماشتگان حکومت ملحد قرار گرفت و بتاریخ ۲۷-۱-۱۳۶۳ به درجه رفیع شهادت نائل گردید روحش شاد باد.

انا لله وانا الیه راجعون

برادر غلام دستگیر شهید فرزند غلام جان ساکن ولسوالی نهرین ولایت بغلان در یک خانواده متدین و دین دوست دیده بجهان کشود از آغاز انقلاب اسلامی پابه عرصه جهاد گذاشت برادر شهید در طول مدت جهاد خودش در بسا عملیات های سازنده

در صف اول جبهه قرار می‌گرفت موصوف با راکت (ار- پی- جی۷) ملی تری خود چندین تانک دشمن را منهدم ساخته است مجاهد قاطع وخسته گی ناپذیر بود که در بین هم قطاران خود از نگاه تاکتیک امتیاز بسزائی اشت بالاخره به دوازدهم رمضان المبارک ۲۲-۳-۱۳۶۳ طی یک عملیات هوائی روسهای بی شعور و وحشی به عمر ۲۵ سالگی به درجه رفیع شهادت نائل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

برادر نور عباس شهید ولد

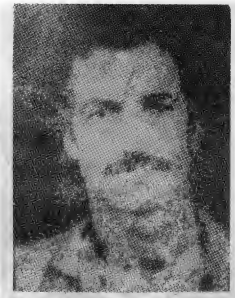

محمد عباس مسکونه ولسوالی پغمان ولایت کابل در سال ۱۳۲۸ در یک خانوادهٔ متدین و دین دوست دیده بجهان کشود بعد از کودتا ننگین ترهٔ کی به فعالیت ضد کمونستی شروع نمود. بعد از تجاوز مستقیم قشون سرخ به جهاد مسلحانه دست می زند سرک بین کابل و درهٔ پغمان چند بار تحت عملیات این سر گروپ دلیر می گیرد و خساراتی جانی و مالی را به دشمن وارد می کند بلاخره در ماه مبارک رمضان سال ۱۳۶۲ به عمر (۴۰) ساله گی به درجه رفیع شهادت نائل می‌گردد.

انا لله وانا الیه راجعون

شاه‌باز فرزند عبدالرحمن مسکونه قیصر خیل در یک‌خانواده دین دوست دیده به جهان کشود و بعد از تجاوز مستقیم روسهای جنایت کار در یک نبرد رویا روی به تاریخ ۹-۹-۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت نائل آمد.

انا لله وانا اليه راجعون

. مامور جان آغا شهید درسال ۱۳٤۲ در یک خانواده متدین در قریه خوشی ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر دیده بجهان کشود ، وی شش ساله بود که پدرش وفات نمود مامایش نظر به مهر و عطوفتی که باوی داشت

با این فرزند صدیق اسلام خدمات قابل وصفی نمود و اورا درسن شش سالگی بمکتب سلطان غیاث الدین شامل نمود و مدت هشت سال تحصیل نمود را در همان دانشکده بپایان رسانید و بعداً شامل لیسه زراعت ولایت بلمیخ گردید ، در سال ۱۳۵۷ با تبارز چهره های منحوس و مزدور در صحنه افغانستان با درک مسؤلیت ایمانی وظیفه خود دانست ، با مجاهدین راه حق پیوست و دست به جهاد مسلحانه زد ، در عملیات تاریخی ۱۸-۲-۱۳۶۳ که قوای دولت مزدور به سمت ولسوالی و علاقه داری به شولگر آمده بود در عرض راه در حصه عبد الرحیم زائی با مقابله شدید شان بر گروپ بدر مواجه شد بعد از تعداد زیادی قوای ملحد رهسپاری جهنم شد ، مامور جان آغا با چهارتن از هم رزمان شان به درجه والای شهادت نائل گشت ، انالله وانا اليه راجعون .

محمد شریف شهید فرزند بسم الله مسکونه قریه ار غندی علیا ولسوالی پغمان ولایت کابل که در یک خانواده متدین چشم بجهان کشود زمانیکه حکومت کمونیستی در افغانستان رویکا رشد شهید مذکور دست به جهاد مسلحانه زد وضربات کوبنده به حکومت دهری وارد نمودهٔ بالاخره بتاریخ ۱۶-٤-۱۳۶۳ در یک برخورد باشوروی ها که درمنطقه ارغندی علیاً صورت گرفتا به درجه رفیع شهادت نائل آمد . انالله وانا اليه راجعون .

- برادر فیض الله شهید فرزند محمد اسمعیل در یک خانواده دین دوست و مسلمان چشم به جهان کشوده وی از جملهٔ مجاهدین دلیر بود که بعد از کودتا ننگین به جهاد مسلحانه می پردازد و مدت ٤ سال نبرد حق علیه باطل را دوام می بخشد بالاخره در یک طوطهٔ ناگهانی از طرف دشمن درین اواخر جام شهادت را می نوشد .

انا لله وانا اليه راجعون

عبدالبصیر شهیدولد عبدالقدیر باشنده قریه تاج محمد خیل ولسوالی کوهستان ولایت پروان از مجاهدین هدفمند و مکتبی بود. بالاخره در یک نبرد رویا روی با دشمن کافر به درجه شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه الجعون

استاد باز محمد شهید.

مشهور به معلم جاوید فرزند محمد نبی خان مسکونه کندر چغدک شاروالی ولایت بلخ در سال ۱۳۳۷ دیده به جهان کشود در سال ۱۳۴۴ شامل مکتب ابتدایه مولانا جلال الدین بلخی و در سال ۱۳۵۳ شامل لیسه باختر گردید و از آن جابه صفت شاگرد ممتاز فارغ و شامل دارالمعلمین عالی این ولایت گردید بعد از به قدرت رسیدن مزدوران حلقه بگوش روسی در افغانستان شهید مذکور دست به جهاد مسلحانه زد، از طرف مسؤلین زیصلاح بهحیث قوماندان چریکی در شهر مقرر گردید بالاخره در یک نبرد رویا روئی با روس های وحشی به درجهٔ شهادت نائل آمد. انالله وانا الیهراجعون

عبدالمنیر شهید ولد عطا محمد باشنده قریه فقیر خانخیل ولسوالی کوهستان ولایت پروان بتاریخ ۳ - ۲ - ۱۳۶۳ به درجه شهادت نائل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون

- عبدالرحمن شهید: په امان الله مشهور په ۱۳۰۹ هـ ش کال د غزنی ولایت د قره باغ ولسوالی د شیرزاو کلی په یوه غریبه کورنی کی زیږیدلی و. له کوچینوالی

د ښو اخلاقو خاوند و. د ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره سم یې په مقدس وسله وال جهاد پیل وکړ پخپل جهادی ژوندکی یې د خپلو همسنګرو وروتو په منځ د ښه شهرت خاوند شو. او ملحدانو ته یې زیات. زیانونه وارول.

هماغه وچې د جبهې مسؤل له خوا د یوه ګروپ مجاهدینو قوماندې ورپه غاړه شوه. د ده ګروپ مجاهدین بـه همیشه پر دښمن باندی په عملیاتو کی بریمن او سویمن و او ډیری و لجې به یې ترلاسه کولی بالاخره په ۱۳۵۸ هـ ش کال د سلواغی د میاشتی په دویمه نیټه د شهادت لورې هیلې ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

برادر جانداد شهید فرزنه عبدالقیوم در قریه لندر مربوط ولسوالی چار دهي ولایت کابل در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود. شهید مذکور از جملهٔ مجاهدین دلیر بود وی در

سال ۱۳۵۸ ه ش دست به جهاد مسلحانه زد بالاخره بتاریخ ۱۳۶۲-۱۱-۱٤ به اثر بمباردمان وحشیانه روس به درجه رفیع شهادت نائل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون

نظر محمد شهید فرزند اسد الله مسکونهٔ بهرام شولگره ولایت بلخ در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود بعد از کودتای کمونیستی دست به جهاد مسلحانه زد و بالاخره در یک بر خورد با دشمن به تاریخ ۲۲-۲-۱۳۶۳ به سن (۲۵) سادگی جام

- غلام دستگیر شهید : برادر دلیر و هدفمند ما غلام دستگیر ولد غلام سخی از قریه کاریزی ولسوالی کوهستان ولایت پروان بود که در یک نبرد رویا روی به دشمن کافر به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهادت را نوشید. انا لله وانا الیه راجعون.

تاج محمد شهید فرزند محمد خواص خان مسکونه قریه لشکر خیل دهنو ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر در سال ۱۳٤۵ در یک خانواده مسلمان چشم به

غلام سعید شهید ولد غلام سخی باشند تپه ملکان ولسوالی کوهستان ولایت پروان ازمجاهدین جان برکف و هدفمند بود. در یک جنگ خونین با دشمن به مقام والای شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

جهان کشود از انقلاب اسلامی علیه رژیم دست نشانده شوروی به جهادمسلحانه پرداخت در یک برخود باقوای روس که یک تانک زر هدار طعمه حریق گردید وسی نفر ملحدین روسی به جهنم فرستاده شد و پانزده نفر از مزدوران زر خرید مجروح گردید و بالاخره بتاریخ ۱۰-٤-۱۳۶۳ به شهادت نائل گردید. اناالله وانا الیه راجعون.

عبدالرقیب شهید ولد عبدالقدیر باشنده قریه خمراو ولسوالی کوهستان ولایت پروان یکی از مجاهدین سر سپرده راه حق بود

بالاخره در یک جنگ رویا روی با دشمن سوزی به درجه عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

سوانح بدون عکس :

۱- عبدالهادی شهید فرزند غلام محمد ساکن ولسوالی نجراب ولایت کاپیسا که در سال ۱۲۲۲ در یک فامیل متدین چشم به جهان کشود تحصیلات ابتدائی خویش را تا صنف ششم به پایان رسانید بعد از کودتای ننگین ثور دست به جهاد مسلحانه زد ومدت چهار سال جهاد مسلحانه نمود بالاخره بتاریخ ۴-۳-۱۳۶۲ مطابق با سیزده هم ماه مبارک رمضان به اثر انفجار مین به سن (۴۰) سالگی به درجهٔ ولای شهادت نایل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

۲- شهید محمد عمر فرزند غوث الدین خان مسکونهٔ ولسوالی سنگ چارک ولایت جوز جان در سال (۱۳۴۰) در یک فامیل مسلمان دیده به جهان کشود تحصیلات ابتدائی خویش را در همانی د هکده بپان رسانید بعد از تجاوز قوای کمونیستی به جهاد مسلحانه می پردازد بالاخره در یک نبرد خونین به درجهٔ والای شهادت نائل میگردد .

انا لله وانا الیه راجعون

۳- جگتورن محمد صدیق خان فرزند غوث الدین خان در یکی از دهکده های قلعه محبت‌ولسوالی پغمان ولایت کابل دیده به جهان کشود تحصیلات ابتدائی خویش را در مرکز پغمان وتحصیلات عالی خویش زادر لیسه ابن سینا بپایان رسانید بعد از کودتای کمونستی ثور ۱۳۵۷ به اتهام فعالیت های ضد کمونستی به محبس پلچرخی کشانده شد بعد از رها شدن ، موجودیت روسهای تجاوز گر را تحمل نه نموده ترک وظیفه کرد و به حیث قوماندان یک گروپ چریکی در شمال ولسوالی میر بچه کوت داخل پیکار مسلحانه علیه‌متجاوزین ارتش سرخ شد و بعد از آن در سال ۱۳۶۱ به حیث قوماندان عمومی جبههٔ پغمان انتخاب گردید به اثر رشادت ها و تدابیر جنگی خود ضربات مهلک و کوبندهٔ بر پیکر ارتش اشغالگر روسی وارد نمود تا اینکه بتاریخ ۱۶-۴-۱۳۶۱ مطابق ماه رمضان در یک نبرد رویا روی باروسهای وحشی به درجهٔ رفیع شهادت نائل شد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

۴- غازی کفیل عبدالرؤف(اکبر) شهید جاودان راه حق درولسوالی چهار دهی ولایت کابل در یک خانوادهٔ متدین و متقی در سال ۱۳۳۹ دیده به جهان کشود وی تحصیلات ابتدایی‌خویش را درابتدائیه محمود هوتک‌و دورهٔ ثانوی‌خویش راد لیسه‌حربی بپایان رسانید بعد ازکودتای ننگین هفت ثور شهید اکبر به مبارزات اسلامی خویش هر چه بیشتر سرعت بخشید . متاءسفانه کمونستهای بی وجدان‌به زودی او را تاریخ ۱۱-۴-۱۳۵۷ به زندان انداختند بعد از سپری نمودن (۱۸) ماه زندان طاغوتی به همه مشقات دوباره به تاریخ ۱۶ - ۱۰ - ۱۳۵۸ رها گردید با برادران مجاهد خویش در گروپ چریکی (شاهین) در سمت غربی پیوست. شهید اکبر بالاخره در یک نبرد خونین بتاریخ ۳۰-۲-۱۳۶۱ بساعت نه بجهٔ قبل از ظهر روز پنجشنبه در منطقه خواجه مسافر پغمان در حالیکه دو تانک دشمن را به

وسیلهٔ راکت لینچر منهدم نمود به ذریعه مرمی هاوان جام پرکیف شهادت را نوشید .

انا لله وانا الیه راجعون

۵- ملا دین محمد شهید فرزند محمد نعیم خان ساکن ولایت تخار که در یک نبرد زو یاروئی با دشمن به تاریخ ۲۱-۶-۱۳۶۲ به درجهٔ والای شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

۶- عبدالغیاث فرزند محمدشریف مسکونه ولایت تخارمجاهد دلیر بود بود که بتاریخ ۲۱-۶-۱۳۶۲ در یک نبرد خونین به درجه رفیع شهادت نائل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

۷- ملاعبدالاحدشهیدفرزندمحمدرحیم در یک خانوادهٔ متدین دیده بهجهان کشود که بعدازکودتا کمونیستی بهجهاد مسلحانه می پردازد بالاخره به تاریخ ۲۱-۶-۱۳۶۱ در یک نبرد خونین به شهادت می رسد .

انا لله وانا الیه راجعون

۸- عبدالجلیل شهید فرزند نذیر محمد ساکن ولایت تخار از جملهٔ مجاهدین دلیر می باشد که بعد از بمیان آمدن قوای اشغالگر روس دست به جهاد مسلحانه می زند بالاخره بتاریخ ۲۱-۶-۱۳۶۲ با (۲۱) تن از هم رزمانش به درجهٔ رفیع شهادت نائل می گردد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

۹- نصرالدین شهید فرزند دولت محمد مجاهد دلیر و باشهامت ولایت تخار می باشد که از آغاز لظام کمونستی به جهاد مسلحانه شروع نموده وتعداد کثیری از بی دینان و ملحد را به جهنم فرستاده بر آدر مذکور بتاریخ ۲۱ - ۶ - ۱۳۶۲ در یک نبرد رویا روی با دشمن به درجه والای شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

۱۰- شهید دولت محمد فرزند حاجی بیگ مراد باشندهٔ ولایت تخار از جملهٔ مجاهدین دلیر راه حق می باشد که در عملیات خویش خساراتی جانی و مالی را به دشمن وارد نموده بالاخره به تاریخ ۲۱-۶-۱۳۶۲ در یک نبرد رویا روئی با دشمن سفاک بهدرجهٔ والای شهادت نائل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

۱۱- آرزو محمد شهید فرزند بخدوم باقی ساکن ولایت تخار در یک خانوادهٔ مسلمان دیده به جهان کشود بعد از کودتای کمونستی در افغانستان مجاهد دلیر و هدفمند باروسهای وحشی در پیکار می شود وتعداد کثیری از غلامان زر خرید و بی شعور کمونستهای خون آشام را رهسپار جهنم می کند بالاخره در یک نبرد خونین با (۱۲) تن از همرزمانش به تاریخ ۲۱-۶-۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت نایسل میاید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

۱۲- شهید عبدالغنی فرزندحبیب الله مسکونهٔ قریهٔ حوض کرباس ولسوالی انجیل ولایت هرات در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود مجاهدی دلیر و شجاع بود که بعد از سه سال جهاد مسلحانه در یک حملهٔ روس های وحشی که بالای پوستهٔ شهزاده ها صورت گرفت بهدرجهٔ رفیع شهادت نایل آمد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

۱۳- محمد شاه شهید فرزند الله رسان مسکونه قریهٔ گروپه ولسوالی سرخ ولایت هرات در یک فامیل دیندار دیده به جهان کشود . از آغاز انقلاب اسلامی شروع به جهاد مسلحانه نموده و بالاخره در یک نبرد رویا روئی به دشمن خون آشام به درجهٔ والای شهادت نایل آمد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

۱۴- شهید عبدالمجید فرزند عبدالحکیم مسکونهٔ قریه دیوانچه ولسوالی انجیل ولایت هرات در یک خانواده متدین و دین دوست

دیده به جهان کشود شهید مذکوربعد ازکودتای کمونستهای بی شعور به جهاد مسلحانه می پردازد . بالاخره در یک نبرد رویا روئی با روسهای سفاک بعد از مقاومت شدید در برج سنبله سال ۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

۱۵- عبدالقیوم شهید فرزند سعد الدین ساکن قریه چکاب اولیا ولایت باد غیس در یک خانوادهٔ متدین دیده به جهان کشود مانند برادران دیگر خویش به تاریخ ۴ - ۷ - ۱۳۶۲ جام شهادت را نوشید . انا لله وانا الیه راجعون

۱۶- برادر سید احمد شهید فرزند عبدالباقی مسکونه قریه سیاه و شان ولسوالی گذره ولایت هرات در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود . از آغاز انقلاب اسلامی شروع به جهاد مسلحانه نموده و بالاخره در یک نبرد خونین به عمر (۳۰) سالگی بتاریخ ۵ - ۱۱ - ۱۳۶۲ جام شهادت را نوشید . انا لله وانا الیه راجعون

۱۷- عزیز احمد شهید فرزند فیض الله ساکن ولسوالی غوریان ولایت هرات در یک خانوادهٔ متدین و دین دوست دیده به جهان کشود . این طفل مجاهد به اثر بمبارد هوائی از طرف کمونیستهای بی شعور بعد از عید رمضان سال ۱۳۶۲ در منطقه غوریان به درجهٔ رفیع شهادت نائل آمد. انا لله وانا الیه راجعون.

۱۸- محمد عارف شهید فرزند نظر محمد ساکن ولسوالی غوریان ولایت هرات از جملهٔ مجاهدین دلیر بود که دریک نبرد خونین به اثر بمبارد وحشیانه روس روس داعی اجل را لبیک گفت ، انا لله وانا الیه راجعون .

۱۹- احمد شهید فرزند امین الله مسکونه قریه گرزان ولسوالی انجیل ولایت هرات در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود مجاهد دلیر بود که به سن (۲۵) سالگی به تاریخ ۲۰-۶-۱۳۶۲ در یک نبرد خونین داعی اجل را لبیک گفت- انا لله وانا الیه راجعون .

۲۰- شهید عبدالطیف مسکونه قریه بابا جی ولسوالی انجیل ولایت هرات دریک خانواده متدین دیده به جهان کشود از آغاز انقلاب اسلامی شروع به جهاد مسلحانه نموده بالاخره در یک نبرد خونین بعد از عید سعید فطر سال ۱۳۶۲ در قلعه راوز ولایت هرات به درجه رفیع شهادت نائل آمد. انا لله وانا الیه راجعون

۲۱- شهید عبدالرزاق فرزند نظر محمد باشندهٔ خرجان ولسوالی ادرسکن ولایت هرات در یک خانواده دین دوست دیده به جهان کشود این مجاهد هدفمند به تاریخ ۶-۶-۱۳۶۲ در سرخدا ادرسکن هرات به درجهٔ رفیع شهادت نائل آمد ، انا لله وانا الیه راجعون .

۲۲- برادر محبوب باشندهٔ قریه ترکان ولسوالی انجیل ولایت هرات در یک فامیل دین دوست دیده به جهان کشود این مجاهد هدفمند به سن(۲۴)سالگی به تاریخ ۲۱ رمضان سال (۱۳۶۱) در یک نبرد خونین داعی اجل را لبیک گفت ، انا لله وانا الیه راجعون .

۲۳- خواجه غفور شهید فرزند محمد رسول ساکن قربان ادرسکن ولایت هرات در یک فامیل متدین چشم به جهان کشود این مجاهددلیر از آغاز انقلاب اسلامی شروع به جهاد مسلحانه نموده بالاخره در یک نبرد خونین به تاریخ ۶-۶-۱۳۶۱ در بندبیدانگ ادرسکن ولایت هرات به درجه رفیع شهادت نائل آمد . انا لله وانا الیه راجعون .

رسول الله (ﷺ) ، ښه راغلاست ای د رسول الله ﷺ لمسیه ابن زیاد له ځواب ورکولو نه پر ته دا را لاماری ته نه وت کله چې هلته لاړ ټولو خلکو ته دا حقیقت څرګند شو .

په بله ورځ ابن زیاد په جامع جومات کې خلک دامې مخاطب کړل : «امیر المؤمنین زه د کوفې حاکم مقرر کړی یم او حکم یې کړیدی چې د مظلوماانو سره انصاف ، له فرمان سرغړونکو سره احساان ، له نافرمانو سره سختی وکړم ، نو کوم ، سړی چې زما له حکم نه مخ وارو وه زه به هغه ته « د ټوری » او « درو » خولد ورو څکم .

د ابن زیاد په دی خبرو د کوفې خلک ووېرېده . مسلم بن عقیل ﷺ مصلحتاً د یو معزز صحابی په کور کې چې هانی بن عروه نومیده پنا واخیسته دا هل بیت د شیعانو خفیه ټولنې د» هانی په کور کې شروع شوی ، ابن زیاد د مسلم ﷺ د پیدا کولو لپاره معقل نومی جاسوس ته دری زره در همه ور کړل .

معقل خان د معتقدینو له جملې څخه معرفی کړ او د هغه خدمت ته حاضر شو وروسته ئې بیا ټولې خبرې ابن زیاد ته ورسولې .

هغو ور ځې وروسته د کوفې والی یو سخت حکم و لیږه او هانی ئې ځپل د ربارته راوغوښت هانی د مسلم ﷺ په هکله د بې خبرې اظهار وکړ مګر کله چې معقل جاسوس دهغه په موجودیت ګ ټولې خبرې وکړې هغه اعتراف کولو ته اړشو خو بیا هم هغه ابن زیاد ته د مسلم ﷺ ور پلاس کولو څخه انکار وکړ ابن زیاد هغه ته د وهلو سزا ورکړه او بیا یې په زندان کې واچاوه .

د مسلم بن عقیل ﷺ لپاره اوس له دی پر ته بله هیڅ چاره نه وه چې خپله دفاع ونکړی له همدی امله د خپلو ملګرو د را ټولولو په لټه کې شو په لږو ورځو کې ئې څلور زره کسان را ټول کړه مسلم ﷺ خپل لښکر ددی لپاره منظم کړ چې : دا را لاماره محاصره کړی دغه وخت په دا را لاماره کې یواځې دیرش تنه ساتونکی اوښل ټنه دښار معززین موجود وو ابن زیاد د معززینو په مرسته د مسلم ﷺ په لښکرو کې نفاق وا چاوه

حضرت امام حسین (رض) دا شعر وایه :

(ای زمانی ډیر افسوس دی پرتا ! څومره بې وفا ملګری یی ، سبا سهار او ما بنام به څومره ځوانان ستاله لاسه ووژل شی ، زمانه د چا بدل نه منی او نه د چا بدل قبلوی ، اوس ټوله معامله د خدای (ج) په لاس کې ده . هر ژوندی د مرګ په لاره روان دی) .